

Liahóna

Hogyan alakítsatok ki közös jövőképet, amely felemeli a családokat? 28

Átlátni Sátán azon haditervén, hogy a gonoszt jónak láttassa, 18

Joseph Smith: „Melyik egyházhoz csatlakozzak?” 34

Segítőegyleti nőtestvérek: Miként vigyázunk egymásra? 7, 8, 10

„ISTEN NEM NÉMULT EL!
Ő SZERETI A GYERMEKEIT.
**NEM HAGY BENNÜNKET
SÖTÉTSÉGBEN
TÉVELYEGNI.**”

DIETER F. UCHTDORF ELNÖK

Részlet az első elnökségi üzenetből, 4. oldal.

34 Szentek: Az egyház története – 2. fejezet: Őt hallgasd!
„Egy gyönyörűsége, tiszta nap reggelén volt ez, ezernyolcszázhusz kora tavaszán.”

ROVATOK

8 A szószékről: A látogatótanítók Isten küldöttei
Írta: Alice C. Smith

10 Szolgálat az egyházban: Ahol enyhülnek terheink
Írta: Nettie H. Francis

12 2017. októberi konferenciai jegyzetfüzet

14 Amiben hiszünk: Reménységünk oka

16 Elmélkedések: Napkelte
Írta: Don Jensen

38 A hit képmásai: Christian Karlsson

40 Utolsó napi szentek történetei

80 Míg újra találkozunk: Ő könnyűvé teszi terheinket
Írta: Robert D. Hales elder

ÜZENETEK

4 Első elnökségi üzenet: Isten szava az Ő gyermekeihez
Írta: Dieter F. Uchtdorf elnök

7 Látogatótanítási tantételek: Név szerint imádkozz minden egyes nőtestvérért!

KIEMELT CIKKEK

18 Amikor a gonosz jónak tűnik, a jó pedig gonosznak
Írta: Quentin L. Cook elder
Az ellenség egyik leghatásosabb fegyvere, hogy olyan szemléletváltást idéz elő, amely hamisan állítja be az evangélium szerinti élet áldásait.

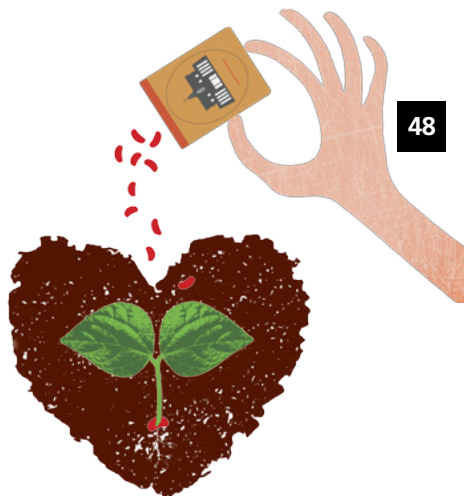
26 Séta az ősi tabernákulumban
A tabernákulum jelképrendszere taníthat minket utazásunkról vissza Isten jelenlétébe.

28 A család: A boldogság kútforrása
Írta: Erich W. Kopischke elder
Kialakíthatunk egy jövőképet a családjunk számára, és maradó boldogságot érhetünk el.

BORÍTÓ
Fénykép: Christina Smith.

Ez a lapszám még az Első Elnökség újjászervezése előtt készült.

48

44 Tengerparttól tengerpartig: Utazásunk a templomba

Írta: Efraín Rodríguez

Politikai zűrzavaron és kilométerek ezrein keresztül haladva láttuk, ahogy Isten keze megnyit előttünk minden ajtót, hogy eljuthassunk a templomba.

48 Evangéliumi magokat ültetni édesanyám szívébe

Írta: Sonia Padilla-Romero

Azt gondoltam, hogy már minden misszionáriusi taktikát kipróbáltam, hogy az evangéliumról tanítсам édesanyámat, végül aztán valami mégis megérintette a szívét.

Lássuk, megtalálod-e az ebben a számban elrejtett Liahónát! Típp: Melyik a kedvenc tantárgyad?

50 Jézus a Krisztus: Utolsó napi próféták bizonyága
Krisztus különleges tanúiként a próféták segíthetnek nekünk a Szabadító szent szerepeiről tanulni.

54 Tények Jézus Krisztusról, tények rólatok

Írta: David A. Edwards

A Szabadító azon parancsolata, hogy váljunk olyanná, mint Ő, nemcsak lehetséges, hanem teljes mértékben meg is valósítható.

56 Kövesd a prófétát!

Írta: Claudio R. M. Costa elder

Amikor már tudtam, hogy Joseph Smith próféta volt, muszáj volt kezdenem valamit ezzel a tudással. Ez pedig megáldotta az egész életemet.

60 Az önmagának való megbocsátás kulcsa

Írta: Madison Child

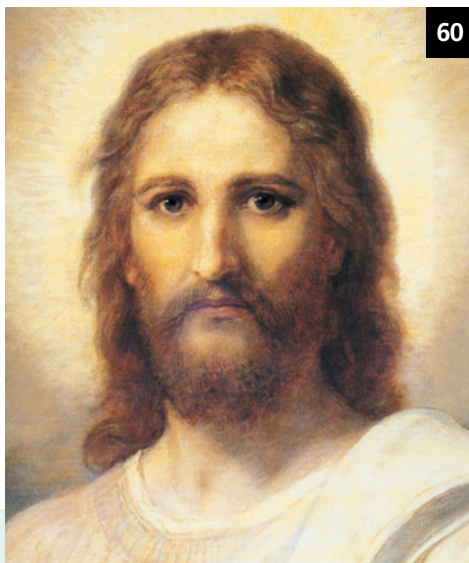
Végre megtanultam, hogy amikor Jézus Krisztusra és az Ő kegyelmére támaszkodunk, megbocsátást nyerhetünk, és magunknak is megbocsáthatunk.

62 Poszter: A Szabadító megváltó hatalma

63 Térjünk a tárgyra!

Honnan tudhatom, hogy teljes bűnbánatot tartottam-e? Honnan fogom tudni, hogy helyesen választottam házastársat?

64 A mi helyünk

60

76

66 Fényljen a világosságotok!: Segítségére készen!

Világosság lehetek mások számára a szolgálat, a misszionáriusi munka és az ima által.

68 Írni vagy nem írni?

Írta: Justina Lichner

Nem mindig választhatod azt, amiben jó vagy, de azt megválaszthatod, hogy mennyire komolyan igyekszel.

70 Örökké testvérek

Írta: Jordan Wright

Mivel a családuink tagjai egymáshoz lettek pecsételve a templomban, örökre együtt lehetünk, bármi is történjék.

72 Apostolok bizonyágtétele Krisztusról: Ő él!

Írta: M. Russell Ballard elder

73 Tudom olvasni a szentírásokat: Az ábrahámi szövetség

74 Zene: Gecsemáné

Írta és a zenéjét szerezte: Melanie Hoffman

76 Történetek a szentírásokból: Noé

Írta: Kim Webb Reid

79 Kifestő: Mennyei Atya megtartja az ígéreteit

Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza nemzetközi folyóirata

Az Első Elnökség: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

A Tizenkét Apostol Kvóruma: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Főszerkesztő: Hugo E. Martinez

Főszerkesztő-helyettesek: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie

Tanácsadók: Brian K. Ashton, Bonnie H. Cordon, LeGrand R. Curtis Jr., Edward Dube, Sharon Eubank, Donald L. Hallstrom, Douglas D. Holmes, Erich W. Kopischke

Ügyvezető igazgató: Richard I. Heaton

Egyházi folyóiratok igazgatója: Allan R. Loyborg

Gazdasági vezető: Garff Cannon

Vezető szerkesztő: Adam C. Olson

Vezetőszerkesztő-helyettes: Ryan Carr

Kiadásért felelős asszisztens: Francisca Olson

Alkotói és szerkesztői csoport: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Anne Selu, Marissa Widdison

Művészeti ügyvezető igazgató: J. Scott Knudsen

Művészeti igazgató: Tadd R. Peterson

Arculat: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Szellemi tulajdonjogi koordinátor: Collette Nebeker Aune

Gyártási vezető: Jane Ann Peters

Gyártási csoport: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson

Nyomdai előkészítő: Joshua Dennis, Ammon Harris

Nyomtatási igazgató: Steven T. Lewis

Terjesztési igazgató: Troy R. Barker

Fordítás: Mecseri Olivér

Terjesztés:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

Előfizetési tudnivalók:

Előfizetés vagy címváltozás bejelentése az

Ügyfélszolgálaton keresztül lehetséges.

Ingyenes telefonszám (USA és Kanada): 00800 2950 2950

Telefonszám: +49 6172 4928 33/34

Ímél: orderseu@ldschurch.org

Online Store internetes áruház: store.lds.org

Az előfizetés éves díja: 1,90 euró

Kéziratok és kérdések a liahona.lds.org oldalon küldhetők be, vagy postai úton a következő címre: Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; vagy íméiben: liahona@ldschurch.org.

A *Liahona* (a kifejezés a Mormon könyvében szerepel és „iránytűt” vagy „iránymutatót” jelent) a következő nyelveken jelenik meg: albán, angol, biszlama, bolgár, cseh, dán, észt, fidi, finn, francia, görög, holland, horvát, indonéz, izlandi, japán, khmer, kínai, kiribati, koreai, lengyel, lett, litván, magyar, malgas, marshall-szigeteki, mongol, német, norvég, olasz, orosz, ormény, portugál, román, spanyol, svéd, szamoai, szebuano, szlovén, szuahéli, tagalog, tahiti, thai, tongai, ukrán, urdu és vietnami. (A megjelenés gyakorisága országonként változik.)

© Intellectual Reserve, Inc., 2018. Minden jog fenntartva.
Printed in the United States of America.

Szerzői jogok: Természetes személyek másolatot készíthetnek a *Liahonában* megjelent anyagokról személyes, nem kereskedelmi használatra (beleértve az egyházi elhívásokhoz való felhasználást is), kivéve, ahol ez másként van feltüntetve. Ez a jogosultság bármikor visszavonható. Nem lehet azonban másolatokat készíteni azokról a képekről, amelyek forrásmegjelölésénél ez fel lett tüntetve! Szerzői jogi kérdések az alábbi címekre küldhetők: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; íméiben: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

March 2018 Vol. 26 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480) Hungarian (ISSN 1085-3847) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

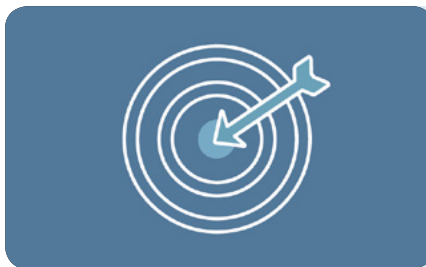
INTERNETES FORRÁSOK

Olvass cikketek és küldj be sajtót a liahona.lds.org oldalon.

Lélekemelő, megosztható üzeneteket találsz a [facebook.com/liahona](https://www.facebook.com/liahona) oldalon (angolul, portugálul és spanyolul).

Visszajelzést a liahona@ldschurch.org címre küldj.

Előfizetni a store.lds.org oldalon tudsz. Segítséget kaphatsz még az elosztóközpontokban, az egyházközségi vezetők megkerdezésével, vagy az 1-800-537-5971-es telefonszám felhívásával (USA és Kanada).

IKONOK: A GETTY IMAGES FÓVOTYÁRÓL

TÉMAKÖRÖK EBBEN A SZÁMBAN

A számok a cikk első oldalára utalnak.

aktivizálás, 41

alázat, 10, 34

általános konferencia, 4, 12

bizonyosság, 50, 72

Bölcsesség szava, 18

bűnbánat, 60, 63

család, 18, 28

családtörténet, 38, 40, 64

egyházi elhívások, 10, 41

engesztelés, 10, 12, 50, 54, 60, 62, 63, 74, 80

halál, 16, 70

házasság, 18, 28, 44, 63

ima, 4, 7, 34, 42, 43, 63, 64, 66

Jézus Krisztus, 14, 28, 34, 50, 54, 60, 62, 72, 74, 80

Joseph Smith, 34

látogatótanítás, 7, 8

megpróbáltatás, 12

Mennyei Atya, 4, 34, 42, 79

misszionáriusi munka, 48, 64, 66

önrendelkezés, 18, 63, 68

penzügyek, 20

próféták, 50, 56, 76

szabadítás terve, 14, 16, 18, 50, 60, 70

szentírások, 73

szolgálat, 8, 10

szövetségek, 73

templomok, 44, 48

visszaállítás, 4, 34

Írta: Dieter F. Uchtdorf elnök

második tanácsos az Első Elnökségben

ISTEN SZAVA AZ " Ö G Y E R M E K E I H E Z

A szentírásokból tudjuk, hogy a férfi és a nő megteremtését követően Isten első dolga az volt, hogy szólott hozzájuk.¹ Létfonosságú tudnivalókkal és értékes útmutatással szolgált számukra. Nem az volt a célja, hogy megterhelje vagy aggassza, hanem hogy a boldogság és az örökkévaló dicsőség felé terelje őket.

És ez még csak a kezdet volt. Attól a naptól kezdve Isten mindmáig tartja a kapcsolatot a gyermekeivel. Minden nemzedékben voltak tanítványok, akik megőrizték, megbecsülték és tanulmányozták az Ő szavait. Tisztelettel fordulnak szavaihoz azok, akik Isten akaratának megismerésére törekednek, és bizonyosságot tesznek az igazságról, miszerint „semmit sem cselekszik... az Úr, míg meg nem jelenti titkát az Ő szolgálóinak, a prófétáknak”².

Ez volt a minta az idők kezdete óta, és ma is ez a minta folytatódik. Ez nem pusztán egy kedves bibliai történet: ez Isten megszabott módja arra, hogy alapvető fontosságú üzeneteit közölje a gyermekeivel. Egyéneket emel fel közülünk, prófétának hívja el őket, és a szavakat, melyeket elmondhat velük, kérése szerint úgy kell fogadnunk, mint ha az Ő saját szájából erednének.³ Kijelentette: „akár saját hangom, akár szolgálaim hangja által, az ugyanaz”⁴.

Ez a visszaállítás egyik legdicsőségesebb, legbiztatóbb és legreménytelibb üzenete: Isten nem némult el! Ő szereti a gyermekeit. Nem hagy bennünket sötétségben tévelyegni.

Évente kétszer – áprilisban és októberben, a csodálatos

általános konferenciáink során – alkalmunk adódik az Úr hangját hallgatni az Ő szolgálóin keresztül.

Személyes tanúságomat teszem nektek, hogy egy általános konferenciái beszélő – már jóval azelőtt, mielőtt megtenné az emelvényhez vezető hosszú utat – hatalmas erőfeszítést, imát és tanulmányozást fektet abba, hogy eleget tegyen a beszédre való felkérésnek. Minden konferenciái üzenet mögött számtalan órányi felkészülés és szívből jövő fohász van, melyek mind annak megértését célozzák, hogy az Úr szándéka szerint mit kell hallaniuk az Ő szentjeinek.

Vajon mi történne, ha a beszélők felkészülése mellé mi, a hallgatóság is odatennénk a sajátunkat? Miben különbözne az általános konferenciához való hozzáállásunk, ha a konferenciában annak a lehetőségét látnánk, hogy magától az Úrtól kapjunk üzeneteket? Számíthatunk arra, hogy az általános konferencia szavain és zenéjén keresztül személyre szabott válaszokat kapunk bármely minket foglalkoztató kérdésre vagy gondra.

Ha valaha is eltűnődtetek azon, hogy vajon valóban fog-e Mennyei Atya szólani hozzátok, akkor emlékeztetnélek benneteket az elemis gyermekeink által énekelt egyszerű, mégis mélyreható szavakra: „Isten gyermeke [vagy], Ő küldött a földre”. Az a célja, hogy segítsen visszatérni, „hogy Vele élj... majd”.

Ha a gyermekeiként közeledtek Mennyei Atyához, akkor őszinte szívvel kérhetitek Őt: „Vezess engem, járj mellettem,

TANÍTÁS EBBŐL AZ ÜZENETBŐL

Az általános konferencia során személyre szabott válaszokat kaphatunk a kérdéseinkre vagy gondjainkra, amikor Isten kijelölt szolgáit hallgatjuk. Érdemes lehet megbeszélgetek a következő kérdést azokkal, akiket tanítotok: Hogyan készülhettek fel arra, hogy az általános konferencia során efféle válaszokat kaptatok? Uchtdorf elnök arra biztat bennünket, hogy „törekedjünk szorgalmasan az igazság Lelkére”. Szerintetek ez mit jelent, és hogyan tehetitek ezt a felkészülésetek részévé? A Tan és a szövetségek 21:6-ban említett áldásokon túl milyen egyéb áldásokban lehet részesetek, ha felkészültök arra, hogy meghalljátok az Úr szavát az Ő szolgáin keresztül? Arra is megkérhetitek az általános tanítotakat, hogy írják le egy naplóba, amit a Lélek ezen az általános konferencián tanít nekik.

mutasd az utat; tanítsd meg, hogy mit tegyek”. Ő a Szent Lelke által szólni fog hozzátok, onnantól pedig rajtatok áll, hogy „köve[ssétek] szavát”. Megígérem, hogy ha megteszitek, akkor gazdagon „áldott [lesz] az élete[tek]”.⁵

Az Úr iránymutatására legalább akkora szükség van napjainkban, mint a világ történelme során bármikor. Miközben felkészülünk arra, hogy az Úr szavát halljuk, törekedjünk szorgalmasan az igazság Lelkére, hogy amikor az Úr szól a szolgáin keresztül, akkor azt megérthessük, épülhessünk és együtt örvendezhessünk.⁶

Bizonyoságot teszek arról, hogy „megtéve e dolgokat a pokol kapui nem fognak diadalmaskodni felett[ün]k; igen, és az Úristen elosztatja elől[ün]k a sötétség erőit, és megrázza az egeket [érettünk] és az ő nevének dicsőségéért”. ■

JEGYZETEK

1. Lásd 1 Mózes 1:28.
2. Ámós 3:7.
3. Lásd Tan és a szövetségek 21:5.
4. Tan és a szövetségek 1:38.
5. Isten gyermeke vagyok. *Himnuszok*, 189. sz.; *Gyermekek énekeskönyve*, 2–3.
6. Lásd Tan és a szövetségek 50:21–22.
7. Tan és a szövetségek 21:6.

Felkészülni Isten hangjának meghallására

Uchtdorf elnök kifejti, hogy a férfi és a nő megteremtését követően Isten első dolga az volt, hogy szólt hozzájuk, és értékes tudnivalókkal és útmutatással szolgált számukra. Nekünk is ebben az áldásban van részünk minden áprilisban és októberben, az általános konferencia során, amikor az egyház vezetői szólnak hozzánk, és olyan tanácsokkal szolgálnak számunkra, melyeket az Úr szeretné, hogy halljunk.

Hallottad már valaha Isten hangját az Ő szolgálain keresztül az általános

konferencia alatt? Érezted már valaha úgy, hogy egy konkrét üzenet megadta neked a választ, amelyet kerestél? Leírhatnád egy naplóba ezt az élményt, azzal együtt, ahogy az a segítségedre volt, majd pedig azzal készülhetnél fel az Úr hangjának meghallására a következő konferencia során, hogy leírod a kérdéseidet, és tanulmányozod azokat a szentírás-tanulmányozásod során. Imádkozz Mennyei Atyához, azt kérve, hogy a konferencia alatt válaszokat és meglátásokat kapj. Miközben az

Úr szolgálait hallgatod, összpontosíts az egyéni késztetésekre. Mit tanultál? Milyen változtatásra ösztönző sugalmazást éreztél? Írd le ezeket a késztetéseket, mert ilyenkor a Lélek szól hozzád!

Mindig emlékezz rá, hogy Mennyei Atya szeret téged, és meg fogja mutatni neked a helyes irányt. Amikor arra törekszel, hogy meghalld a hangját az Ő szolgálain keresztül, akkor megáldatsz és épülni fogsz.

GYERMEKEKNEK

Készülj a konferenciára!

Az itt látható kártya segítségével készülsz az általános konferenciára. Legyen nálad a konferencia alatt, hogy leírhasd az ott tanultakat.

- **Írd le a kérdéseidet:**
Azon tűnődöm, hogy...
_____
- **Imádkozz Mennyei Atyához:**
Segítséget kérek, mert többet szeretnék tudni arról, hogy...
_____
- **Hallgasd az általános konferenciát:**
Azt tanultam, hogy...
_____

Név szerint imádkozz az egyes nőtestvérekért!

Nagyobb lesz az irántuk érzett szeretetünk, és több őket érintő sugalmazásban lesz részünk, amikor alázattal, egyenként és név szerint imádkozunk az általunk látogatott nőtestvérekért.

Az egyik nőtestvér elmesélte, hogy életének egyik nehéz szakaszában „a különösen sötét napokon” gyakran érkezett telefonhívás vagy egy egyszerű SMS a látogatótanítótól. Úgy tűnt, mintha tudnák, mikor van szüksége támogatásra. Tudta, hogy a látogatásai során és a személyes imájukban is imádkoznak érte.

A szentírások számos példát említenek arra, hogy férfiak és nők név szerint imádkoztak másokért. Az egyik legdrámább ilyen példa az ifjabb Alma édesapja. Az ifjabb Almához egy angyal szólt, és a következőket mondta neki az apjáról: „nagy hittel imádkozott téged illetően...; ezért, ebből a célból jöttem, hogy meggyőzzek téged Isten hatalmáról és felhatalmazásáról, hogy szolgálj imái az ő hitük szerint lehessenek megválaszolva” (Móziás 27:14).

Az egymásért mondott imák

Hít, család,
segítségnyújtás

megnyitják a szívünket, hogy elnyerhessük az Úr által nekünk szánt áldásokat. „Az ima célja nem Isten akarátának a megváltoztatása, hanem az, hogy olyan áldásokat biztosítsunk magunknak és másoknak, amelyek megadására Isten már eddig is készen állt, de kérnünk kell ahhoz, hogy el is nyerjük azokat.”¹

„Gondolatok csak bele az együttes erőnkbe, ha minden nőtestvér minden reggel és este őszintén imádkozna, vagy ami még jobb: állandóan imádkozna, ahogyan az Úr parancsolta” – mondta Julie B. Beck, a Segítőegylet korábbi általános elnöke.² Egyénekként és utolsó napi szent nőkként is megerősít bennünket az általunk látogatónított nőtestvérekért mondott ima.

Henry B. Eyring elnök, az Első Elnökség első tanácsosa

ezt mondta: „[Imádkozzatok] a szívük megismeréséhez vezető úttér... Tudnotok kell, mit vár el tőletek Isten, mivel segítsétek őket, majd Isten irántuk érzett szeretetével áthatva a lehető legpontosabban meg is kell tenetek azt.”³

JEGYZETEK

1. Kalauz a szentírásokhoz: ima.
2. Julie B. Beck: Amiben az utolsó napi szent nők a legjobbak: erősnek és rendíthetetlennek lenni. *Liahóna*, 2007. nov. 110.
3. Henry B. Eyring: A papság és a személyes ima. *Liahóna*, 2015. máj. 86.

Gondold át!

Milyen sugalmazást és ötleteket kaptál mostanában, amikor az általad látogatott egyes nőtestvérekért imádkoztál?

Szolgálattétel

Egy meghatározott üzenet helyett ez az oldal minden hónapban más-más tantételt fog tartalmazni, hogy segítsen egymást még hatékonyabban szolgálni. Amint sugalmazásért imádkoztok, tudni fogjátok, milyen lelki üzenetre van szüksége a nőtestvéreknek.

A LÁTOGATÓTANÍTÓK ISTEN KÜLDÖTTJEI

Írta: Alice C. Smith

Ez az új sorozat az *At the Pulpit: 185 Years of Discourses by Latter-day Saint Women* [A szószékről: 185 esztendő prédikációi utolsó napi szent nőktől] (2017) című könyvben szereplő elkötelezett nők életét és üzeneteit mutatja be.

Miközben Jézus felkapaszkodott Galilea szikkadt dombjaira, vagy Júdea poros útjait róttá, mindennemű betegséggel, megpróbáltatással és szegénységgel találkozott. Bűnbánó bűnösre éppúgy lelt, mint megátalkodottra. Találkozott a szenvedővel. És ezekből az élményeiből, valamint nagy mértékű megértéséből fakadt együttérző felhívása: „Jőjjetek én hozzám”.

1830-ban Joseph Smith próféta kijelentette, hogy Isten „ugyanaz a változatlan Isten” [T&Sz 20:17]. Nem meglepő tehát, hogy 1843. július 28-án 16 nőt jelöltek ki arra, hogy „felkutasásuk a szegényeket és a szenvedőket, hogy... segítsenek mindenkinek a nélkülözésén.”¹ Tizenhatot egy sokmillió világban! De hát valahol el kellett kezdeni. 1843-ban 16 látogatótanító, ma [1969-ben] több mint 100 000, holnap 200 000, holnapután kétmillió.

Néhány hete találkoztam egy csodálatos barátnőmmel. Hosszú éveken át volt tevékeny a Segítőegyletben. [...] Megkérdeztem őt, hogy mi most a feladata az egyházban. Észrevettem, ahogy egy pillanatra elhallgat, majd így felelt: „Ó, csak látogatótanító vagyok.” Csak látogatótanító! Miután elváltunk, arra gondoltam, mit érezne,

ha a Szabadító... ezt mondaná neki: „Azt szeretném, hogy a küldöttem légy. Szeretném, ha elmondanád az [általad látogatótanított] nőknek, hogy szeretem őket, és hogy érdekel az, ami velük és a családjukkal történik. Azt szeretném, hogy légy a segítőm, hogy figyelj ezekre a nőtestvérekre, hogy gondoskodj róluk azért, hogy minden rendben legyen a királyságomban.” Vajon a barátnőm nem adna-e másmilyen választ, ha egy ilyen találkozást követően találkoznanánk? Vajon nem hívta-e el őt az Úr az Ő papságán keresztül éppolyan biztosan, mintha ott állt volna mellette?

Hányan gondolnak úgy magukra a látogatótanítóink közül, hogy ők „csak látogatótanítók”?

A látogatótanítóra bízott a szükségét látók felkutatásának hatalmas felelőssége. Mi több, minden nőtestvérnek azt üzeni a látogatásával, hogy van valaki, aki törődik velük, és hogy Isten törődik velük.

[N]e olyan legyen, aki a hónap utolsó napján beugrik, és azt mondja: „Csak pár percem van – tudom, hogy már olvastad az üzenetet, és jobban ismered nálam, meg amúgy sincs rá szükséged. Hogy vagy? Majd találkozunk a jövő heti segítőegyletin.”

KI VOLT SMITH NŐTESTVÉR?

Alice Colton Smith
(1913–2006) a

Columbia Egyetemen
diplomázott 1934-ben.

Férjével, Whitney-vel, 1946-ban költöztek a Utah-i Loganbe, hogy a Utah-i Állami Egyetemen tanuljanak tovább. Itt Alice szociológiából szerzett mesterdiplomát, majd oktatni kezdett az egyetemen. Adjunktusként az 1970-es évek közepéig tanított, amikor is kilépett, hogy több figyelmet szentelhessen a Segítőegylet általános testületében végzett szolgálatának. Smith nőtestvért 1964-ben hívták el a Segítőegylet általános testületébe, és ott 14 éven át szolgált, egyfajta világpolgári és tudósi szemléletmóddal gazdagítva annak munkásságát.

1960 és 1963 között a Smith házaspár Bécsben élt, ahol az volt az elhívásuk, hogy megalapítsák az első ausztriai központú utolsó napi szent missziót.

Az itt közölt beszédet Alice Smith a Segítőegylet 1969. októberi általános konferenciájának tisztségviselői ülésén mondta el (központosítás és nagybetűs írásmód szabványosítva).

A látogatótanító távozása után olyan szeretetnek kell ott maradnia, amely megáldja a meglátogatott nőtestvért és az otthonát. [...]

Ahogy az egyház évről évre növekszik, egyre nagyobb és nagyobb szükség lesz látogatótanítókra. [...] Ők segítenek majd leküzdeni a magányosság világunkat sújtó csapását és a nagyvárosok személytelenségét. Ők viselnek majd gondot a jövevényre, az özvegyre, az árvára, a sebesültre és a nyomorgóra, minden nőtestvérré – érdeklődő, szeretetteljes

törődéssel. [...] Ők segítenek majd enyhíteni a fizikai, érzelmi és mentális szenvedést. Ők fogják felkarolni a bűnöst és vigasztalni a bánkódót. Ők viszik majd el az evangéliumi szeretet üzenetét minden nőtestvérünknek szerte a világon. [...]

„Jőjjetek én hozzám mindnyájan, a kik megfáradtatok és megterhelettek, és én megnyugosztalak titeket.

Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelid és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek.

Mert az én igám gyönyörűsége, és az én terhem könnyű” [Máté 11:28–30].

Áldja meg az Isten a látogatótanítókat! Mert amikor mindenki együtt dolgozik, akkor az iga gyönyörűsége, és a teher könnyű.

[...] Imádkozom, hogy ez mindig így legyen. Ámen. ■

JEGYZETEK

1. Relief Society Handbook [Segítőegyleti kézikönyv, korábbi kiadás], p. 29. Lásd *Handbook of the Relief Society of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* [Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza Segítőegyletének kézikönyve] (1931), 29.

AHOL ENYHÜLNEK TERHEINK

Írta: Nettie H. Francis

A Segítőegylet az a hely, ahol a legkülönbébb helyzetben lévő nőtestvérek enyhülést találnak – és kell is, hogy találjanak –, miközben gondoskodnak egymásról, illetve szolgálják és szeretik egymást.

A mikor a családommal a nevadai Las Vegasban éltünk, egy ideig az egyházközségi Segítőegylet elnökeként szolgáltam. Élveztem az egyházközségünkben lévő jóságos nőtestvérekkel ápolt csodálatos kapcsolatokat. Nagyon szerettem a felelős tevékenységek megszervezését, a segítőegyleti gyűlések levezetését, az egyházközségi vezetőkkel tartott megbeszéléseket és a családoknak nyújtott szolgálatot.

Jelentős időt fordítottam arra, hogy eljárjak a nőtestvérekhez és beszélgessek velük. Nyújtottam szolgálatot olyan édesanyáknak is, akik kimerültek vagy betegek voltak, vagy egyszerűen csak elcsüggedtek – olyan nőtestvérek voltak, akiknek lelkileg és fizikailag egyaránt vigaszra volt szükségük. Elégedettnek és hasznosnak éreztem magam, akire a hat gyermek fiatal édesanyjaként ellátott feladataim kívül is szükség van.

Aztán az életem hirtelen megváltozott.

A férjemet előléptették, és egy másik államba kellett költöznünk. Egy hónapon belül összepakoltunk, és a verőfényes Las Vegasban lévő otthonunkat felcseréltük egy kis bérelt házra a Wyoming állambeli hideg Casperben. A költözésünk hetében tudtam meg, hogy várandós vagyok – ikrekkel!

Aznap este, miután megérkeztünk a bérelt otthonunkba, kegyetlenül lebetegedtem. Emlékszem, hogy csak feküdtem az ágyban, moccanni is alig bírtam, miközben néztem, ahogy a férjem elrendezi a gyerekeinket, és behord mindent a költöztető teherautónkból. Ezzel kezdetét vette életem legborzalmasabb fizikai kihívása. A következő négy hónapban nem maradt meg bennem az étel, és alig volt erőm arra, hogy szolgáljam a családomat, gondoskodjak a gyerekeinkről – néha még arra sem, hogy főzzek.

Miközben a férjem belerázódott az új munkájába, én beilleszkedtem az új városunkba, és négy gyerekünket

beíratam iskolába. Az apró bérelt otthonunk zsúfolásig tele volt, és még hetekig dobozokból éltünk. Minden reggel újtukra engedtem az iskolás gyerekeinket, majd a napot a kanapén töltöttem, miközben a két kicsi a közelben játszott.

Az egyik reggel, miután a gyerekek már elmentek iskolába, valaki csengetett. Az egyik gyerek ajtót nyitott, és ott állt az új egyházközségünk segítőegyleti elnökségének egyik tagja. A kezében mindenféle földi jóval teli kosarat tartott, és vele volt a lánya is. Azért jött, hogy köszöntsön engem az egyházközségben.

LEGYETEK OTT EGYMÁSNAK!

„Az, hogy testvérek vagyunk, elszakíthatatlan köteléket feltételez közöttünk.

A testvérek gondoskodnak egymásról, figyelnek egymásra, vigasztalják egymást, és ott vannak egymásnak jóban-rosszban.”

Bonnie L. Oscarson, a Fialat Nők általános elnöke: Nőtestvériség: Ó, mily nagy szükségünk van egymásra! Liahóna, 2014. máj. 119.

a szárba szökkenő barátságunkért, ahogy újra és újra eljött, hogy segítséget és támaszt nyújtson azokban a nehéz hónapokban. Megújult megbecsüléssel tekintettem arra a reményre és segítségre, melyet egyik nőtestvér adhat a másíknak.

Néhány hónappal később vettünk egy akkora házat, amely már elég nagy volt a gyarapodó családuink számára. Nehéz várandósságom két gyönyörű kisbaba születésével ért véget. Az a kedves segítőegyleti nőtestvér pedig jó barátom lett, aki továbbra is megerősít és feleml a bizonyosságával és a példájával. Gyakran gondolok vissza az első látogatására azon a nehéz délelőttön, és hálát érzek, amiért betöltötte az elhívását.

Bizonyágomat teszem arról, hogy „mindannyian koldusok” vagyunk Isten előtt (lásd Móziás 4:19). Körülményeink bármelyik pillanatban megváltozhatnak, elhozva számunkra annak újbóli felismerését, hogy mennyire függünk Atyánktól – és azoktól, akik az Ő nevében szolgálnak minket. Minden korábbinál biztosabban tudom, hogy a Segítőegylet az a hely, ahol a legkülönbélebb helyzetben lévő nőtestvérek enyhülést találnak – és kell is, hogy találjanak –, miközben gondoskodnak egymásról, illetve szolgálják és szeretik egymást. ■

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Utah-ban él.

Szörnyen restelltem magam.

Ott feküdtem a kanapén, még mindig pizsamában, a fejemen egy vödörrel, miközben a két lengén öltözött csemetém a kicsomagolásra váró dobozok között játszott a rendetlen padlón.

Ez a csodás nőtestvér bejött, lerakta a kosarat az asztal sarkára, majd leült a zilált nappalinkban, és elbeszélgetett velem – behatóan érdeklődött felőlem és a családuink felől.

Ahogy beszélgettünk, alázat ébredt bennem. Alig egy hónapja még én voltam hasonló helyzetben, amikor meglátogattam másokat és felajánlottam a segítségemet. Most viszont

fordult a kocka. Ott feküdtem kinyúlva egy rendetlen házban, és kétségbeesetten szükségem volt a terheim enyhítésére. Magányos voltam, agyonhajszolt, és olyan helyzettel néztem szembe, amely meghaladta a képességeimet. Egyike voltam a segítségre szoruló nőtestvéreknek. Az Úr gyorsan és eredményesen emlékeztetett arra, hogy szükségem van Őrá és a szolgálóin keresztül nyújtott segítségére.

A nőtestvér távozása után az asztalomon hagyott köszöntőkösár látványa enyhülést és fényt hozott számomra. A következő néhány hétben a kosár tartalmát ízlelgettem, és hálás voltam

2017. OKTÓBERI KONFERENCIAI JEGYZETFÜZET

„Amit én, az Úr mondtam, azt megmondtam, ...akár saját hangom, akár szolgáim hangja által, az ugyanaz” (T&S 1:38).

A következő oldalak (valamint a korábbi és jövőbeni lapszámokban található konferenciai jegyzetfüzetek) használata segíteni fog az élő próféták, apostolok és más egyházi vezetők legfrissebb tanításainak tanulmányozásában és alkalmazásában, miközben visszatekintesz a 2017. októberi általános konferenciára.

KIEMELT TAN

Szent idő és hely

„**[A]** sabbatnap és a templom *szent idő*, illetve *szent hely*, amelyek kifejezetten arra a célra lettek elválasztva, hogy hódoljunk Istennek, és hogy elnyerjük és emlékezetben tartjuk az Ő igen nagy és becses ígéreteit, melyeket gyermekeinek tett. Az Isten által létrehozott e két mennyei segítségforrás elsődleges célja teljesen azonos: hogy figyelmünket erőteljesen és ismételten Mennyei Atyánkra, az Ő Egyszülött Fiára, a Szentlélekre, valamint a Szabadító visszaállított evangéliumának szertartásaihoz és szövetségeihez társuló ígéretekre irányítsák.

Fontos kiemelni, hogy leginkább az otthonnak kell *az idő és a hely* azon kombinációjának lennie, ahol az egyének és a családok a leghathatósabban emlékeznek Isten nagy és becses ígéreteire.”

David A. Bednar elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja: „Igen nagy és becses ígéretek”. *Liahóna*, 2017. nov. 92–93.

ISTENI ÉRTÉKÜNK

„[A] Lélek mindannyiunknak személyes megerősítést fog adni isteni értékünkről. [...]

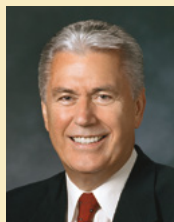
Hadd mutassak rá, hogy különbséget kell tennünk két fontos szó között, melyek az *érték* és az *érdemesség*. Ez a két szó nem ugyanaz. A lelki *érték* azt jelenti, hogy úgy értékeljük magunkat, ahogyan Mennyei Atyánk, nem pedig ahogyan a világ. Értékünk már azelőtt meg lett határozva, hogy a földre jöttünk volna. [...]

Az *érdemesség* azonban engedelmesség révén érhető el. Ha bűnt követünk el, kevésbé vagyunk érdemesek, de soha nem érünk kevesebbet! Miközben folytatjuk a bűnbánatot és igyekszünk Jézushoz hasonlóan élni, értékünk semmit sem csorbul. Nem számít, mi történt, Mennyei Atyánk szemében soha nem szűnik meg az értékünk. [...]

Ha a Szabadító és az értünk hozott tettei iránti szeretetünk nagyobb, mint a gyengeségekre, az önmarcangolásra vagy a rossz szokásokra fordított energia, akkor Ő segíteni fog nekünk legyőzni mindazt, ami szenvedést okoz az életünkben, és megment minket önmagunktól.”

Joy D. Jones, az Elemi általános elnöke: *Mérhetetlen érték. Liahóna*, 2017. nov. 14., 15.

Az általános konferenciai beszédek elolvashatóak, megtekinthetőek, illetve meghallgathatóak a conference.lds.org honlapon.

**EMLÉKEZZETEK RÁ,
HOGY KIK VAGYTOTK!**

„Emlékezzetek rá, hogy Isten királyságának palotájából származtok, hogy a világegyetemben uralkodó Mennyei Szülők [fiai és] leányai vagytok.

A lelki DNS-etek Istentől való. Egyedi ajándékokkal bírtok, melyek a lelki teremtésekből fakadnak, és a halandóság előtti mérhetetlenül hosszú életek alatt fejlődtek ki. Irgalmas és örök Mennyei Atyánk gyermekei vagytok, aki a Seregek Ura, az, aki a világegyetemet teremtette, a keringő csillagokat szétszórta a hatalmas világűrben, a bolygókat pedig a nekik kijelölt pályákra helyezte.

Az Ő kezében vagytok.

Nagyon jó kezekben.

Szerető kezekben.

Gondoskodó kezekben.

És ezen soha semmi nem változtathat, bárki bármit is mondjon rólatok. Szavaik semmitmondóak ahhoz képest, amit Isten mond rólatok.

Az Ő becses gyermekei vagytok.

Ő szeret titeket.

Még ha bukdácsoltok is, még ha el is fordultok Tőle, Isten szeret benneteket. Ha elveszve, elhagyatva vagy elfeledve érzitek magatokat – ne féljete! A Jó Pásztor rátok fog találni. A vállaira fog emelni, és haza fog vinni titeket.”

Dieter F. Uchtdorf elnök, második tanácsos az Első Elnökségben: *Három nővér. Liahóna, 2017. nov. 17.*

NŐTESTVÉREK, LOBBANTSÁTOK LÁNGRA FÉNYETEKET!

„Ha... betartjátok [Isten] parancsolatait, akkor hasznára lehettek az Ő munkájában. Az Ő munkája és dicsősége a nők és a férfiak felmagasztolása és örök élete.

A próféták szólítanak minket, nőtestvéreim. Igazlelkűek lesztek hát? Kifejezőek lesztek a hitetekben? El tudjátok viselni, hogy különlegesek és mások legyetek? Az, hogy a próbatételeitek ellenére is vidámak vagytok, vonzani fogja azokat, akik jóra valóak, nemesek és szükségük van a barátságotokra? Lángra lobbantjátok a fényeteket? Bizonyosságot tesztek arról, hogy az Úr Jézus Krisztus előttünk fog járni és köztünk lesz.”

Sharon Eubank, első tanácsos a Segítőegylet általános elnökségében: *Lobbantsátok lángra fényeteket! Liahóna, 2017. nov. 9.*

EGÉSZÍTSD KI!

Használd a Liahóna 2017. novemberi számát vagy látogass el a conference.lds.org oldalra, és olvasd el bővebben, amit ezek a beszélők mondtak.

1. „[H]a Mennyei Atyánkhhoz _____, Ő segít megszeretnünk még a legkevésbé szerethetőnek vélt embereket is.” – Neill F. Marriott: Megmaradni Istenben és megjavítani a repedést.
2. „Sokan közülünk... bámulatos _____ járnak. [T]egyének fel magatoknak a kérdést: Mi a végállomásotok? [...] A Szabadító által megígért áldások sokaságához vezet az utatok?” – M. Russell Ballard: Az utazás folytatódik!
3. „A Mormon könyve Isten egyik felbecsülhetetlen értékű ajándéka számunkra. Egyszerre kard és pajzs – harcba küldi Isten igéjét, hogy az igazak szívéért küzdjön, egyúttal pedig az igazság fő _____ is szolgál.” – Tad R. Callister: Isten megcáfolhatatlan tanúja: a Mormon könyve.

Válaszok: 1. fordultunk; 2. féljete; 3. védelmezőjétek

REMÉNYSÉGÜNK OKA

Mennyei Atyának van egy örökkévaló terve arra, hogy hazavigyen téged Őhozzá. Fia, Jézus Krisztus eddig is veled volt az út során, és továbbra is veled lesz minden lépésben.

SZÜLETÉS ELŐTTI ÉLET

A halandóság előtti életünkben Mennyei Atya minden lélekgyermekének bemutatta azt a tervét, melynek segítségével olyanná válhatunk, mint Ő. A terv megkövetelte, hogy egy Szabadító segítsen nekünk legyőzni a fizikai és a lelki halált. Jézus Krisztus felajánlotta, hogy a Szabadítónk lesz, és Mennyei Atyánknak adja a dicsőséget (lásd Mózes 4:1–2).

TEREMTÉS

Atyja irányítása alatt Jézus Krisztus gyönyörű világot teremtett számunkra (lásd Kolossébeliek 1:15–16; 3 Nefi 9:15). „[A]z örökkévalóság hatalmas tágassága, a vég nélküli tér és idő dicsőségei és rejtélyei mind-mind az olyan hétköznapi halandók javára lettek megalkotva, amilyenek ti és én vagyunk” (Dieter F. Uchtdorf: Számítotok Neki! *Liahóna*, 2011. nov. 20.).

FÖLDI ÉLET

A földön már nem vagyunk Isten közelében, de Jézus Krisztus evangéliuma irányt mutathat számunkra. Habár időről időre bünt követünk el, a Szabadító képes meggyógyítani minket és megbocsátani nekünk, amikor bűnbánatot tartunk. Ő szenvedett, „még hozzá többet, mint amit ember el tud szenvedni” (Móziás 3:7), hogy mi leküzdhesük a bűneinket, és ne legyünk kárhoztatva általuk! (Lásd Móziás 4:2; Alma 42:14–15.)

HALÁL UTÁNI ÉLET

Halálunkkor lelkünk és testünk különválnak, és a lélekvilágban várjuk majd a feltámadást. Jézus Krisztus feltámadása mindannyiunk számára legyőzte a halált, lehetővé téve számunkra – amennyiben hithűek vagyunk –, hogy ismét együtt legyünk a családdal és Mennyei Atyával. „A lélek és a test újra egyesül annak tökéletes formájában” (Alma 11:43), és örökké él. (Lásd 1 Korinthusbeliek 15:22; 2 Nefi 9:4–13.)

ÍTÉLETNAP

Jézus Krisztus lesz a bíránk. Ő, aki a mi szószólónk volt Mennyei Atyánál, tökéletes, szeretetteljes, irgalmas és igazságos ítéletet fog hozni. Nemcsak annak alapján fog megítélni minket, amit tettünk, mondtunk és gondoltunk, hanem hogy kivé váltunk – mennyire lettünk krisztusiak. (Lásd 2 Nefi 9:15; Móziás 4:30; T&Sz 45:3–5.)

ÖRÖK ÉLET

Akik Krisztushoz jönnek és részesülnek minden szükséges szertartásban, mint amilyen a keresztkelés és a templomi szertartások, valamint hűek a parancsolatokhoz, azok örök életet fognak örökölni Isten mellett. Ez az áldás „a Szent Messiás érdemei, és irgalma és kegyelme által” (2 Nefi 2:8; lásd még Móziás 15:23) érkezik.

NAPKELTE

Írta: Don Jensen

Ez az élet nem a vég: sok szépség és boldogság és öröm vár még ránk.

Tiszta és hideg volt a levegő azon a téli hajnalon, amikor még pirkadat előtt nekiláttam a tejegzdaságom reggeli teendőinek. Ahogy felidéztem az előző hét történéseit, azok nehéz súlyként nehezedtek elmémre. Tragédia sújtotta a mi kis völgyünket. Egy szörnyű autóbalesetben meghalt az egyik régi középiskolai barátom, a kisfia, a tizenéves lánya és az ő három barátnője. A balesetet szenvedett lányok az én gyerekeimnek is barátaik voltak. Sokakhoz hasonlóan a mi családuk is azzal töltötte a hetet, hogy a tragédiában érintett családokkal gyászolt. Addigra már három temetésen voltunk, aznap pedig az utolsó, az édesapának és a két gyermekének temetése várt ránk.

Két fő kérdéssel küszködtem, miközben megpróbáltam feldolgozni a történeteket.

Először is amiatt gyászoltam és azon töprengtem, hogy vajon miért vétettek el ezek a fiatal gyerekek azelőtt, mielőtt megtapasztalhattak volna oly sok mindent, amit az élet kínál. Nem fognak felnőni, megházasodni, missziót szolgálni, családot alapítani és megtapasztalni a halandó élet oly sok egyéb örömét.

Másodsor, habár azt éreztem, hogy közösségként bármit megtennénk a családok vigasztalására, mégis úgy tűnt, hogy semmit sem tehetünk – semmiféle erőfeszítés nem enyhítheti a gyászukat.

Meglepődtem, amikor munka közben benézett hozzám az elhunyt

barátom apósa. Ő is tehenész lévén, a munka nála sem szünetelhetett soha, és ezúttal azonnal vennie kellett egy borjút. Az ügyletet követően elbeszélgettünk egy kicsit arról, hogy hogy bírja ő és a családja. Hangot adtam annak a vágyamnak, hogy bárcsak többet tehetnék értük. Annyira tehetetlennek éreztem magam a fájdalmuk enyhítésében. Mély benyomást tett azonban rám az, hogy mennyire nyugodtnak és békésnek tűnt mindannak ellenére, amin a családja éppen keresztülment.

Hirtelen ráébredtem, hogy az egyik kérdésemre mindig is előttem volt a válasz. Azon tépelődtem, hogy miként nyújtsak vigaszt gyászoló barátaimnak, elfelejtve közben azt, hogy az igazi vigasz és békesség a Szentlélek által

érkezik. Ezeket a családokat olyan további vigasszal áldotta meg Mennyei Atya, amelyet csak Ő képes nyújtani. Tudtam, hogy az Úr azon vigasztalásában van részük, melyet a Mormon könyve is említ:

„[Ő] meg fog vigasztalni a megpróbáltatásaitokban, és szót emel az ügyetekben...

Ó ti, akik tiszta szívűek vagytok, emeljétek fel a fejeteket és fogadjátok be Isten örömet adó szavát, és lakmározzatok a szeretetén; mert mindörökké megtehetitek ezt, ha szilárd az elmétek” (Jákób 3:1–2).

Miután elköszöntünk egymástól, kiléptem a pajtából, és észrevettem, hogy a telihold lenyugvóban van a nyugati égbolton. Gyönyörű látvány

volt. Majd megfordultam, és láttam, hogy a nap éppen felkelőben van keleten. Olyan volt, mintha az egész égbolton életre keltek volna a színek. A lenyugvó hold szép volt – a felkelő nap lélegzetelállító. Ahogy megálltam, hogy elgondolkodjak ezen az ellentétben, az jutott eszembe, hogy nem számít, mennyire gondoljuk gyönyörűnek és boldognak a halandó életünket, mindez elhalványul azon gyönyörűség és boldogság mellett, amely még ránk vár, ha hithűek és engedelmesek vagyunk. Rájöttem, hogy akik meghaltak, igazából semmit nem veszítettek. Derekasán éltek az életüket a földön, és még nagyszerűbb tapasztalatok és örömök felé lépnek tovább.

Napközben aztán részt vettem a

családommal az utolsó temetésen. Egy zsúfolásig telt tabernákulumban jöttünk össze aznap, amelyet szó szerint pattanásig feszített egy egész közösség támogatása. Aznap, és még később is egy ideig, a völgyünkben lakó emberek különleges békességet tapasztaltak meg. A szülők egy kicsit közelebb húzták magukhoz gyermekeiket, és ráébredtünk, hogy rövid a földi életünk, ezért gyakrabban kell kifejeznünk a családunk és barátaink iránt a szeretetünket. Eszembe juttatta ez az Úr irántunk való szeretetét, valamint a szabadítás tervének szépségét. Ez az élet nem a vég: sok szépség és boldogság és öröm vár még ránk. ■

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Idahóban él.

Írta: Quentin L.
Cook elder
a Tizenkét Apostol
Kvórumából

AMIKOR A GONOSZ JÓNAK TŰNIK, A JÓ PEDIG GONOSZNAK

*Miként próbálja az ellenség aláásni
és hamisan beállítani az Atya
terve szerinti élet áldásait.*

Az ellenség azon erőfeszítéseinek, melyek Mennyei Atyánk boldogságtervének megghiúsítására irányulnak, az az álságos tanítás az egyik legravaszabb jellemzője, mely szerint nem létezik sem gonosz befolyás, sem ördög (lásd 2 Nefi 28:22), valamint az a próbálkozása, hogy a gonoszt jónak állítsa be, a jót pedig gonosznak; a sötétséget világosságnak, a világosságot pedig sötétségnek; a keserűt édesnek, az édest pedig keserűnek! (Lásd 2 Nefi 15:20.)

Ezt néha szemléletváltásnak is nevezik – „amikor egy adott témakörrel kapcsolatos közgondolkodás vagy cselekvés megszokott módozatát új és eltérő módozat váltja fel”¹, ennek során pedig sok dolog pont ellentétesnek tűnik azzal, amilyen valójában. *Csűrűcsavar levelei* című klasszikus regényében C. S. Lewis egy tapasztalt ördög szemszögéből fogalmaz. Az irónia és szatíra eszközeivel kiforgatja a

hagyományos értékeket, hogy a gonosz jónak tűnjön, a jó pedig gonosznak.²

Hasonló szellemben zajlott néhány hónappal ezelőtt egy gondolatébresztő találkozó egy nemzetközileg elismert reklámszakemberrel. A gonosz befolyásáról és a rossz döntések következményeiről beszélgettünk.

Volt egy érdekes felvetése arról, milyen lenne, ha Lucifer bemenne egy reklámügynökséghez. Ebben a képzeletbeli helyzetben Lucifer felvázolja a dilemmáját: ő és a követői felháztak, elvetették az Atya tervét, és idővel megértették, hogy nem győzhetnek Isten ellen. Lucifer tisztában van vele, hogy miközben az Atya terve az örömről és a boldogságról szól, a saját terve bánatot és nyomorúságot eredményez. A gond ott van – magyarázza Lucifer az ügynökség munkatársának –, hogy miként lehetne követőket szerezni a tervéhez.

Arra a megállapításra jutnak, hogy Lucifer egyetlen esélye a sikerre az, ha sikerül szemléletváltást, az értékek visszájára fordítását elérnie – más szavakkal, úgy jellemeznie az Atya tervét, mint amely bánatot és nyomorúságot eredményez, a sajátját pedig úgy, mint

A Bölcsesség szava szót emel a helyes egészségügyi szokások gyakorlása mellett, méghozzá azt ígérve, hogy akik az isteni parancsolatnak engedelmeskedve cselekednek, „egészséget kapnak...; és bölcsességre és a tudás nagyszerű kincseire találnak rá”.

amely örömet és boldogságot eredményez.

Ennek a képzeletbeli találkozóknak gyakorlati haszna van. Az igazság ugyanis az, hogy az Atya tervének ellenségei nemcsak azzal próbálkoznak, hogy aláássák a terv tanát és tantételeit, hanem megpróbálják hamisan beállítani a tervből fakadó áldásokat is. Alapvető erőfeszítésük arra irányul, hogy nyomorúságosnak láttassák azt, ami jó, igazlelkű és örömteli.

Mindjárt ki is térek az ellenség némely arra irányuló erőfeszítésére, hogy hamisan állítsa be és aláássa az Atya terve szerinti élet áldásait.

A Bölcsesség szava

Életem során számos barátomnál láttam, hogy az életét megméltelyezi és néha romba is dönti az alkohol. Az ivászat kultúrája nemcsak az egyházi tant érinti, hanem mindenki egészségét és boldogságát is. Az utolsó napi szenteknek jelentős szava lehet abban, hogy a társadalmat e téma következményeiről tanítsák.

Az Atya tervében a Bölcsesség szava – melyet az „ármánykodó emberek” szívében lakozó „gonoszságok és tervek” miatt adott – egészségre vonatkozó alapelveket tartalmaz. „[A] gyengéknek, és a szentek összessége leggyengébbjeinek képességéhez van szabva”. Leszögez néhány konkrétumot, köztük azt is, hogy „bort vagy erős italt [alkoholt]... nem jó” inni. A dohány és a forró italok (a tea és a kávé) „nem valók... a testnek” (T&Sz 89:4, 3, 5, 8–9).

E kinyilatkoztatás szót emel a helyes egészségügyi szokások gyakorlása mellett is, méghozzá egy ígérettel. Azt ígéri, hogy akik az isteni parancsolatnak engedelmeskedve cselekednek, „egészséget kapnak...; és bölcsességre és a tudás nagyszerű kincseire találnak rá” (T&Sz 89:18–19).³

Az ellenség által alkalmazott torzítást világosan szemlélteti a dohány és az alkohol melletti kiállása.

Még a képzeletbeli reklámügynökségnek is nehezére esne, hogy napjainkban kedvező fényben tüntesse fel a dohányt. Joseph Smith próféta (1805–1844) kinyilatkoztatás által kapta meg a Bölcsesség szavát 1833-ban. 1921-ben Heber J. Grant elnök (1856–1945) az Úrtól kapott sugalmazás nyomán arra szólította fel a szenteket, hogy éljenek még teljesebb mértékben a Bölcsesség szava szerint.⁴ Akkoriban a reklámok tömege és a mozifilmek kitüntetett figyelmé divatosnak, kifinomultnak és kellemes időtöltésnek tüntette fel a dohányzást. Egészen 1964-ig – vagyis további 43 évet kellett várni, hogy az Egyesült Államok tisztifőorvosa megállapítsa: „A cigarettázás olyan mértékű egészségügyi veszélyt jelent az Amerikai Egyesült Államokban, ami megfelelő javítóintézkedéseket tesz szükségessé.”⁵

Ma már nincs vita a dohányzással kapcsolatos statisztikai adatokról. A dohányosok esetében a nemdohányzóknál nagyobb valószínűséggel alakul ki szívbetegség, stroke és tüdőrák. Számítások szerint a dohányzás 25-szörösére növeli a tüdőrák kockázatát.⁶

Amit tehát az ellenség divatosnak, kifinomultnak és kellemesnek tüntetett fel, az valójában nyomorúságot és idő

előtti halált hozott emberek milliói számára.

Az alkohol egy másik példa erre. Sok éven át figyelemmel kísértem egy kutatást, amelyet az 1940-es években kezdtek. Először 268, a Harvardon tanult férfit vizsgáltak meg időszakosan az egész életük folyamán. Később más csoportokra, köztük nőkre is kiterjesztették a kutatást. Az eredeti vizsgálat célja az volt, hogy a sikerről és a boldogságról tudjanak meg minél többet.

A tanulmány három jelentős meglátást tartalmaz. Az első a felnőttkori boldogság szoros összefüggése a gyermekkori családi boldogsággal, különösképpen a szülőktől kapott szeretettel és törődéssel.⁷ A második az egészséges, szilárd házasság fontossága az élethossziglani boldogságban.⁸ A harmadik az alkohol romboló hatása a sikeres és boldog házasságra, illetve életútra. Az alkoholgondok az amerikai családok harmadát érintik, és a kórházi esetek negyedében játszanak szerepet. Fontos tényezőt jelent az alkohol a halálesetek, a rossz egészségi állapot és a csökkent teljesítmény okaként is.⁹

A *Washington Post* a közelmúltban címlapon hozta a szövetségi egészségügyi adatokra alapozott cikkét, amelyben leírták, hogy „Amerikában a nők sokkal többet

és sokkal gyakrabban isznak, mint azt az anyáik vagy a nagyanyáik tették, és az alkoholfogyasztás rekordszámában szedi közöttük a halálos áldozatokat”. A cikk azzal a végkövetkeztetéssel zárult, hogy „a tudomány jelenlegi állása és friss eredményei sem támasztják alá a mérsékelt alkoholfogyasztás állítólagos hasznát”, és hogy „a jelek szerint a rákos halálozás kockázata az alkoholfogyasztás minden szintje mellett növekszik”.¹⁰

Pár éve már a világ számos egyetemén igyekeznek visszafogni az alkoholfogyasztást, mert összefüggést mutat komoly közösségellenes magatartásokkal (beleértve a szexuális bántalmazást), valamint jelentős egészségügyi gondokat okoz, különösen az alkalmankénti mértéktelen ivászatokból fakadóan. Az alkoholnak a fiatal agyra kifejtett szörnyű hatását mostanra orvosilag is alátámasztották.¹¹

Ezzel főként az egyént érintő egészségügyi gondokat soroltam fel, és meg sem kíséreltem osztályozni a többi komoly következményt, mint amilyen például az alkoholos befolyásoltság alatt okozott balesetek, a fizikai és szexuális bántalmazás, melyet ittasságra hivatkozva próbálnak mentegetni egyes férfiak, vagy a terhesség alatt fogyasztott alkohol hatása a magzat agyára.¹²

Ha a cigaretta, az alkohol és az „opioidjárvány”¹³ nem lenne elég ártalmas a társadalomra, legújabbán azt látjuk, hogy a gonosz erői a szabadidős marihuánafogyasztás törvényesítését erőltetik.

Családválasztás

A család megválasztása hasonló mintát követ. Az Atya tervében világosan le van fektetve a családok szerepe.

A család: Kiáltvány a világhoz a következőket tartalmazza: „A családot Isten rendelte el. A férfi és a nő közötti házasság nélkülözhetetlen eleme az Ő örökkévaló tervének. A gyermekeknek joguk van ahhoz, hogy a házasság kötelékén belül szülessenek meg, és hogy olyan apa és anya nevelje fel őket, akik teljes hűséggel megtartják házassági fogadalmaikat. Boldogság leginkább akkor érhető el a családi életben, ha az az Úr Jézus Krisztus tanításaira épül.”¹⁴

A mai világban igen elterjedt – egy másik szemléletváltás részeként –, hogy kedvező fényben tüntetnek fel ettől eltérő döntéseket, amelyek homlokegyenest ellentétesek ezzel a tervvel, és kedvezőtlenek a házasságra és a családra nézve. Például:

- A nők és férfiak azon döntését, hogy a tanulást és a szakmai pályafutást a házasság és a család elé helyezik.
- Azt a döntést, hogy szándékosan kevesebb gyermeket vállaljanak, vagy akár egyet sem¹⁵, illetve hogy megszakítsanak egy terhességet, ha az éppen nem jókor jön.
- Azt a döntést, hogy a házasság szent intézményét erkölcstelen viselkedéssel helyettesítsék.

Az ellenség célba vette a nőket, és az anyaságot a lélekölő munka zsákutcájának festi le. Célba vette a férfiakat, és az apaságot lényegtelennek, a hűséget pedig idejétmúltnak festi le. A pornográfia által teremtett elidegenedés és tárgyiasítás is a házasság szent intézménye helyett választott erkölcstelen viselkedés példája, és hangsúlyosan emeli ki az igazságtól és igazlelkűségtől való szörnyű elfordulást, amelyet az ellenség el szeretne érni.

Olyannak festi le a helytelen választási lehetőségeket, mint amelyek helyénvaló módon segítenek a szabadság és egyenlőség világi céljainak elérésében. E döntések eredményeképpen drámaian csökken a nők által az életük során vállalt gyermekek átlagos száma. Becslések szerint a világ

lakosságának 46%-a él olyan országokban, ahol a termékenységi ráta a népességszám szinten tartásához szükséges 2,1 gyermek alatt van. A legtöbb európai és ázsiai ország is e szint alatt van. Olaszországban és Japánban egyaránt 1,3 körül van ez a szám. Az előrejelzések szerint Japán népessége a mostani 120 millióról 2050-re 100 millióra fog csökkenni.¹⁶

A népességszámnak ezt a világszerte tapasztalható csökkenését egyesek „demográfiai télnek” nevezik.¹⁷ Számos országban nincs elég gyermek az elhalálozó nemzedék pótlására.

Hadd osszak meg egy másik tény, amely nagymértékben foglalkoztat. Kijózanító élményben volt részem 2016-ban Jeruzsálemben, a Gyermekek emlékművénel, mely a Holokauszt Emlékközpont része. Megkoszorúztuk az emlékművet Jeffrey R. Holland elderrel a Tizenkét Apostol Kórumából, valamint az amerikai zsidóság két vezetőjével. Úgy tartják, hogy a holokauszt során több mint egymillió zsidó gyermeket öltek meg.¹⁸

A múzeumi élményem során hatalmukba kerítettek az érzések. Miközben a múzeum előtt álltam, hogy összeszedjem magam, ezen a szörnyű élményen töprengtem, és hirtelen ráébredtem, hogy csak az Amerikai Egyesült Államokban annyi terhességmegszakítás történik két év alatt, ahány zsidó gyermeket megöltek a második világháború idején a holokauszt során.¹⁹

A zsidó gyermekeket azért ölték meg, mert zsidók voltak, és nincs ehhez fogható az egész történelemben, ám az érzéseim hevességét mégis e gyermekek halála váltotta ki. Mennyei Atyánk boldogságtervének szent részét képezi az, hogy gyermekeket hozunk a világra. A terhességmegszakítás gyakorlatának hatalmas elterjedtsége annyira eltompít és megrémiszt bennünket, hogy sokan az elménk hátsó részébe száműzzük, és igyekszünk távol tartani azt a tudatunktól. Nyilvánvaló, hogy az ellenség számos szinten támadja a gyermekek jelentette értéket.

A terhességmegszakításhoz elővigyázatosan kell hozzáállni. Olyan gond ez, amelyet valószínűleg nem fog megoldani a személyes elítélés vagy ítélező vádaskodás. Vannak, akik óva intenek attól, hogy az útközben megtapasztalt viharok és az utazás hosszának ismerete nélkül ítéljünk meg egy hajót – vagy éppen férfiakat és nőket.²⁰ Hozzátehetem azt is, hogy sokan azok közül, akik ilyen elítélendő módon viselkednek, nem rendelkeznek bizonyossággal a Szabadítóról, vagy ismeretekkel az Atya tervéről.

Azok számára azonban, akik úgy hisszük, hogy felelősséggel tartozunk Istennek – de még a más hitet vallók közül is sokak számára –, ez egy óriási tragédia. Az előbb kifejtett demográfiai téllal együtt súlyos erkölcsi foltot ejtenek társadalmunkon.

Spencer W. Kimball elnök (1895–1985) ezt tanította: „Van egy elsődleges tényező, amely jelentős mértékben felelős a házasságon belüli legfőbb boldogságért – ez pedig a gyermekek vállalása és nevelése. [...] Az egyház nem hagyhatja jóvá, sem nem nézheti el... a[z olyan] lépéseket, amelyek... [nagymértékben] korlátozzák a családot.”²¹

A gyermekek számát és vállalásuk időpontját illetően figyelembe kell venni az anya egészségét, és a döntést imádságosan kell hogy meghozza a férj és a feleség.²² Az ilyen döntéseket soha ne ítéljék meg kívülről! Vannak olyan hithű szentek, akiknek nem lehet gyermekük, vagy nem adódik lehetőségük arra, hogy házasságot kössenek. Ők minden áldást meg fognak kapni a következmények végső lakomáján.²³

Azonban Lucifer ettől még támogatja a terhességmeg-

Az Atya terve a családokon keresztül valósul meg. Minden családtag fontos, szerepük pedig gyönyörűséges, dicsőséges és beteljesítő.

szakítást, és egy borzasztó szemléletváltás részeként sokakat meggyőzött arról, hogy a gyermekek öröm és boldogság helyett elvesztegetett lehetőséget és nyomorúságot jelentenek.

Ami a gyermekek fontosságát illeti, utolsó napi szentekként a szívek és elmék megváltoztatásában élen kell járnunk. A családot érő támadások, amelyeket az imént vázoltam, végső soron bánatot és nyomorúságot eredményeznek.

Az Úr kijelentette, hogy az Ő munkája és dicsősége az, hogy véghezvigye az ember halhatatlanságát és örök életét (lásd Mózes 1:39). A terv a családokon keresztül valósul

meg. Minden családtag fontos, szerepük pedig gyönyörűséges, dicsőséges és beteljesítő.

A családkialtvány nem is tudna világosabban fogalmazni arról, hogy milyen következményekkel járnak az Atya tervével összeegyeztethetetlen döntések. Egyértelműen kijelenti: „[F]elhívjuk a figyelmet arra is, hogy a családok széthullása ősi és újkori próféták által megjósolt csapásokat fog hozni az egyénekre, közösségekre és nemzetekre.”²⁴

Ez világosan elénk tárja a következmények végső lakomáját, valamint azon döntések összesített hatását, amelyek nincsenek összhangban az Atya boldogságtervével.

Minden házasságban és a gyermeknevelésben is van kihívás és áldozathozatal. Azonban a jutalmak – úgy ebben az életben, mint az örökkévalóságokban – lélegzetelá-

A Biblia és Jézus Krisztus istenisége ellen irányuló támadások soha nem voltak hangsúlyosabbak az életem során, mint manapság. Amint azt a szentírások megjövendölték, Lucifer számos eszközt vet be ezen cél elérésére.

lítóan gyönyörűségesek. Egy szerető Mennyei Atyától származnak.

Boldogulni ezen a földön

Van egy ismerős szentírásrész, amely sok helyen megtalálható a Mormon könyvében, és két részből áll. Az áll benne, hogy „amennyiben betartod Isten parancsolatait, boldogulni fogsz ezen a földön”. A második részében az áll, hogy „amennyiben nem tartod be Isten parancsolatait, kivágatsz a színe elől” (lásd például Alma 36:30). Világos, hogy az e földön való boldogulás elsődleges alkotóeleme, hogy rendelkezünk a Szent Lélek engedelmesség által elnyert áldásával.

Az egyház szent tanításai ráadásul azt is meghatározzák, hogy az a földi boldogulás legjobb mércéje, ha az, amivel rendelkezünk, elegendő a szükségleteinkre. Lucifer szemléletváltoztatása ebben az esetben ott jelentkezik, hogy a

nagy vagyona való törekvést és a feltűnően fényűző termékek megszerzését magasztalja. Úgy tűnik, hogy egyeseket teljes mértékben a gazdagok és híresek életmódjának elérése hajt. Senki nem ígér mértéktelen vagyont a hithű egyháztagoknak, de az általában nem is hoz boldogságot.

Az utolsó napi szentek, mint nép, valóban boldogulnak. Bölcs pénzügyi alapelveik részét képezi, hogy:

- Először Isten királyságát keresik.
- Bölcsen dolgoznak, terveznek és költenek.
- Felkészülnek a jövőre.
- Vagyonukat Isten királyságának felépítésére használják.

Lucifer célja

Azon túlmenően, hogy az áldásokat nyomorúságnak festi le, Lucifer arra is törekszik, hogy aláassa az Atya tervét, és lerombolja a Jézus Krisztusba és az Ő tanába vetett hitet. A Biblia és Jézus Krisztus istenisége ellen irányuló támadások soha nem voltak hangsúlyosabbak az életem során, mint manapság. Amint azt a szentírások megjövendölték, Lucifer számos eszközt vet be ezen cél elérésére.

Ha félrevezet minket az ellenség, az egy dolog. Az viszont teljesen más, ha a zsoldosának szegődünk. Neal A. Maxwell elder (1926–2004) a Tizenkét Apostol Kvórumából nagyon szépen fogalmazta meg ezt: „Mily tragikus, hogy oly sok halandó lesz az ellenség zsoldosa, [és] hogy ennyire olcsón lehet őket megvásárolni! Egy kis státusz, egy kis pénz, egy kis dicséret, egy kis illékony hírnév, és máris készek annak a parancsait teljesíteni, aki mindenféle átmeneti »jutalmat« tud kínálni, de nem rendelkezik celesztialis valutával.”²⁵

Valószínűleg nincs is jobb példa a zsoldosok hatására, mint Lehi Mormon könyve-beli látomása az élet fájáról, illetve a nagy és tágas épületről. Az épületben lévők ujjal mutogattak azokra, akik megragadták a vasrudat, és akik még a fa gyümölcséből is vettek. Ez utóbbiak „elszégylték magukat, azok miatt, akik csúfolták őket; és letértek tiltott ösvényekre, és elvesztek” (1 Nefi 8:27–28).

Így tehát a rossz döntések egy keserű, avas, utálatos és nyomorúságos lakomának terítenek asztalt.

Hasonlítsátok ezt össze a következmények azon dicsőséges lakomájával, amely a hithűek számára – számotokra – lett megígérve. Az ilyenek majd „eltelnek az Úr dicsőségével”, és „megszenteli [őket] a Lélek testük megújulására”,

és megkapják mindazt, amivel az Atya rendelkezik (T&Sz 84:32, 33; lásd még 34–38-as versek).

A következmények efféle lakomáján ízletes, ínycsiklandó, édes, zamatos, tápláló és tartalmas lesz a lelki táplálék, melyből lakmározni fogunk, és szívünk majd örvendezhet tőle. Amikor „Izráel Szentjéhez [jövünk], és [azon] lakmároz[un]k, ami nem veszik kárba, s amit megrontani se lehet” (2 Nefi 9:51), akkor tovább követhetjük azt a keskeny ösvényt és egyenes útvonalat, amely elvisz majd minket Izráel Szentjéhez, „mert Úristen az ő neve” (2 Nefi 9:41). ■

Elhangzott az *“A Banquet of Consequences: The Cumulative Result of All Choices”* [A következmények lakomája: Döntéseink összességének eredménye] című áhítati beszéd részeként 2017. február 7-én a Brigham Young Egyetemen. A teljes angol nyelvű beszéd a speeches.byu.edu oldalon található.

JEGYZETEK

1. Lásd Merriam-Webster's Collegiate Dictionary, 11th ed. (2003), “paradigm shift,” merriam-webster.com.
2. Lásd C. S. Lewis: *Csúrcsavar levelei*.
3. Lásd Jed Woodworth, “The Word of Wisdom,” in *Revelations in Context: The Stories behind the Sections of the Doctrine and Covenants*,

Matthew McBride and James Goldberg, eds. (2016), 183–89; “The Word of Wisdom,” June 1, 2013, history.lds.org.

4. Lásd *Az egyház elnökeinek tanításai: Heber J. Grant* (2002). 21. fejezet.
5. *Smoking and Health: Report of the Advisory Committee to the Surgeon General of the Public Health Service*, PHS publication no. 1103 (1964), 33; lásd még *The Health Consequences of Smoking—50 Years of Progress: A Report of the Surgeon General* (2014), surgeongeneral.gov.
6. Lásd “Health Effects of Cigarette Smoking,” Centers for Disease Control and Prevention, May 15, 2017, cdc.gov.
7. Lásd George E. Vaillant, *Triumphs of Experience: The Men of the Harvard Grant Study* (2012), 108–9.
8. Lásd Alvin Powell, “Decoding Keys to a Healthy Life,” *Harvard Gazette*, Feb. 2, 2012, news.harvard.edu.
9. Lásd Vaillant, *Triumphs of Experience*, 292. Ezzel összevethető egy különálló, hosszú távú tanulmány, amely a tevékeny egyháztagok esetében pozitív eredményeket hozott (lásd James E. Enstrom and Lester Breslow, “Lifestyle and Reduced Mortality among Active California Mormons, 1980–2004,” *Preventive Medicine*, vol. 46, no. 2 [Feb. 2008], 133–36).
10. Kimberly Kindy and Dan Keating, “For Women, Heavy Drinking Has Been Normalized. That’s Dangerous,” *Washington Post*, Dec. 23, 2016, washingtonpost.com; a végkövetkeztetésben Robert D. Brewert, a Centers for Disease Control and Prevention alkoholprogramjának vezetőjét idézik.
11. Lásd “Fact Sheets—Underage Drinking,” Centers for Disease Control and Prevention, Oct. 20, 2016, cdc.gov.
12. Lásd Anne Schuchat, “The CDC’s Recommendations to Help Prevent Fetal Alcohol Spectrum Disorders,” *American Family Physician*, vol. 95, no. 1 (Jan. 1, 2017), 6–7, aafp.org.
13. Lásd “Inside a Killer Drug Epidemic: A Look at America’s Opioid Crisis,” *New York Times*, Jan. 6, 2017, nytimes.com.
14. A család: Kiáltvány a világhoz. *Liahóna*, 2010. nov. 129.
15. „A 25–34 éves korosztályban a gyermek nélkül élők aránya több mint megkétszereződött 1967 óta” (Emily Schondelmyer, “No Kids in the House: A Historical Look at Adults Living without Children,” U.S. Census Bureau, Dec. 20, 2016, census.gov).
16. Lásd *World Fertility Patterns 2015*, az ENSZ Gazdasági és Szociális Ügyek Főosztályának népesedési divíziója (2015). 6., un.org; “Birth and Fertility of the Resident Population,” Istat (Italian National Institute of Statistics), Nov. 28, 2016, istat.it; “The Future of World Religions: Population Growth Projections, 2010–2050, Buddhists,” Pew Research Center, Apr. 2, 2015, 6–12, 102–111, pewresearch.org; Adam Taylor, “It’s Official: Japan’s Population Is Dramatically Shrinking,” *Washington Post*, Feb. 26, 2016, washingtonpost.com; és Ana Swanson, “Japan’s Birth Rate Problem Is Way Worse Than Anyone Imagined,” *Washington Post*, Jan. 7, 2015, washingtonpost.com.
17. Lásd *The New Economic Reality: Demographic Winter*, BYUtv, byutv.org.
18. Lásd “Plight of Jewish Children,” *Holocaust Encyclopedia*, United States Holocaust Memorial Museum, ushmm.org.
19. Lásd Reproductive Health: Data and Statistics: “Abortion,” Centers for Disease Control and Prevention, May 10, 2017, cdc.gov. Tisztában vagyok vele, hogy a terhességmegszakítások száma csökkent az elmúlt években, ám még mindig szélsőségesen magas.
20. Egyesek Thomas Carlyle-nak (1795–1881) tulajdonítják; lásd *1. kézikönyv: Cövekelmők és püspökök* (2010). 17.3.1. Ez a szakasz korlátozott kivételeket enged a terhességmegszakításokra vonatkozóan, beleértve a nemi erőszakot, a vérfertőzést, az anya egészségét és a magzat súlyos rendellenességét.
21. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball (1982), 328–29; lásd még *Örökkévaló házasság tanulói kézikönyv* (Egyházi Oktatási Szervezet kézikönyv, 2003). 14–18., LDS.org.
22. Lásd Gordon B. Hinckley, *Cornerstones of a Happy Home* (pamphlet, 1984), 6, LDS.org.
23. Lásd *2. kézikönyv: Az egyház igazgatása* (2010). 1.3.3.
24. A család: Kiáltvány a világhoz. 2.
25. Neal A. Maxwell, *Things As They Really Are* (1978), 42.

SÉTA AZ ŐSI tabernákulumban

Ahogy az újkori templomokban, úgy a tabernákulumban megfigyelhető jelképrendszer is az Isten színe elé visszavezető utunkról taníthat bennünket.

A templomok évezredek óta olyan helyek, ahol Isten papsági szertartások és szent szövetségek alkalmazásával tanít gyermekeinek örökkévaló igazságokat az Ő szabadítástervéről.

A vadonban megtett vándorútja során Izráel népe azt a parancsolatot kapta, hogy építsen egy tabernákulumot („hajlékot”, lásd pl. 2 Mózes 25:8), hogy Isten „közöttök lakozhass[on]” (2 Mózes 29:46). „A *tabernákulum* szó eredetileg »lakhelyet« jelent, és azon meggyőződésből nevezték így, mely szerint Isten szó szerint annak megszentelt területén lakik. Amikor Izráel tábort vert, a tabernákulumot pontosan a tábor közepén állították fel (azt az elgondolást jelképezve, hogy Istennek kell a népe életének középpontjában lennie).”¹

Gondolkozz el ezeken a tabernákulumban található tárgyakon, és azon, hogy mit taníthatnak nekünk az Isten színe elé való visszatérésünkről.

JEGYZETEK

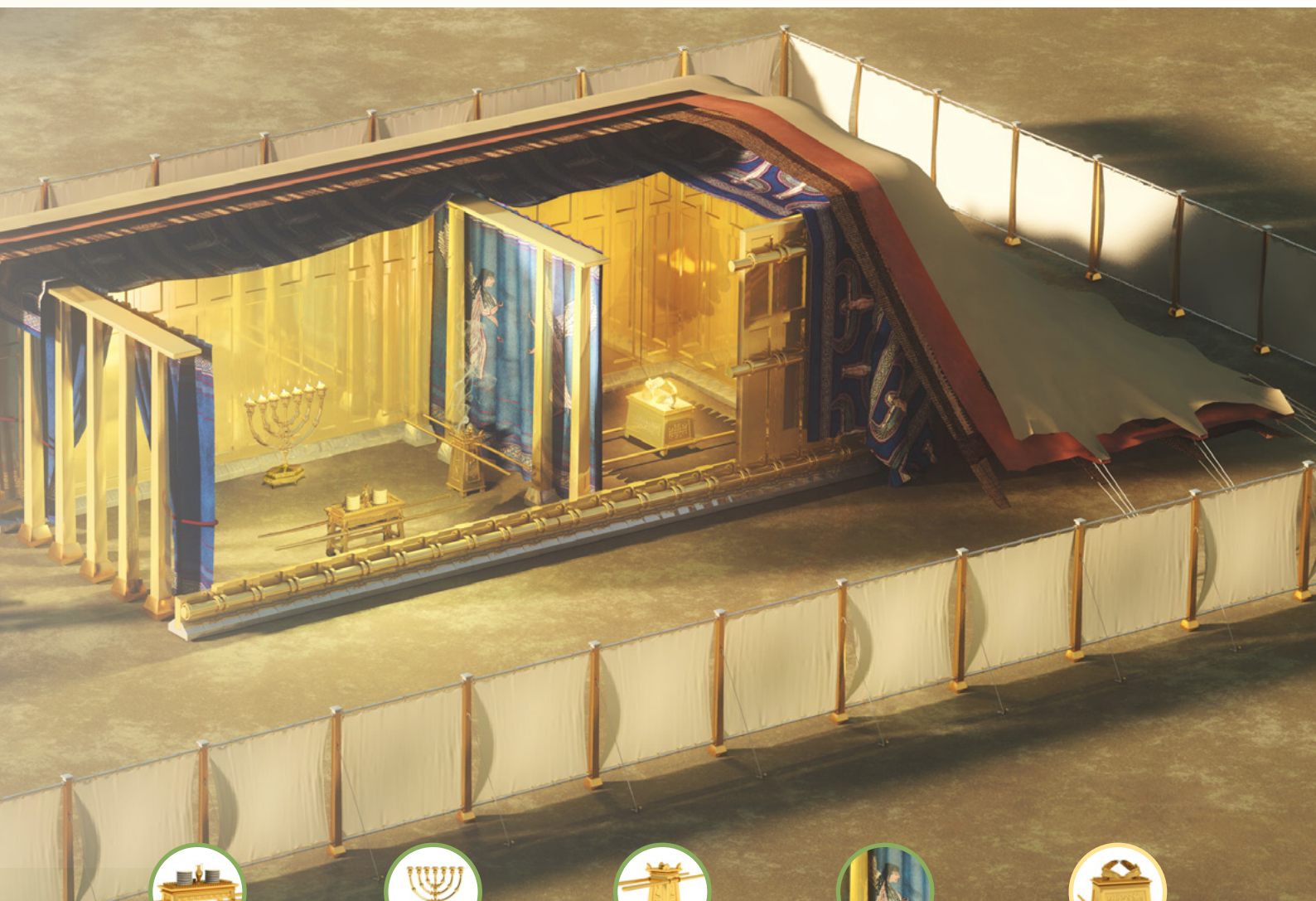
1. *The Life and Teachings of Jesus and His Apostles* (1979), 390.
2. Pálnak a zsidókhoz írt levelében (Zsidók 8–10) a tabernákulum arra szolgál, hogy megtanítsa, hogy a Főpap – Jézus Krisztus – „az ő tulajdon vére által ment be egyszer mindenkorra a szentélybe, örök váltságot szerezve [értünk]” (Zsidók 9:12). E megváltásnak köszönhetően mi is képesek vagyunk „a szentélybe való bemenetelre a Jézus vére által” (Zsidók 10:19).

Tabernákulum: A tabernákulum három részre volt osztva, amelyeken mindenkinék át kellett haladnia, aki Isten színe elé szeretett volna kerülni: az előudvar („pitvar”, lásd pl. 2 Mózes 27:9), a szent hely, valamint a szentek szentje (lásd 2 Mózes 25–30).

Oltár: Mózes törvénye fektette le az itt bemutatandó áldozatokat, előrevetítve a Szabadítót, illetve az Ő „nagy és utolsó áldozat[át]” (Alma 34:10). Az áldozat a mi bűnbánatunkat is jelképezheti, amikor is feladjuk a bűneinket, valamint megtört szívvel és töredelmes lelkel ajánlunk fel (lásd 3 Nefi 9:19–20; Kalauz a szentírásokhoz: áldozat).

Mosdómedence: Mielőtt a papok beléptek a szent helyre, ebből a rézmedencéből merítettek vizet, hogy megmossák a kezüket és a lábukat (lásd 2 Mózes 30:19–21), ami arra emlékeztet minket, hogy tisztának kell lennünk, ha az Úr színe elé készülünk visszatérni (lásd 3 Nefi 27:19–21).

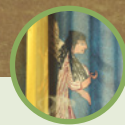
Szent kenyerek asztala: Minden sabbatkor a héberül „jelenlét kenyérének” is nevezett tizenkét kovásztalan kenyér került a szent kenyerek asztalára (lásd 2 Mózes 25:30). A következő sabbatkor a kenyereket a szent helyen „örök szövetség” gyanánt elfogyasztották (lásd 3 Mózes 24:5–9).

Gyertyatartó: A hét lámpásban tiszta olívaolaj égett, megvilágítva a szent helyet (lásd 3 Mózes 24:2–4). Ez eszünkbe juttathatja Krisztus világosságát és a Szentlelket, vagyis a lelki fény forrásait.

Füstölőoltár: A papok minden reggel és este füstölőt égettek a függöny elé helyezett oltáron. A felszálló füst a menny felé szálló imáink jelképe lehet (lásd Jelenések 5:8).

Függöny: A főpap egy függönyön keresztül lépett be a szentek szentjébe. A függönyre kerubokat, vagyis angyalokat hímeztek (lásd 2 Mózes 26:31–33; T&Sz 132:19). A függöny arra emlékeztethet bennünket, hogy most ugyan elválaszt minket egy fátyol Istentől, de a nagy Főpap – Jézus Krisztus – képes széthúzni azt.

Szentek szentje: A főpap évente egyszer, az engesztelés napjának ünnepén lépett be a tabernákulum ezen legszentebb részébe. A szentek szentje, a legszentebb hely, Isten jelenlétét jelképezte, és ott kapott helyet a szövetség ládája („frigyláda”, lásd pl. Józsué 3:6), melynek fedelét a kegyelem táblájának (vagy a kegyelem királyi székének) is nevezték. „Ott jelenek meg néked – mondta az Úr Mózesnek –, és szólok hozzád” (2 Mózes 25:22; lásd még 2 Mózes 29:43; 30:36).² ■

Írta: Erich W.
Kopischke elder
a Hetvenektől

A család

A BOLDOGSÁG KÚTFORRÁSA

Az elmúlt évtizedekben szörnyen meggyengült az az elgondolás, hogy a család és a családi élet a boldogság igazi forrása. A hagyományos család számos különböző irányból áll támadás alatt világszerte. (Mostani lapszámunk 18. oldalán Quentin L. Cook elder részletez néhányat e támadások közül.) Vannak azonban egyéb csapdák és kockázatok is, melyek még minket is érinthetnek, akik pedig tisztában vagyunk a család fontosságával, isteniségével és örökkévaló rendeltetésével.

A világ és annak csábításai, az énközpontú kiteljesedés növekvő vágya, valamint a kényelem, illetve a dolgok könnyűvé tétele iránti hajlandóság befolyása alatt nyomás alá helyezük a családunkat és a saját boldogságunkat. Túlságosan gyakran határozza meg a boldogságérzetünket az, hogy éppen milyen színvonalon áll a „teljes körű gondtalansági csomagunk”, melyet „alacsony befektetéssel és magas megtérüléssel” remélünk megszerezni és megtartani.

De az élet nem így működik. Soha nem volt könnyűnek szánva. Az Úr ezt mondta Joseph Smith prófétán keresztül: „Mert sok megpróbáltatás után jönnek az áldások. Eljön tehát a nap, amikor sok dicsőséggel koronáztattok meg” (T&S 58:4).

Gondolkodjatok el az örökkévaló családok tanán, és fedezzétek fel saját magatok számára, hogy mi számít leginkább.

Isten által elrendelve

Az Úr világosan kinyilatkoztatta, miként alakítsunk ki és tartsunk fenn erős családokat. Mindannyiunkhoz szól a felkérés, hogy tanulmányozzuk és alkalmazzuk a családkiáltványban szereplő tantételeket. Azt is fel kell továbbá ismernünk, hogy áldozathozatalra és hitre van szükség ahhoz, hogy személyes erőt és boldogságot meríthessünk a családi életből.

A családról szóló kiáltvány kijelenti, „hogyan a férfi és nő közötti házasságot Isten rendelte el, és a család központi szerepet játszik a Teremtő gyermekeinek örökkévaló rendeltetésére vonatkozó tervében”. Kijelenti továbbá, „hogyan Isten gyermekeinek adott azon parancsolata, mely szerint sokasodjanak és töltsék be a földet, még mindig érvényben van.”¹

Sok ember számára a család fogalma és rendeltetése gyökeresen megváltozott. A társadalom egyre növekvő mértékben fogadja el a házasság „lelki társ” modelljét, mely a gyermekek helyett a felnőttek szükségleteire és érzéseire összpontosít. Ennek eredményeképpen sokan egy hosszan tartó kapcsolatot követően lépnek házasságra, nem pedig egy helyénvaló udvarlás után teszik meg ezt a lépést. A tökéletes pár keresése, a kapcsolatnak a házasság előnyeit nélkülöző, együttéléssel történő kipróbálása, vagy egy komoly házassági szerződéssel megtámogatott fényűző életvitel bebiztosítása mind elterjedt gyakorlattá vált sokak körében, mielőtt végül a házasságkötés mellett döntenek.

A szentírások és az újkori prófétáink mást tanítanak nekünk. Házasságunkat a nemi erkölcsösség és a hűség alapjaira építjük, azzal a szándékkal, hogy családot alapítsunk és gyermekeket neveljünk. Spencer W. Kimball elnök (1895–1985) ezt tanította: „Sokan vannak, akik a házasság ellen szólnak és írnak. Néhányan még a mieink közül is halogatják a házasságot, és ellene érvelnek. [...] Felszólítunk mindenkit, hogy fogadja el a [hagyományos] házasságot, mint az igaz boldogság alapját. [...] Alapvetően a házasság családot feltételez.”²

Amikor a feleségemmel, Christianével fiatalok voltunk, ezek az élő prófétánk szavai voltak, mi pedig bízunk a tanácsában, és követtük azt. Egyikünk 20 éves volt, a másikunk 22, amikor letérdeltünk a Svájci Bern templom oltárának két oldalán. Érdemesek voltunk a szövetségre,

fogalmunk sem volt, hogy mire számítsunk, nem volt munkatapasztalatunk, sem befejezett tanulmányaink, és meglehetősen szegények voltunk.

Mindössze az egymás iránti szeretettel és a jóhiszemű lelkesedéssel rendelkezünk bőségesen. Azonban együtt elkezdtek felépíteni a saját világunkat. Nem halasztottuk el a gyermekvállalást, és támogatnunk kellett egymást a tanulmányaink befejezésében is. Erősen hittünk az Úr ígéréteiben, mely szerint „ha ti betartjátok a parancsolatait, ő igenis megáld és felvirágoztat benneteket” (Móziás 2:22).

És meg is tette. Amikor összeházasodtunk, Christiane ápolónőnek tanult. A jövőről alkotott elképzelésünknek része volt az, hogy megszerzi a diplomáját, ugyanakkor viszont tudatos döntést hoztunk arról, hogy elkezdjük a családalapításra vonatkozó álmunk beteljesítését is. Ennek eredményeképpen az első gyermekünk mintegy két héttel azelőtt jött a világra, hogy Christiane letette a diplomás ápolói záróvizsgáját.

Ma, közel 40 évvel később, hálásak vagyunk azért, hogy közösen építhettük a családjunkat. Az Istenbe vetett hitünk és az egymással meglévő kapcsolatunk rendíthetetlenül vált, amint láttuk, hogyan irányít minket az Úr keze azon folyamat során, amit a saját királyságunk felépítése jelent a halandóságban. Ez a királyság örökkön-örökké tovább fog növekedni.

Legyetek hajlandóak áldozatot hozni!

A boldogságról alkotott elképzelésünk érdekében mindketten készek és hajlandóak voltunk áldozatot hozni. Elfogadtuk az istenileg kijelölt szerepeket, miszerint az apa „elnököljön” és „gondoskodjon a szükségletekről”, az anya pedig biztosítsa gyermekeik „gondozását”.³ Julie B. Beck, a Segítőegylet korábbi általános elnöke kijelentette: „Az apák papsági szerepe az, hogy elnököljenek, és továbbadják a papsági szertartásokat a következő nemzedéknek. Az anyák papsági szerepe az, hogy hatást gyakoroljanak. Ezek alapvető, egymást kiegészítő és egymástól függő feladatok.”⁴

Egymás egyenlő társakként való segítése a házasságban és a családban nem azt jelenti, hogy mindig egyforma dolgokat teszünk, vagy hogy mindent együtt, esetleg egyformán elosztva csinálunk. Értjük és elfogadjuk az isteni terv

szerint nekünk szánt eltérő szerepeket, amint az a családról szóló kiáltványban fel lett vázolva. Nem követjük a világot abban az úgynevezett „emancipációban”, ahol a férjnek és a feleségnek csupán a saját önös érdekeit kell érvényesítenie. Az evangélium tantételei szerint élünk: a férj és a feleség kiegészítik egymást, a családok pedig egységre és önzetlenségre töreksenek.

Egyesek közületek azt mondhatják: „Jó, de a mi helyzetünk más. A mai világ nem eszményi hely. Muszáj teret engedni a kivételeknek.” Jogos, de én a szabályt, vagyis az isteni eszményt próbálom megtanítani, és hagyom, hogy a kivételekkel birkózzatok meg ti, miközben a saját életetek útját járjátok.

A mi családjunk számára elképzelt jövő úgy nézett ki, hogy eldöntöttük: Christiane otthon marad, hogy nevelje a gyermekeinket. Ez áldozathozatalt jelentett. Nem sokkal azt követően, hogy megtudtuk, hogy jön a baba, Christiane emlékeztetett engem arra a közös döntésre, melyet még az esküvőnk előtt meghoztunk, miszerint azonnal otthagyja a munkahelyét, amint gyermekünk születik. Tudtam, hogy ez megnövekedett felelősséggel fog járni, amely alól úgy próbáltam meg kibújni, hogy megemlítettem neki, hogy családjunk bevételének egyharmadát ő hozza haza. Válasza egyszerű volt: „Én gondoskodni fogok a gyerekekről, te pedig gondoskodj arról, hogy étel kerüljön az asztalra.”

Tudtam, hogy igaza van; ezt már jóval korábban megbeszéltük. Ez összhangban volt a családi életről alkotott elképzelésünkkel, összhangban volt az élő próféták szavaival, és helyesnek is éreztük. Így hát otthagyta a jól fizető ápolói pályát, hogy közel maradjon a gyerekekhez és gondoskodjon a napi szükségleteikről, nekem pedig össze kellett kapnom magamat, hogy biztosítani tudjam az ételt és a lakhatást. Az Úr megáldott bennünket azzal, hogy képesek legyünk megvalósítani elképzelésünknek ezt a részét.

Más fontos dolgokat, mint amilyen a gyermekek nevelése, tanítása, a velük való foglalkozás, a takarítás vagy éppen a pelenkacsere, olyan gyakran csináltuk együtt, amilyen gyakran csak engedték a körülmények. Ez a munkamegosztás azért alakult így, mert mindig is része volt a családi életről alkotott elképzelésünknek.

Christianével azt tapasztaltuk, hogy amikor hittel cselekedtünk, és bízunk az Úrban, akkor Ő segített nekünk abban, hogy az Ő módján és az Ő időzítése szerint cselekedhessük az Ő akaratát. Persze azt el kell mondanom, hogy az Ő módja nem azt jelentette, hogy minden azonnal úgy alakult, ahogy azt vártuk. Néha türelmesnek kellett lennünk, néha egy kicsit több erőfeszítést kellett kifejtenünk, néha pedig úgy tűnt, hogy az Úr próbára teszi szándékunk komolyságát. A jövőképünk azonban mindig új lendületet adott, és a legfontosabb döntéseink alapjául szolgált.

Az egyik olyan dolog, amit Christianével mindig is elképzeltünk, az az volt, hogy együtt leszünk a gyermekeinkkel valamelyik templom celesztális termében, előfutáraként annak az örökkévaló örömeink és dicsőségnek, melyet reményeink szerint egy nap majd meg fogunk tapasztalni. Az elmúlt években egyik gyermeket a másik után vittük el, hogy részesüljenek a templomi szertartásokban, jelképesen visszavive őket Mennyei Atyánkhoz, miután megtanítottuk nekik az igazlelkűség tantételeit. Három gyermekünket is a templomi oltárhoz kísértük már, amikor házasságot kötöttek a kedvesükkel, és a jövőben további templomi esküvőkre is számítunk.

Semmi nem hozott nagyobb boldogságot és meglepettséget az életünkbe, mint az az öröm, melyre egymásban és utódainkban leltünk. Onnantól, hogy megértettük, hogy az örök fejlődésünknek mindez csupán a kezdetét – ennél fogva pedig örömeinknek és boldogságunknak csupán az első szintjeit – jelenti, készen állunk mindenünket feláldozni, hogy a család tana szerint éljünk, és lássuk maradéktalanul valóra válni a jövőképeinket.

Arra kérlek benneteket, hogy gondolkodjatok el ezen a tanon, és fedezzétek fel saját magatok számára, hogy mi számít leginkább. Az ilyenfajta boldogság áll létezésünk középpontjában. Az a boldogság pedig, amely a férj, feleség és gyermekek közti bensőséges kapcsolatból fakad, egyfolytában növekszik.

Váltsátok valóra a jövőképeketek!

Miután tanulmányoztátok a család tanát, és megalkottátok a saját boldogságotokra vonatkozó jövőképet, komolyan kell vennetek annak megvalósítását.

Amikor Christianének udvaroltam, a kezdeti elutasításai egy kicsit elbátortalanítottak. Már-már eldöntöttem,

hogy gyümölcsöző pályafutásba kezdek az egyházban fiatal egyedülálló felnőttként, ám egy nap különleges lelki benyomásban volt részem. A svájci templomban egy szertartáson vettem éppen részt, amikor hangot hallottam a szívemben, amely valami ilyesmit mondott: „Erich, ha nem törekszel komolyan arra, hogy megnősülj, és belépj az új és örök szövetségbe, akkor mindezek a tanítások és megígért áldások semmit sem fognak jelenteni számodra.” Ez a zsenge 21 éves koromban kapott ébresztő azt eredményezte, hogy attól a pillanattól fogva még keményebben próbáltam érdemesnek bizonyulni arra az áldásra.

Arra kérlek benneteket, hogy tűzzetek ki a jövőképeitekhez kapcsolódó személyes célokat! A *Prédikáljátok evangéliumomat!* című kézikönyvben ezt olvashatjuk: „A célok szívünk vágyait tükrözik, és azt az elképzelésünket, hogy mit érhetünk el. A célok és tervek segítségével reményeinket tettekre váltjuk. A célok kitűzése és a tervezés a hit cselekedetei.”⁵

Ne űzzetek tréfát szent dolgokból! Amint házasságérett korba léptek, ne randevúzzatok többé csupán a szórakozás kedvéért! Soha ne veszélyeztessétek örökkévaló születési

előjogotokat azzal, hogy valami olyat tesztek, amivel megfosztjátok magatokat a legfontosabb szövetségek templo-mi megkötésétől! Amikor minden randitárssal lehetséges örökkévaló társként bántok, akkor soha nem fogtok olyan helytelen dolgokat cselekedni, amivel fizikailag vagy lel-kileg ártanátok neki, vagy veszélybe sodornátok a saját érdemességeteket és tisztánlátásotokat. Amikor érdemesek maradtok, soha nem fog elhalványulni a lelki fogékonysá-gotok, és mindig jogosultak lesztek a Lélek suttogásaira. A Szentlélek bátorítani fog benneteket, és meg fogja erősíteni életetek e legfontosabb döntéseinek helyes voltát, még ha időnként halálra izguljátok is magatokat.

Vállaljátok felelősséget az Úr előtt a jövőképeteket és az életcéljaitokat illetően! Ha van valami, ami miatt bűnbána-tot kell tartanotok, egy másodpercig se habozzatok, hogy megtegyétek-e! Mind ez az élet, mind az örök élet túl fontos ahhoz, hogy „halogassátok bűnbánatotok napját” (Alma 13:27; 34:33). Kövessétek Isten prófétájának hívó szavát, aki így biztatott bennünket: „Jézus nevé-ben kérjétek az Atyától azokat a dolgokat, amikre szükségetek van. Ne kételkedjétek, inkább higgyetek, és induljatok el, miként a régiek, és jöjjetek az Úrhoz teljes szíve-tekkel, és öelötte félelemmel és reszketve munkálkodjatok saját szabadulásotokon” (Mormon 9:27).

Tudom, hogy vannak köztetek, akiknek olyanok a körülményei, hogy feltehetőleg a saját, egyéni helyzetükhöz kell igazítaniuk a családról alkotott eszményi elképzelésüket. Azt azonban megta-nultam, hogy az Úr segíteni fog nekünk, amikor hittel cselekszünk, és a lehető legjobban követjük ezeket az eszményeket.

A beteljesítés tantétele

Jézus Krisztus evangéliuma tartalmaz egy kifejezet-ten megnyugvást jelentő alkotóelemet. Ez az Úr Jézus Krisztusba vetett hitünk *beteljesítő* vagy *teljessé tevő* vonatko-zása. Moróni arra intett bennünket, hogy mindig maradjunk meg a helyes úton, „kizárólag Krisztus érdemeire támasz-kodva, aki hitü[n]k szerzője és beteljesítője” (Moróni 6:4).

Jézus Krisztusba vetett hitünknek köszönhetően képesek vagyunk azon az úton járni az életünkben, amelyen halad-nunk kell. Ha azonban a gyengeség vagy az elmulasztott lehetőségek miatt megbotlunk, Ő felénk nyújtja a karját,

áthidalja a távolságot, és hitünk beteljesítőjévé válik. Ezt mondta: „Mert én, az Úr, minden embert cselekedetei szerint ítélek majd meg, szívük vágya szerint” (T&Sz 137:9).

A 2. *kézikönyvben* ezt olvassuk: „Azok a hitű egyházza-gok, akiknek a körülményei nem teszik lehetővé, hogy már ebben az életben részesüljenek az örökkévaló házasság és a szülői mivolt áldásaiban, az örökkévalóság[ok]ban majd elnyernek minden megígért áldást, feltéve, ha betartják az Istennel kötött szövetségeiket.”⁶

Bizonyságomat teszem, hogy az Úr komolyan gon-dolta, amikor kijelentette, hogy „nem jó az embernek egyedül lenni” (1 Mózes 2:18), és hogy az az Ő leg-hőbb vágya minden gyermeke számára, hogy elnyer-jék „az öröm teljességét” (Mózes 7:67). Ezért mindig tartsátok szem előtt a jövőképeteket, és törekedjétek arra, hogy megvalósítsátok „az örökkévaló családban élés eszményét. Ez azt jelenti, hogy felkészül[t]ök arra, hogy érdemes házastársak, szerető apák vagy anyák

legye[t]tek. Egyes esetekben ezek az áldások a következő életig nem vál-nak valóra, de a végső cél mindenki számára ugyanaz.”⁷

Tudom, hogy az életkörülmények annyira sokfélék, ahány ember csak van a világon. Tudom, hogy vannak külön-b-ségek a kultúrák, a hagyományok és az elvárások között. E tanok és tantételek azonban örökkévalóak és igazak, és a sze-

mélyes élethelyzetüktől függetlenül fennállnak. Minden bizalmam megvan abban, hogy amint őszintén átgondolják-tok és imádságosan megfontoljátok e tanokat és tantétele-ket, képesek lesztek olyan személyes jövőképet kialakítani a saját életetekre vonatkozóan, amely kedves lesz az Úrnak, és a legnagyobb boldogságotokhoz vezet benneteket. ■

Elhangzott a What Do You Envision in Life? [Mi a jövőképetek az életben?] című áhítati beszéd részeként, 2014. december 2-án a Brigham Young Egyetemen. A teljes angol nyelvű szöveg a speeches.byu.edu oldalon található.

JEGYZETEK

1. A család: Kiáltvány a világhoz. *Liahóna*, 2010. nov. 129.
2. Spencer W. Kimball, „Guidelines to Carry Forth the Work of God in Cleanliness,” *Ensign*, May 1974, 6.
3. Lásd A család: Kiáltvány a világhoz. 129.
4. Julie B. Beck hozzászólása az általános konferenciai képzés során, 2009 októberében.
5. *Prédikáljátok evangéliumomat! Útmutató a misszionáriusi szolgálathoz* (2008). 146.
6. 2. *kézikönyv: Az egyház igazgatása* (2010). 1.3.3.
7. 2. *kézikönyv*. 1.3.3.

2. fejezet

Őt hallgasd!

Ez a Szentek: Jézus Krisztus egyházának története az utolsó napokban című új, négykötetes egyháztörténeli elbeszélés második fejezete. A könyv 14 nyelven lesz elérhető nyomtatásban, továbbá az Evangéliumi könyvtár alkalmazás Egyháztörténeli rovatában, valamint a szentek.lds.org oldalon is. további néhány fejezet a következő lapszámokban lesz közzétéve, majd pedig a könyv első kötete az idei évben később fog megjelenni. Ezen fejezetek 47 nyelven lesznek elérhetőek az Evangéliumi könyvtár alkalmazásában és a szentek.lds.org oldalon.

Joseph korán kelt 1820 tavaszának azon a reggelén, és elindult az otthona közelében lévő kis erdőbe. Tiszta, gyönyörű nap volt; a fiú feje felett napsugár szűrődött át az ágak közt. Egyedül akart lenni az imája közben, és emlékezett az erdőben egy csendes helyre, ahol nem sokkal korábban fát vágott. Még a fejszéje is ott volt, ahol hagyta, beleállítva egy tönkbe.¹

Amint eljutott arra a helyre, Joseph körülnézett és meggyőződött róla, hogy egymaga van. Izgatottan készült arra, hogy hangosan imádkozzon, és nem szerette volna, ha megzavarják.

Amikor biztos volt benne, hogy egyedül van, Joseph letérdelt a hús talajra, és elkezdte megosztani szívének vágyait Istennel. Irgalomért és megbocsátásért fohászzkodott, valamint bölcsességért, hogy választ találjon a kérdéseire. „Ó, Uram! – imádkozott Joseph. – Melyik egyházhoz csatlakozzak?”²

Miközben imádkozott, úgy tűnt, hogy a nyelve duzzadni kezd, míg végül már megszólalni sem tudott. Lépéseket halott a háta mögül, de amikor megfordult, nem volt ott senki. Ismét megpróbált imádkozni, de ekkor a lépések zaja hangosabbá vált, mintha éppen érte jönne valaki. Talpra ugrott és megperdült – de továbbra sem látott senkit.³

Hirtelen egy láthatatlan erő kerítette hatalmába. Ismét szólni próbált, ám a nyelve továbbra is meg volt kötve. Sűrű sötétség zárta magába, míg végül a napfényt is eltakarta szemei elől. Kétségek és borzasztó képek villantak át elméjén, amelyek összezavarták őt, és elvonták a figyelmét. Úgy érezte, mintha egy nagyon is valóságos, rendkívül hatalmas szörnyű lény akarná elpusztítani.⁴

Minden erejét összeszedve Joseph még egyszer Istent szólította: megoldódott a nyelve, és a saját megszabódításáért fohászzkodott. Ennek ellenére azt tapasztalta, hogy kétségbeesésbe süllyed, hogy maga alá temeti az elviselhetetlen sötétség, és készen áll átadni magát a pusztulásnak.⁵

Abban a pillanatban fényoszlop jelent meg a feje fölött, amely lassan aláereszkedett, és közben mintha lángra lobbantotta volna az erdőt. Amikor a fény megpihent Josephen, a fiú érezte, amint a láthatatlan erő enged a szorításából. Isten Lelke vette át a helyét, békességgel és kimondhatatlan örömmel töltve el őt.

A fényt szemügyre véve Joseph meglátta az Atyaistent, aki ott állt fölötte a levegőben. Arca fényesebb és dicsőségesebb volt, mint bármi, amit Joseph valaha is látott. Isten a nevével szólította, és a mellette megjelent másik lényre mutatott. „Ez az én Szeretett Fiam – mondta. – Őt hallgasd!”⁶

Joseph Jézus Krisztus arcába tekintett, amely olyan fényes és dicsőséges volt, mint az Atyáé.

„Joseph! – szólt a Szabadító. – Bűneid megbocsáttattak.”⁷

E teher immár levétetvén róla, Joseph elismételte a kérdését: „Melyik egyházhoz csatlakozzak?”⁸

„Egyikhez se csatlakozz – mondta neki a Szabadító. – ... az emberek parancsolatait... tanokként tanítják, kiknél megvan az isteniség látszata, ám annak hatalmát megtagadják.”

Az Úr közölte Josephfel, hogy a világ átítatódott bűnnel. „Senki nem tesz jót – magyarázta. – Eltértek az evangéliumtól, és nem tartják meg parancsolataimat.” Szent igazságok veszttek el vagy torzultak el, de Ő megígérte, hogy idővel kinyilatkoztatja majd az Ő evangéliumának teljességét Josephnek.⁹

Miközben a Szabadító beszélt, Joseph angyalok seregét pillantotta meg, akik körül a déli napnál is ragyogóbban tündökölt a fény. „Íme, lásd, hamar eljövök – jelentette ki az Úr –, felruházva az én Atyám dicsőségével.”¹⁰

Joseph arra számított, hogy az erdőt el fogja nyelni a ragyogás, ám a fák úgy égtek, mint Mózes bokra, és nem emésztette el őket a tűz.¹¹

Amikor a fény elhalványult, Joseph arra eszmélt, hogy a hátán fekszik és a mennybolt felé tekint. A fényoszlop már eltávozott, valamint eltűnt a bűntudata és a zavarodottsága is. Az isteni szeretet érzései töltötték el a szívét.¹² Az Atyaisten és Jézus Krisztus beszélt hozzá, ő pedig megtanult önállóan igazságra és megbocsátásra lelni.

Joseph a látomástól legyengülve nem tudott megmozdulni, így addig feküdt a fák között, amíg valamennyire visszatért az ereje. Azután hazaküszködte magát, és megtámaszkodott a kandallón. Édesanyja látta ezt, és rákérdezett, hogy mi a baj.

„Minden rendben – nyugtatta meg. – Elég jól vagyok.”¹³

Néhány nappal később, amint az egyik prédikátorral beszélgetett, Joseph elmondta neki azt, aminek az erdőben tanúja volt. A prédikátor tevékeny részese volt az akkori vallási megújulási megmozdulásoknak, Joseph pedig arra számított, hogy a férfi komolyan fogja venni a látomását.

A prédikátor először nem tulajdonított nagy jelentőséget a szavainak. Időről időre akadtak olyanok, akik azt állították, hogy mennyei látomásban volt részük.¹⁴ Később azonban mérges és elutasító lett, és azt mondta Josephnek, hogy a története az ördögtől való. Közölte, hogy a látomások és kinyilatkoztatások napjainak régen vége szakadt, és soha nem is fognak visszatérni.¹⁵

Joseph meglepődött, és hamarosan rá kellett jönnie, hogy senki nem hajlandó hinni a látomásának.¹⁶ Miért is hittek volna? Mindössze tizennégy éves volt, és gyakorlatilag

iskolázatlan. Szegény családból származott, és várhatóan egész hátralevő életében a földet műveli majd, valamint alkalmi munkákból tartja el magát szerény körülmények között.

És mégis: ahhoz eléggé bosszantott egyeseket a bizonyosága, hogy kigúnyolják. Joseph igen furcsállta magában, hogy egy egyszerű, a világ számára jelentéktelen fiú ennyi keserűséget és megvetést váltson ki. Szerette volna megkérdezni: „Miért üldöznek engem az igazság elmondása miatt? Miért akarja a világ, hogy megtagadjam azt, amit valóban láttam?”

Joseph élete végéig tűnődött ezeken a kérdéseken. Később így mesélte ezt: „[Valóban] fényt láttam, és annak a fénynek a közepében láttam két Személyt, és ők valószínűleg beszéltek hozzám; és bár utáltak és üldöztek engem azért, mert azt mondtam, hogy látomást láttam, az mégis igaz volt”.

„[T]udtam ezt, és tudtam, hogy Isten is tudja – tette bizonyosságát Joseph –, és nem tudtam... megtagadni”¹⁷.

Miután rájött, hogy csak maga ellen fordítja az emberket, ha a látomásáról beszél nekik, onnantól leginkább magában tartotta azt, meglehetősen a tudással, melyet Isten adott neki.¹⁸ Később, miután elköltözött New York államból, megpróbálta papírra vetni az erdőben átélt szent élményét. Leírta a megbocsátás iránti vágyakozását, és a Szabadító azon figyelmeztetését, melyet a bűnbánatra

megérett világhoz intézett. Mindezt a saját szavaival írta le, akadozó nyelvezettel, őszintén arra törekedve, hogy megragadja a pillanat fenséges voltát.

A későbbi években már nagyobb nyilvánosság előtt idézte fel a látomását, olyan írnokokra támaszkodva, akik jobban segítségére tudtak lenni annak kifejezésében, ami ugyanakkor mégis leírhatatlan volt. Beszélt arról a vágyáról, hogy ráleljen az igaz egyházra, és azt is részletezte, hogy

először az Atyaisten jelent meg, hogy aztán bemutassa a Fiút. Kevesebbet írt saját bűnbocsánat-kereséséről, viszont annál többet a Szabadító egyetemes igazságüzenetéről és az evangélium visszaállításának szükségességéről.¹⁹

Joseph az élmény megörökítésére irányuló minden egyes kísérlet alkalmával bizonyosságát tette arról, hogy az Úr meghallotta és megválaszolta az imáját. Már fiatal férfiként tudomására jutott, hogy a Szabadító egyháza nincs többé jelen a földön, de az Úr megígérte, hogy a kellő időben többet is ki fog majd nyilatkoztatni az Ő evangéliumáról. Így hát Joseph eltökélte, hogy bízni fog Istenben, hű marad az erdőben kapott parancsolathoz, és türelmesen várja a további útmutatást.²⁰ ■

=====

*Joseph tudta, hogy
látomást látott. Az
Atyaisten és Jézus
Krisztus megjelentek neki,
ragyogó fénnel övezve.*

=====

Ez a liget ma is ott található a Smith család egykori otthona közelében. Itt térdelt le Joseph imádkozni, hogy megtudja, melyik egyházhoz csatlakozzon

Az idézett művek részletes felsorolása a szentek.lds.org oldalon tekinthető meg angol nyelven.

Ahol a jegyzetekben a *Téma* megjelölés szerepel, ott további tudnivalók olvashatók a szentek.lds.org oldalon.

JEGYZETEK

1. Joseph Smith története 1:14; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 3, in *JSP*, H1:212 (draft 2); Interview, Joseph Smith by David Nye White, Aug. 21, 1843, in [David Nye White], “The Prairies, Nauvoo, Joe Smith, the Temple, the Mormons, &c.,” *Pittsburgh Weekly Gazette*, Sept. 15, 1843, [3], elérhető a josephsmithpapers.org oldalon.
2. Interview, Joseph Smith by David Nye White, Aug. 21, 1843, in [David Nye White], “The Prairies, Nauvoo, Joe Smith, the Temple, the Mormons, &c.,” *Pittsburgh Weekly Gazette*, Sept. 15, 1843, [3], elérhető a josephsmithpapers.org oldalon; Joseph Smith History, circa Summer 1832, 3, in *JSP*, H1:12.
3. Joseph Smith, Journal, Nov. 9–11, 1835, in *JSP*, J1:88.
4. Joseph Smith története 1:15; Hyde, *Ein Ruf aus der Wüste*, 15–16; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 3, in *JSP*, H1:212 (draft 2).
5. Joseph Smith története 1:16; Joseph Smith, Journal, Nov. 9–11, 1835, in *JSP*, J1:88; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 3, in *JSP*, H1:212 (draft 2).
6. Joseph Smith története 1:16–17; Joseph Smith History, circa Summer 1832, 3, in *JSP*, H1:12–13; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 3, in *JSP*, H1:214 (draft 2); Joseph Smith, Journal, Nov. 9–11, 1835, in *JSP*, J1:88.
7. Joseph Smith History, circa Summer 1832, 3, in *JSP*, H1:13.
8. Interview, Joseph Smith by David Nye White, Aug. 21, 1843, in [David Nye White], “The Prairies, Nauvoo, Joe Smith, the Temple, the Mormons, &c.,” *Pittsburgh Weekly Gazette*, Sept. 15, 1843, [3], elérhető a josephsmithpapers.org oldalon.
9. Joseph Smith története 1:5–26; Joseph Smith History, circa Summer 1832, 3, in *JSP*, H1:13; Levi Richards, Journal, June 11, 1843; Joseph Smith, “Church History,” *Times and Seasons*, Mar. 1, 1842, 3:706, in *JSP*, H1:494.
10. Joseph Smith History, circa Summer 1832, 3, in *JSP*, H1:13.
11. Pratt, *Interesting Account*, 5, in *JSP*, H1:523.
12. Joseph Smith története 1:20; Interview, Joseph Smith by David Nye White, Aug. 21, 1843, in [David Nye White], “The Prairies, Nauvoo, Joe Smith, the Temple, the Mormons, &c.,” *Pittsburgh Weekly Gazette*, Sept. 15, 1843, [3], elérhető a josephsmithpapers.org oldalon; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 3, in *JSP*, H1:214 (draft 2); Joseph Smith History, circa Summer 1832, 3, in *JSP*, H1:13.
13. Joseph Smith története 1:20; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 3, in *JSP*, H1:214 (draft 2).
14. See Bushman, “Visionary World of Joseph Smith,” 183–204.
15. Joseph Smith története 1:21; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 3, in *JSP*, H1:216 (draft 2); Neibaur, Journal, May 24, 1844, elérhető a josephsmithpapers.org oldalon. **Téma:** Keresztény egyházak Joseph Smith napjaiban.
16. Joseph Smith története 1:22, 27; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 4, in *JSP*, H1:216–18 (draft 2); Interview, Joseph Smith by David Nye White, Aug. 21, 1843, in [David Nye White], “The Prairies, Nauvoo, Joe Smith, the Temple, the Mormons, &c.,” *Pittsburgh Weekly Gazette*, Sept. 15, 1843, [3], elérhető a josephsmithpapers.org oldalon.
17. Joseph Smith története 1:21–25; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 4, in *JSP*, H1:216–18 (draft 2).
18. Joseph Smith History, circa Summer 1832, 3, in *JSP*, H1:13; lásd még Historical Introduction to Joseph Smith History, circa Summer 1832, in *JSP*, H1:6.
19. Joseph élete során négy beszámoló született erről az élményről az ó tollából vagy a felügyelete alatt. Ezek közül az első itt található: Joseph Smith History, circa Summer 1832, 1–3, in *JSP*, H1:11–13. Volt további öt olyan személy, aki valamikor hallotta őt erről beszélni, és lejegyezte a saját beszámolóját. Mind a kilenc beszámoló megtalálható itt: Primary Accounts of Joseph Smith’s First Vision of Deity. Joseph Smith Papers honlap, josephsmithpapers.org. Az egyes beszámolók közti hasonlóságok és eltérések elemzéséért lásd Evangéliumi témák: Beszámolók az első látomásról, topics.lds.org. **Téma:** Beszámolók Joseph Smith első látomásáról.
20. Joseph Smith története 1:26; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 4, in *JSP*, H1:218 (draft 2).

A HIT KÉPMÁSAI

Amikor Christian rábukkant a nagyapja naplójára, fogalma sem volt, hogy milyen sokat jelentenek majd neki és a családjának.

FÉNYKÉPEZTE: CODY BELL

Christian Karlsson

Norvégia, Buskerud

Édesanyám egy doboz régi fényképet adott nekem. A dobozban rejtőző egyik meglepetés a nagyapám naplói voltak. Számos bejegyzés rövid és velős, és olyan egyszerű dolgok szerepelnek bennük, mint a benzin, a banán vagy a hal ára.

A naplói mellett a legnagyobb ajándék az volt, ahol Nagyapa gondosan feljegyezte az egyházban elmondott beszédeit.

A beszédeiben Nagyapa megosztotta a gondolatait és az érzéseit és mindazt a küszködést, amelyet érdeklődőként átélt. Meg kellett alázkodnia, hogy imádkozzon az egyházhoz való csatlakozásról. Választ kapott, és aszerint cselekedett.

Bámulatos, hogy megoszthatom a feleségemmel és a gyerekeimmel Nagyapa első kézből származó beszámolóit. Ők már nem ismerhették, de a szavai 30 évvel a halála után is eljutnak hozzájuk.

TUDJ MEG TÖBBET!

Tudj meg többet Christian hitbéli utazásáról a liahona.lds.org oldalon.

További történeteket találhatsz a hitről az LDS.org oldalon a Médiakönyvtárban [Media Library].

Tudd meg, hogyan őrizheted meg a saját családod emlékeit és fényképeit a FamilySearch.org oldalon.

ŐSÖKET KERESNI, IGAZSÁGRA LELNI

Érdekeltem, hogy többet tudjak meg az olasz őseimről, ezért néhány évvel ezelőtt elkezdtem kutatni a családtörténetemet. Nem telt el úgy nap, hogy ne végeztem volna valamiféle kutatást a megtalálásukra. Végül megtaláltam szépapám olaszországi születési anyakönyvi bejegyzését. A feljegyzés megtalálása annyira megérintett, hogy úgy éreztem, folytatnom kell az őseim utáni kutatást.

Ennek során számos olyan őst találtam, akikről még csak nem is hallottam soha. A közösségi médián keresztül talákoztam egy fiatal nővel is, akit Ingrid Zanininek hívnak. A megegyező családnevünk miatt azt gyanítottuk, hogy valamilyen fokon rokonok lehetünk. A beszélgetésünk során Ingrid elmondta, hogy Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza tagja. Beszéltem neki az egyházzal, és azt mondta, hogy fog nekem küldeni egy példányt a Mormon könyvéből. Mihelyt a könyv megérkezett, elkezdtem olvasni.

Egyik nap a munkahelyemen egy Erika nevű fiatal nő észrevette nálam a Mormon könyvét. Soha nem fogom elfelejteni az arckifejezését – nagyon boldog és izgatott lett. Megkérdezte, hogy tetszik-e nekem a könyv, és hogy szeretnék-e

Szépapám születési anyakönyvi bejegyzésének megtalálása annyira megérintett, hogy folytattam az őseim utáni kutatást. Ahogy kutattam, végül még a vártnál is többet találtam.

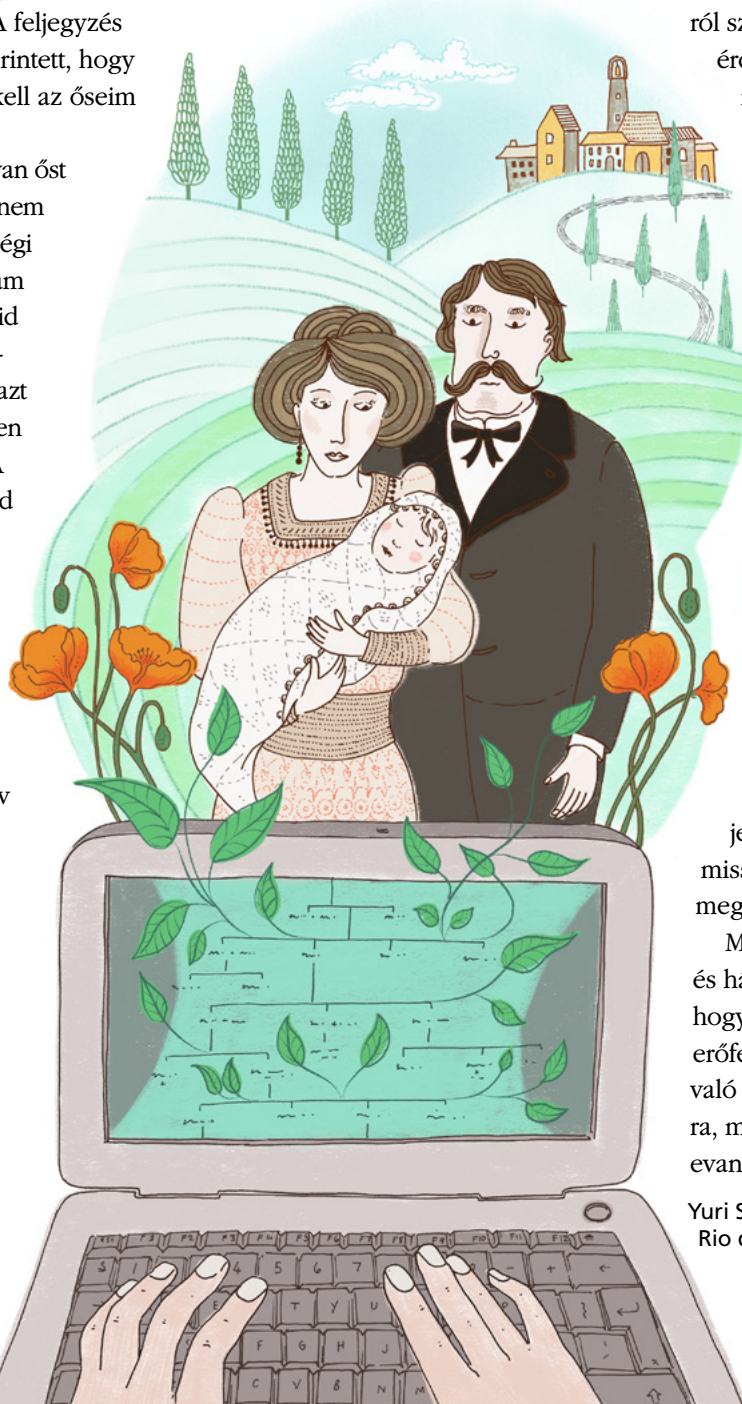
elmenni vele és a fivérével istentiszteletre. Két héttel azután, hogy megkaptam a Mormon könyvét, elmentem az első istentiszteletemre.

A Vasárnapi Iskolában az aznapi tanítás a halottakért végzett kereszteletről és a családtörténet fontosságáról szólt. Ez nagyon felkeltette az érdeklődésemet. Talákoztam a misszionáriusokkal, és részt vettem aznap délután egy családtörténeti összejövetelen a cövekközpontban. Miközben az egyházzal ismerkedtem, éreztem az őseim jelenlétét, és ez arra bátorított, hogy még többet tudjak meg.

Amikor a misszionáriusok felkértek, hogy kereszteljek meg, egy pillanatig visszagondoltam mindarra, ami azóta történt velem, hogy elkezdtem a családtörténetemet kutatni. Aligha lehetett véletlen, hogy megismertem az evangéliumot és a családtörténet örökkévaló jelentőségét. Elfogadtam a misszionáriusok felkérését, és megkeresztelkedtem.

Ma is kutatom a családomat, és hálás vagyok, amiért tudhatom, hogy az őseim felkutatására tett erőfeszítéseim most már örökkévaló áldásokat hozhatnak számukra, mert rátaláltam Jézus Krisztus evangéliumára. ■

Yuri Siqueira Zanini, Brazília,
Rio de Janeiro

ELÉRNI ANNÁT

Néhány évvel ezelőtt a hatéveseket tanítottam az Elemiben. Anna neve is szerepelt a névjegyzékemben. Valamennyire ismertem a családját, így aztán tudtam, hogy a szülei különváltak, és ő az édesapjával élt. Ritkán voltak istentiszteleten.

Benéztem hozzájuk, hogy találkozzak Annával és az apjával, és meghívjam Annát az Elemibe. Anna érdeklődőnek tűnt, de végül nem jöttek. Heteken át minden vasárnap reggel odatelefonáltam hozzájuk, hogy meghívjam őt az Elemibe. Mindig csak az üzenetrögzítő kapcsolt be, én pedig mindig rámondtam, hogy mennyire örülnék, ha láthatnám az Elemiben.

Aztán az egyik vasárnap reggel Anna eljött. Az édesapja segített neki felvenni a legszebb vasárnapi ruháját az Elemibe, majd elfuvarozta az épületig. Örömmel köszöntöttem, és segítettem neki megismerkedni a többi gyerekekkel az osztályban.

Megvolt a tanítás, énekeket énekelünk, az óra végén pedig színeztünk. Ahogy a gyerekek elindultak kifelé, Anna odajött, és egy összegyűrt papírt nyomott a markomba. Először azt hittem, hogy szemét. Ki akartam dobni, de a Lélek arra készítetett, hogy széthajtogassam. Anna egy rövid üzenetet írt nekem a papírra. Ennyi állta rajta egy hatéves kézírásával: „Szeretlek.”

Anna nem ismert engem eléggé ahhoz, hogy szeressen. Mindössze annyit ismert belőlem, hogy egy hang az üzenetrögzítőjén az Elemibe hívja. Mégis, ebből az apró erőfeszítésből,

amelyet azért tettem, hogy elérjem őt, Anna tudhatta, hogy valaki törődik vele, és azt szeretné, ha érezné a Szabadító szeretetét.

Időnként láttam még Annát az Elemiben, és alkalmanként az apja is eljött istentiszteletre. Amikor aztán megint változtak a családi körülményeik, már ritkábban láttuk őket.

Anna egy rövid üzenetet írt nekem. Ennyi állta rajta egy hatéves kézírásával: „Szeretlek.”

Az évek során sokszor eszembe jutott Anna. Teljes szívemből remélem, hogy emlékszik az Elemiben töltött időre. Talán a tanultakból is fel tud idézni valamit, de még ennél is jobban remélem azt, hogy fel tudja idézni, milyen volt érezni az Úr szeretetét, a Lélek vigasztalását és a tanítója szeretetét. ■
Margaret S. Lifferth, USA, Utah

MEGFELEDKEZETT RÓLAM ISTEN?

Már mindenhol kerestem. Kétszer autóztam vissza az irodából a szerelőudvarhoz, hátha megtalálom annak a darunak a nélkülözhetetlen alkatrészeit, amit össze kellett szerelnünk és le kellett szállítanunk egy katonai létesítménybe. Két nap volt még a betervezett szállításig – pont elég ahhoz, hogy tartani tudjuk a szerződéses határidőt. A vállalatom komoly büntetésnek nézett elébe, ha nem sikerül betartanunk a vállalásunkat.

Bementem az irodai raktárba, és ismét elkezdtem keresni a hiányzó alkatrészeket. Átvizsgáltam minden dobozt, és újra ellenőriztem, hogy az

alkatrészek tényleg meg lettek rendelve. A határidő miatt arra már nem volt idő, hogy újra megrendeljük őket. Elcsüggedtem. Hazafelé vettem az irányt, még mindig a lehetséges megoldásokon törve a fejemet.

Lefekvés előtt elmondtam fél szívvel egy gyors imát, majd megpróbáltam elaludni. Magamban újra átgondoltam a napomat lépésről lépésre, azt remélve, hogy eszembe jut valami, amit figyelmen kívül hagytam. Hajnali háromig álmatlanul forgolódtam.

Végül felültem. Lenéztem a párnára, amelyet azért raktam az ágy mellé, hogy eszembe jusson róla az imádkozás.

Nem voltam imamondó hangulatban. Egész nap imádkoztam, de úgy éreztem, hogy bármit mondok is, nem számít. Megfeledkezett rólam Isten?

Mivel máshova úgysem mehettem, térdre ereszkedtem, és elkezdtem imádkozni. Megkérdeztem Mennyei Atyát, hogy ismeri-e a helyzetemet. „Mennyei Atyám! – fohászkoztam. – *Te* jól tudod, hogy merre vannak a hiányzó alkatrészek. Tudnád esetleg velem is közölni – még ma?”

Reggel aztán bementem az irodámba. Letettem az akatáskámat az íróasztalomra, és azt éreztem, hogy még egyszer utoljára meg kell néznem a raktárat. Beléptem a helyiségbe, és

Minden dobozt átvizsgáltam a raktárban, mégsem találtam az alkatrészeket. Nem tudtam, miképpen oldjam meg a helyzetet a határidő betartásával.

végignéztem az előző nap többször is átnézett dobozokon. Megakadt a tekintetem egy nagy dobozon. Valami nem stimmel.

Közelebről megnézve kiderült, hogy nem egy, hanem két doboz volt ott, szorosan egymásba csúsztva. Kiemeltem a felsőt az alsóból, és az alsóban ott voltak az alkatrészek! Elmondtam egy hálaimát, és visszamentem az irodámba, hogy szóljak az összeszerelőknak a hiányzó alkatrészek előkerüléséről.

Hirtelen ráébredtem, hogy nemcsak az alkatrészeket fedeztem fel, hanem azt is, hogy Mennyei Atya tudja, hol vagyok, és hogy fontos vagyok Neki. Isten nem feledkezett meg rólam, és soha nem is fog. ■

Edwin F. Smith, USA, Utah

A VALÓRA VÁLT ÁLMOM

Hongkongban születtem. Fiatal koromban mindig arról álmodtam, hogy egy gyönyörű országban, természetes környezetben fogok élni.

Miután felnőttem és férjhez mentem, a férjemmel Ausztráliába

költöztünk. Ügyes autószerelőként munkavállalói vízumot kaptam, amellyel négy évre az országban maradhattunk. Amikor én is állást kaptam, további négy évvel meghosszabbították a vízumainkat.

Ez alatt az idő alatt azon dolgoztunk, hogy a helyzetünk lehetővé tegye, hogy letelepedésért folyamodjunk. Nem volt pénzünk angolórákra, de az egyházközségünkben egy férfitestvér és egy nőtestvér segített tanulni. Ennek ellenére a nyolc év elteltével úgy nézett ki, hogy távoznunk kell Ausztráliából. Bőjtöltünk és imádkoztunk, hogy megoldást találjunk a maradásra. Az egyházközségünk is bőjtölt és imádkozott értünk.

A helyzetünk reménytelennek tűnt. Elkezdtünk összecsomagolni és a hongkongi visszatérést tervezgetni. Egyik este egy barátunk felhívott, és a vízumunk felől érdeklődött. Elmagyaráztuk a helyzetünket, ő pedig elmondta, hogy ismer egy bevándorlási tisztviselőt, aki talán segíthet.

Másnap meglátogattuk az említett illetőt. Ő gyorsan megnyugtatott bennünket azzal, hogy be fogja adni a papírokat egy másféle

vízumhosszabbításra – olyan állandó letelepedési vízumot fog igényelni, amelyre akkor lehetünk jogosultak, ha Sydney-ből vidékre költözünk.

Elköltöztünk hát egy Sydney-től másfél órára északra fekvő városba. Az egyik kápolna közelében találtunk egy dús zöld ausztrál növényzettel körülölelt házat. Szerettük az új otthonunkat és az új egyházközségünket.

Nem sokra rá ideiglenes vízumot kaptunk. A férjem és én tovább imádkoztunk. Ő fél éven keresztül minden vasárnap bőjtölt is. Naponta olvastuk a szentírásokat, és minden héten elmentünk a templomba.

Egy nap aztán felhívott a bevándorlási tisztviselő. Vissza kellett mennünk a sydney-i irodába, leadni az útleveleinket. Amikor visszakaptuk, bele volt pecsételve az állandó letelepedési engedély. Köszönetet mondtunk Mennyei Atyának ezért az áldásért. Hittünk benne, hogy az imáink válasza fognak találni, és így is lett. És az az álmom is valóra vált, hogy olyan országban éljek, ahol közel vagyok a természethez. ■

Valencia Hung, Ausztrália, Új-Dél-Wales

Tengerparttól tengerpartig: Utazásunk a templomba

Szerkesztői megjegyzés: Ez a történet emlékeztetőül szolgál arra, mekkora áldozatot hozott egy fiatal pár azért, hogy az időre és az egész örökkévalóságra egymáshoz pecsételjék őket. Reméljük, hogy ez arra fog ihletni benneteket, hogy kiemelt célként kezeljétek a templomi házasságkötést a saját életetekben.

Írta: Efraín Rodríguez

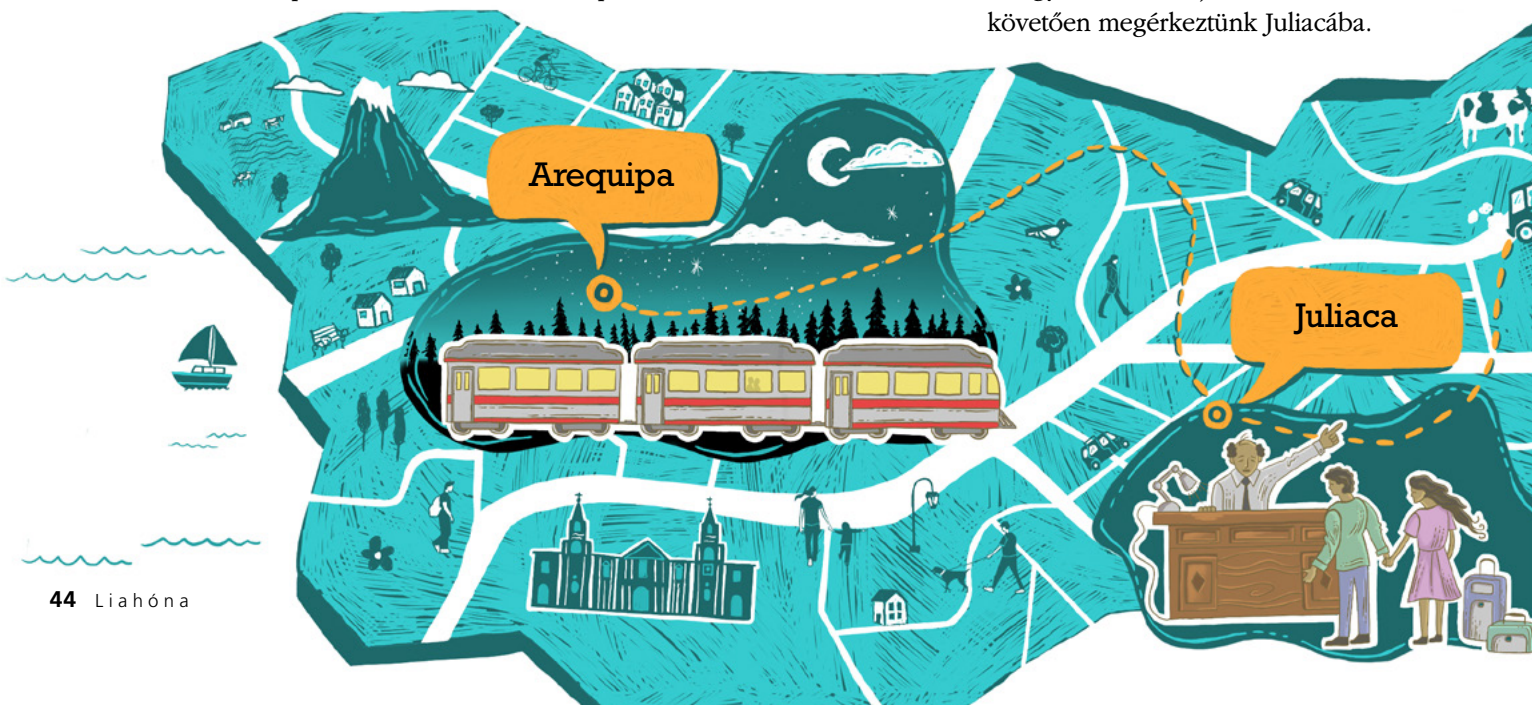
1979 októberében – egy nappal azután, hogy polgári szertartás keretében összeházasodtunk – a feleségemmel, Maria Ondinával elindultunk otthonról, a Peru csendes-óceáni partvidékén

fekvő Arequipából, és az Atlanti-óceán partján fekvő Brazíliai São Paulo templom felé vettük az irányt, hogy ott majd egymáshoz pecsételjenek bennünket. Mi voltunk az első arequipai házaspár, akik a pecsételésük érdekében szárazföldön tették meg ezt az utat az újonnan felszentelt templomig, amely Dél-Amerika első temploma volt. Úgy terveztük, hogy 10 nap alatt oda-vissza megjárjuk az utat, de a veszélyes politikai helyzet miatt végül majdnem 30 nap lett belőle. Azt nem tudtam, hogyan fog sikerülni – csak azt tudtam, hogy ígéretet tettem Istennek, hogy a misszióm után egy érdemes nőhöz leszek pecsételve.

Habár kevés volt a pénzünk, és az előttünk álló út veszélyes volt, a feleségem és én tudtuk, hogy a templomban egymáshoz kell pecsételni minket.

Arequipa – Juliaca – Puno

Egy kilencórás éjszakai utazást követően megérkeztünk Juliaca-ba.

„Fogadd el!” – hallottam Rosát a hátunk mögül. A pénztáros elfogadta a pénzt, és kiadta az iratokat. Végre úton voltunk!

Már sötétedett, és éppen a bolíviai La Paz belvárosa felé közeledtünk, amikor hirtelen kövek záporoztak a buszra. Az ablakon át köveket dobáló, úttorlaszokat emelő dühös embereket láttunk az utcákon. Az autóbusz függően haladt tovább a városközpont felé. Azon az estén zavargások törtek ki Bolíviában.

Leszálltunk a buszról, és elkezdtünk szállodát keresni. Csak egyet találtunk, de az nagyon drága volt. Miután azonban előadtam az ott dolgozó alkalmazottnak a történetünket, az a jóra való ember nagyon olcsón elszállásolt minket a szálloda takarítóhelyiségében. Letett a padlóra egy matracot, és takarókat is adott, hogy kirekeszthessük a hideget és a lövések hangját, amelyek egész éjszaka visszhangoztak az utcákon.

Másnap korán reggel félve és sietősen indultunk útnak. A buszpályaudvar

felé haladva tankokat láttunk, és a hatalomátvétel ellen tiltakozókra tüzelő katonákat.

Fogytán volt az üzemanyag, ezért a megszokott napi három buszjárat helyett aznap csak egyet indítottak. A helyek már napokkal korábban elfogytak. Megkerestem a létesítmény vezetőjét, és elmondtam neki ugyanazt, amit mindenki másnak: „Uram! Mormonok vagyunk, és házasodni megyünk a templomba. Ön pedig segíthet nekünk.” Megkérdezte: „Mi lenne az úti céljuk?” „Cochabamba, uram.” Kinyitott egy fiókot, és előhúzott két jegyet. Láttam, hogy nem is volt több. „Siessenek! – mondta. – A busz mindjárt indul.” A bőröndjeink súlylannak tűntek, és mintha a föld felett lebegtünk volna – kezünkben pedig ott tartottuk az aznapi áldást.

Cochabamba – Santa Cruz

Cochabamba szintén forrongott, és az érkezésünkkor ott is zűrzavar fogadott. Találtunk egy sátrakkal teli piacteret, ahol egy kedves perui

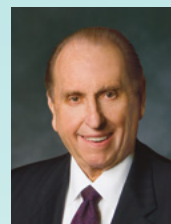
honfitársunk megengedte, hogy megmosakodjunk, és otthagyjuk a bőröndjeinket, amíg elmegyünk a buszpályaudvarra. Ugyanazokkal az esdeklő szavakkal sikerült várólistára – majd pedig autóbuszra – kerülnünk, és néhány nappal később megérkeztünk Bolívia és Brazília határára, Santa Cruzba. Három napig minden reggel kimentem a vasútállomásra, hogy megtudjam, indul-e aznap vonat. A válasz mindig nemleges volt. A negyedik napon azonban elterjedt a hír, hogy hamarosan indul egy vonat Brazília felé.

Addigra már kezdett elfogyni a pénzünk. Megosztottam az aggodalmaimat a feleségemmel, aki határozottan így felelt: „Még ha gyalog kell mennünk vagy számárháton, akkor is megoldjuk!” A válasza boldoggá tett. Az utunk hátralevő részében már nem is aggódtam a pénz miatt, mert a hitünkbe vetettük minden bizalmunkat.

Ahogy ott beszélgettünk, odajött egy idős asszony. A feleségemhez

MINDEN ÁLDOZATOT MEGÉR

„Azok, akik megértik a templomból származó örökkévaló áldásokat, tudják: ahhoz, hogy elnyerjük ezeket az áldásokat, egy áldozat sem túl nagy, és nincs az a teher vagy küzdelem, amely túl nehéz lenne. Soha nem kell túl sok kilométert utazni, túl sok akadályt leküzdeni vagy túl sok kényelmetlenséget elviselni. Tudják, hogy a templomokban elnyert szabadító szertartások, melyek lehetővé teszik számunkra, hogy egy nap majd örökkévaló családi egységben térhessünk vissza Mennyei Atyánkhoz... minden áldozatot és erőfeszítést megér[nek].”

Thomas S. Monson elnök (1927–2018): A szent templom – jelzötűz a világnak. *Liahóna*, 2011. máj. 92.

lépett, és megkérdezte: „Fiatalasszony! Nem kell két jegy a mai vonatra?” A feleségem azonnal lecsapott a jegyekre. Kifizettem az asszonyt, ő pedig eltűnt a tömegben. Eltartott még pár másodpercig, amíg rájöttünk, hogy az Úr és az Ő angyalai továbbra is melletünk állnak.

Santa Cruz – São Paulo

Egy új barátunk, akit a vonaton ismertünk meg, elvitt minket a São Paulo templomhoz, de a szálló már zárva volt. Beletörődve, mégis boldogan helyeztük magunkat kényelembe a templom előtti néhány padon. Itt állt előttünk: pont olyan gyönyörűségeen, ahogy elképzeltük, a tetején Moróni angyal szobrával. Éjfélre járt az idő, mi pedig sírva öleltük át egymást, fáradtan és az esőtől csapzottan. Nem éreztük az esőt, az éhséget vagy a hideget – csak egy leírhatatlan boldogságérzetet, amiért ilyen közel lehetünk az Úr házához. Engedelmesek voltunk, és itt volt érte a jutalom.

Miközben elmerültünk e pillanat varázsában, valaki megütögette a vállamat. Az egyik missziótársam volt az, akit aznap pecsételtek egymáshoz a feleségével, és épp vacsora után tartottak hazafelé. Megengedte, hogy a lakásukban éjszakázzunk, másnap pedig ő volt a tanú a pecsételésünkön, melyet maga a templomelnök végzett. Gyönyörűség volt látni a feleségemet tiszta fehérbe öltözve a celesztialis teremben!

A volt misszionárius barátomtól kapott kölcsön és a templomelnök segítségével kevésbé mint öt nap alatt tettük meg az utat hazafelé, mindenféle késés nélkül – és mindössze 20 dollárral a zsebünkben kezdtük meg közös életünket a feleségemmel, Maria Ondinával, aki immár az örökkévaló társam volt. ■

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Utah-ban él.

Evangéliumi magokat ültetni édesanyám szívébe

Írta: **Sonia Padilla-Romero**

Tizennégy éves voltam, amikor az egyházhoz csatlakoztam. A szüleim megengedték, hogy megkeresztelkedjek, de ők nem szerettek volna csatlakozni az egyházhoz, és még csak az sem érdekelte őket, hogy többet tudjanak meg róla.

Több mint 10 éven keresztül arra vágytam, hogy bárcsak a családom is érezhetné azt a boldogságot, amelyet én éreztem Jézus Krisztus visszaálított evangéliumában, de ez alatt a 10 év alatt úgy jártam istentiszteletre, kaptam meg a felruházásomat, és szolgáltam teljes idejű missziót, hogy a családomtól semmiféle támogatást nem kaptam ebben.

Azt követően, hogy hazatértem Mexikóba a Salt Lake City-i, Templom téri missziós szolgálatomból, édesanyámmal laktam. (A szüleim még középiskolás koromban elváltak.) A mexikói misszionáriusképző központban kezdtem dolgozni, így hát ravasz módon meghívtam, hogy találkozzon

az általam tanított elderekkel és nővérekkel. Finoman (és néha kevésbé finoman) meg-meghívtam hozzánk az egyházközségemben szolgáló misszionáriusokat vacsorára. Minden tőlem telhetőt megtettem, hogy misszionáriusok legyenek körülöttem, azt remélve, hogy feltesz majd pár kérdést az evangéliumról, de az összes erőfeszitésem hiábavalónak tűnt.

Szerintem minden egyes misszionáriusi csapattal találkoztam abban a három évben, akikkel csak kapcsolatban álltam, és mégsem történt semmi.

2008-ban az Amerikai Egyesült Államokba költöztem, hogy ápolónőnek tanuljak. Az év vége felé a Mexikói Mexikóváros templom – egy jelentős felújítást követően – nyílt napokat tartott. Noszogattam édesanyámat, hogy ha már lehetősége nyílt rá, akkor menjen el, és nézze meg, hogy miről is szól a templom. Kitartó unszolásomnak köszönhetően végül beleegyezett, hogy levezeti azt a 113 kilométert, és elmegy a nyílt napokra.

**Mindent megtettem,
ami csak eszembe
jutott, hogy
édesanyámat az
egyházról tanítsam,
de végül egy
templomi nyílt
nap hozta meg
az áttörést.**

Amikor legközelebb beszéltem vele, arról áradozott, hogy milyen bámulatos élményben volt része. Elmondta, hogy azt tervezi, visszatér még oda. Olyannyira így lett, hogy a nyílt napokból hátralevő időszak során még számos alkalommal látogattam el a templomba. Még a templom újrászentelését megelőző kulturális ünnepségen is ott volt.*

Amikor ismét beszéltünk telefonon, Anya elmondta, hogy meg fogja hívni a misszionáriusokat, hogy tanítsák őt. Látszólag minden előzmény nélkül elkezdett kérdegetni, és úgy figyelt, ahogy arra már hosszú ideje vágytam. Amikor a karácsonyi szünetben hazamentem, észrevettem, hogy megváltozott. Bár mindig is kedves és együttérző volt, ezúttal valami mély változás ment végbe benne: megtért.

Amikor visszatértem az egyetemre, még mindig ámultam a történeteken. Egy hétre rá Anya felhívott és azt mondta: „Sonia, csak azt szeretném tudni, hogy mikor jössz majd haza Mexikóba, mert meg fogok keresztelkedni.”

Annyira izgatott és boldog voltam! Februárban hazarepültem a keresztelőjére. Ámulatba ejtő volt, ahogy istentiszteletre jár, elhívást kap és szolgál benne, és fejlődik az evangéliumban. Tudtam, hogy tudja, hogy mindez igaz.

Azt is nagyon erőteljes élmény volt hallgatni, amikor imádkozott. Különösen meghatott, amikor hallottam, ahogy értem és a biztonságomért imádkozik az Egyesült Államokba való visszatérésem előtt. Nincs semmi, ami a gyermekért elmondott szülői imához lenne fogható.

Miért nem történt mindez hamarabb? Nem tudom. Talán először magokat kellett elültetni édesanyám életében, mielőtt elfogadhatta volna az evangéliumot. Talán a templom úgy és akkor érintette meg, amire az én korábbi erőfeszítéseim nem voltak képesek. Ahogy elnézem az Úr

munkáját édesanyám életében, eszembe jutnak azok az alkalmak, amikor a saját életemben láttam az Ő kezét, és ez nagy reménységgel tölt el azt illetően, hogy Ő vajon mit képes kibontakoztatni más családtagjaim életében is.

Tudom, hogy az Úr figyel ránk, és irányt mutat az életünkben. Amikor engedem, hogy Ő vezesse az életemet, akkor oda jutok el, ahova kell. Amikor a saját akaratomat követem, akkor az út tovább tart és rendszerint nehezebb is. Jobban szeretem hagyni, hogy az Úr megleljen, és megmutassa nekem, hogy milyen nagyszerű dolgokat tartogat még. ■

A szerző az Egyesült Államokban, Utah-ban él.

* A Mexikói Mexikóvárosi templomot 2008. november 16-án szentelte újra Thomas S. Monson elnök, majd egy későbbi felújítást követően Henry B. Eyring elnök szentelte ismételten újra 2015. szeptember 15-én.

A SZENT TEMPLOM ÁLDÁSAI

„Arra kérek benneteket, hogy tegyétek a szent templom áldásait minden egyes misszionárius élményének – a sajátotokat is beleértve – a kezdetévé és végévé. Általatos és rajtatók keresztül a templom az egybegyűjtés helyévé válik majd mindazok számára, akik Krisztus nyájához csatlakoznak.”

Gérald Caussé, elnöklő püspök; új misszióelnökök számára tartott képzés, 2015. június 27.

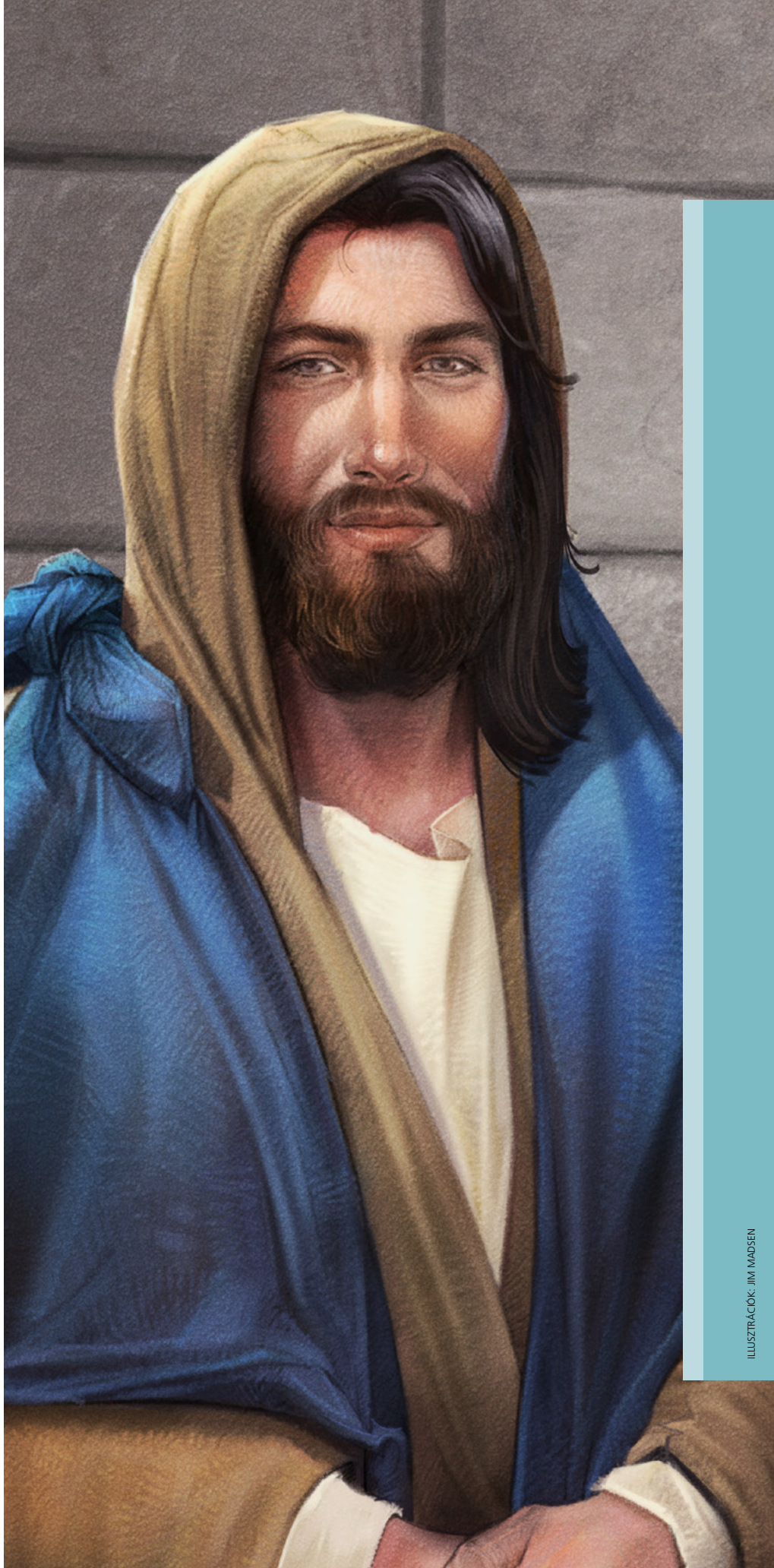

JÉZUS A KRISZTUS

UTOLSÓ
NAPI
PRÓFÉTÁK
BIZONYSÁGA

HALANDÓSÁG ELŐTTI ÉLET

Az Úr Jézus Krisztus így hívott minket: „Tanulj tőlem, és hallgass a szavaimra; járj Lelkem szelídségében, és békességed lesz énbennem!” (T&Sz 19:23). Amint tudod, ez a szentírásvers az idei közös tevékenység motója. Elgondolkoztál már azon, hogy miként fogsz tanulni Tőle és hallgatni a szavaira?

A Tőle való tanulásnak egyik módja az egyház elnökein keresztül valósul meg: utolsó napi prófétákként, akiket Krisztus különleges tanúinak hívtak el, mindig is bizonysgot tettek és fognak is tenni a Szabadítónak arról a halandóság előtti, halandó és halandóság utáni isteni szerepéről, melyet Mennyei Atya örökkévaló tervében tölt be.

„Tudjuk, hogy a szabadítás Krisztusban van; hogy Ő volt az Örökkévaló Atya Elsőszülött Fia; hogy a mennyei tanácsokban Őt választották ki és rendelték el előre, hogy kimunkálja a végtelen és örök engesztelést; hogy Isten Fiaként született a világra; és hogy az evangéliumon keresztül napvilágra hozta az életet és a halhatatlanságot.”¹

Joseph Fielding Smith elnök (1876–1972), az egyház 10. elnöke

„Isten Fiának... hatalmában állt világokat alkotni, irányítani azokat. Az Egyszülött Fiúként jött el ide, hogy eleget tegyen egy bizonyos küldetésnek, hogy... az egész emberiség számára véghezvigye a szabadítást. Életét adva megnyitotta a feltámadás ajtaját, és megtanította, melyik út vezet minket az örök élet elnyeréséhez”².

Harold B. Lee elnök (1899–1973), az egyház 11. elnöke

„Jézus Krisztus volt a Mindenható Úristen, és ma is az. (Lásd Móziás 3:5.) Már a születése előtt kiválasztott. Ő volt a mennyek és a föld teljhatalmú Teremtője. Ő a világosság forrása és mindenneknek a világossága.”³

Ezra Taft Benson elnök (1899–1994), az egyház 13. elnöke

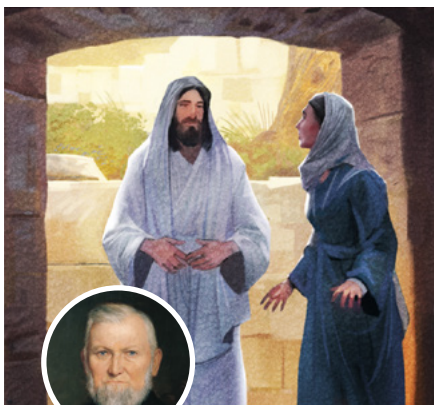

Ő A MI MEGVÁLTÓNK

„Teljes szívemből és lelkem erejéből, különleges tanúként bizonyágomat teszem nektek ma arról, és kijelentem, hogy Isten valóban él. Jézus az Ő Fia, az Atya Egyszülöttje a testben. Ő a mi Megváltónk; Ő a Közbenjárónk az Atyánál. Olyan szeretettel szeret minket, melyet nem tudunk teljesen felfogni, és mivel szeret minket, az életét adta értünk. Nem tudom szavakba önteni az iránta érzett hálámat.”¹¹

Thomas S. Monson elnök (1927-2018), az egyház 16. elnöke

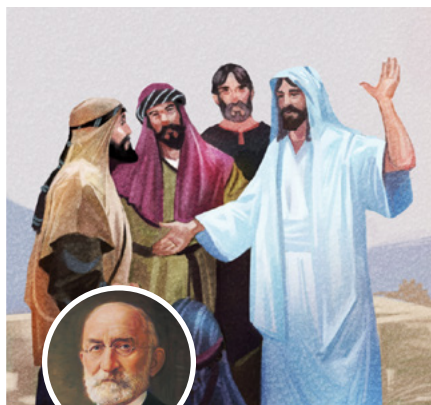
HALANDÓ ÉLET

„Krisztus földi küldetésének célja az volt, hogy áldozatként felajánlja magát, megváltva ezzel az emberiséget az örök haláltól. [...]

Nincs olyan lény, akinek hatalmában állna megszabadítani az emberi lelkeket, és örök életet adni nekik, kivéve az Úr Jézus Krisztust az Atyja vezérlete alatt.”⁴

Wilford Woodruff elnök (1807-1898), az egyház 4. elnöke

„Jézus a világ Megváltója, az emberiség Szabadítója. [...]

Azért jött, hogy megtanítsa nekünk Isten jellemét, és példa és előírás által megmutatta az ösvényt, melyen ha járunk, visszavezet minket az Ő színe elé. Azért jött, hogy szétszakítsa a halál kötelékeit, melyekkel az ember meg volt kötözve, és lehetővé tette a feltámadást, megfosztva ezzel a sírt a dicsőségétől és a halált fullánkjától.”⁵

Heber J. Grant elnök (1856-1945), az egyház 7. elnöke

„Jézus Krisztus nagyobb hatással volt az emberiségre, mint bárki, aki valaha is élt. [...]

Meggyógyította a betegeket, visszaadta a vakok látását, kiűzte a gonosz lelkeket, visszaadta a holtak életét, vigaszt nyújtott az elnyomottaknak, terjesztette a szeretet evangéliumának jó hírét, bizonyóságot tett az Atyáról, tanította a szabadítás örökkévaló tervét, és lefektette egy olyan szervezet alapjait, amely majd gondoskodni fog az ember szabadításáról – ez pedig az Ő egyháza.”⁶

Spencer W. Kimball elnök (1895-1985), az egyház 12. elnöke

HALANDÓSÁG UTÁNI ÉLET

„Vallásunk alapvető tanítélei az apostolok és a próféták bizonyosága Jézus Krisztusról; az, hogy Ő meghalt, eltemették, és harmadnap feltámadt, és felemelkedett a mennybe; és a vallásunkra vonatkozó minden más dolog ennek csupán függeléke.”⁷

Joseph Smith elnök (1805-1844), az egyház 1. elnöke

„[Ő] győzelmet aratott a halál, a pokol és a sír felett, és dicsőé-
gesen feltámadt, lévén Istennek, magának az örökkévaló Atyának
a Fia, a Messiás, a béke Hercege, a Megváltó, a világ Szabadítója.
[D]iadt aratott mindenek felett, és mindörökké felemelkedett
Isten jobbához.”⁸

John Taylor (1808-1887), az egyház 3. elnöke

„Ünnepélyes és hálás tanúságot teszek arról, hogy Jézus a Krisztus, a
világ Szabadítója. Bizonyosan Ő hódolatunk középpontja és a boldog-
ságunk kulcsa. Kövessük az Isten Fiát minden módon és az élet min-
den területén! Tegyük Őt a példaképünké és az iránymutatónkká!”⁹

Howard W. Hunter elnök (1907-1995), az egyház 14. elnöke

„Nem lehetek eléggé hálás a Szabadítóm és Megváltóm által vég-
hezvitt engesztelésért. Tökéletes életének betetőzéseként hozott
áldozata - kimondhatatlan kínok között felajánlott áldozata - révén
széjjelszakadtak a halál kötelékei, és biztosítva lett mindenki feltáma-
dása. Ezen túlmenően pedig megnyíltak a celesztiális dicsőség kapui
mindazok előtt, akik elfogadják az isteni igazságot és engedelmesked-
nek az előírásainak.”¹⁰ ■

Gordon B. Hinckley elnök (1910-2008), az egyház 15. elnöke

JEGYZETEK

1. Vö. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Fielding Smith* (2013). 51–52.
2. Vö. *Az egyház elnökeinek tanításai: Harold B. Lee* (2001). 18.
3. Ezra Taft Benson, “Jesus Christ: Our Savior and Redeemer,” *Ensign*, Nov. 1983, 6.

4. Vö. *Az egyház elnökeinek tanításai: Wilford Woodruff* (2005). 67., 75. (nagybetűs írásmód szabványosítva).
5. Vö. *Az egyház elnökeinek tanításai: Heber J. Grant* (2003). 235., 236.
6. Spencer W. Kimball, “The True Way of Life and Salvation,” *Ensign*, May 1978, 6.

7. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2007). 52.
8. Vö. *Az egyház elnökeinek tanításai: John Taylor* (2002). 43.
9. Howard W. Hunter, “Follow the Son of God,” *Ensign*, Nov. 1994, 87.; lásd még *Az egyház elnökeinek tanításai: Howard W. Hunter* (2015). 321.

10. Gordon B. Hinckley, “My Testimony,” *Ensign*, Nov. 1993, 52.
11. Thomas S. Monson: Vissza-tekintve és előre haladva. *Liahóna*, 2008. máj. 90.

Tények JÉZUS KRISZTUSRÓL,

Jézus
Krisztus...

Ti...

„...volt a kezdetben, mielőtt lett volna a világ” (T&S 93:7).

„...erősödék lélekben” (Lukács 2:40).

„...gyarapodék bölcsességben”

„...és testének állapotjában”

„...és az Isten előtt való kedvességben”

„...és emberek előtt való kedvességben” (Lukács 2:52).

„...kegyelemről kegyelemre haladt tovább, míg teljességet nem kapott” (T&S 93:13).

„...is az Atyával voltatok [kezdetben]” (T&S 93:23).

...is erősödtek lélekben, ha megtanuljátok és alkalmazzátok az evangélium tanításait.

...is gyarapodtok bölcsességben a tanulmányaitokon, a jó döntéseiteken és a tapasztalataitokon keresztül.

...is fejlődtek testileg.

...is kedvessé válhattok Isten előtt, amikor betartjátok a parancsolatokat.

...is elnyerhettek szüleitek és mások bizalmát, amikor éretten és felelősségteljesen viselkedtek.

...is teljességet kaphattok Jézus Krisztuson keresztül – ha betartjátok Isten parancsolatait (lásd T&S 93:27).

tények RÓLATOK

Van néhány tény a Szabadítóval és az Ő életével kapcsolatban, amelyek megértése erősítheti azt a meggyőződésünket, hogy valóban lehetséges követni Őt.

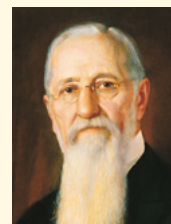
Írta: David A. Edwards

Egyházi folyóiratok

Jézus Krisztus minden tekintetben sokkal több bármelyikünkénél (lásd Ésaías 55:8–9; Ábrahám 3:19). Nem véletlen, hogy a kezdetektől fogva Ő volt az Atya Szeretettje és Választottja (lásd Mózes 4:2), és hogy elérte azt a dicsőséget, amellyel rendelkezik.

Nem szabad azonban azt gondolnunk, hogy a Szabadító nagysága miatt mi olyan távol állunk Tőle, hogy a követésére szóló felhívását a lehetetlenre való felhívásként értelmezzük. Az újkori kinyilatkoztatások segítenek felismerni, mennyire elérhető cél is valójában a Szabadító példájának követése.

Íme néhány tény Jézus Krisztusról és néhány tény rólátok. Ezek segíthetnek nektek felismerni, hogy valóban lehetséges ugyanazon az alapvető ösvényen járnok, amelyen Ő is járt, hogy elnyerjétek azon áldások

SORT SORRA

„[H]a Jézus, Istennek a Fia, valamint az általunk lakott mennyek és föld Atyja, először még nem kapta meg a teljességet, hanem addig gyarapodott hitben, tudásban, értelemben és kegyelemben, míg elnyerte a teljességet, akkor nem lehetséges-e, hogy minden asszonytól született ember apránként, sort sorra, előírást előírásra kapjon, amíg el nem nyeri a teljességet, ahogy Ő is elnyerte a teljességet, és felmagasztosuljon Ővele Isten színe előtt?”

Vö. Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph F. Smith (1998). 153.

„...először nem kapott a teljességből, hanem kegyelemért kapott kegyelmet” (T&Sz 93:12). Ez azt jelenti, hogy amikor kezdetben a földre született, még nem rendelkezett sem minden hatalommal, sem pedig teljes tudással arról, hogy ki is Ő és mi a küldetése. Engedelmsége révén gyarapodott Istentől jövő tudásban és hatalomban.

...sem rendelkeztek a születésetekkor teljes tudással arról, hogy kik is vagytok és mi a rendeltetésetek, hanem fokozatosan gyarapodtatok e tudásban. A Szentlelken keresztül Isten lelki tudást és hatalmat ad nekünk, sorról sorra, előírásról előírásra (lásd 2 Nefi 28:30).

„...megkísértett mindenekben, hozzánk hasonlóan”

...is kísértéseknek vagytok kitéve.

„bűn[től megválva]”
(Zsidók 4:15).

...ugyan már követtetek el bűnt (ahogy mindenki más is) - de megtisztultok Jézus Krisztus engesztelésén keresztül, a bűnbánat, a keresztség, a Szentlélek elnyerése és az úrvacsoravétel által.

teljességét, melyeket Mennyei Atya a számotokra tartogat.

Természetesen vannak más tények is Jézus Krisztussal kapcsolatban, amelyekből láthatjátok, hogy miként követtetek vagy követhetitek Őt (például megkeresztelkedett, ahogy ti is megkeresztelkedtetek – vagy megkeresztelkedhettek). A Jézus Krisztusról való tanulás pedig segíthet nektek felismerni, hogy amikor az életben rátok váró ösvényről van szó, Ő valóban „kijelölte ösvényünket, fénye előttünk jár” (Mily nagy Isten szeretete. *Himnuszok*, 118. sz.). ■

Írta:
Claudio R. M. Costa
elder
a Hetvenektől

A KÖVESD PRÓFÉTÁT!

*Minden áldás, mellyel ma rendelkezem,
az újkori prófétákról való bizonyossággal
kezdődött.*

1977 júniusában, 28 éves koromban
keresztelkedtem meg. Az a hit és
tudás vezetett engem az evangélium elfoga-
dásához, melyre az újkori prófétákat illetően
tettem szert.

Amikor 12 éves voltam, a misszionáriusok
eljöttek hozzám és a családomhoz – a szüleim-
hez, a fivéremhez és a két lánytestvéremhez –,
és a családról beszéltek nekünk. Elmondták,
hogy az egyháztagnak mindig tartanak egy
közös estét a családjukkal, és elmagyarázták,
hogy mi az a családi est.

Édesapám ezt mondta: „Köszönöm, hogy
eljöttetek, de minket nem érdekel.” Szomorú

Olvastam az első látomásról...

LIVRO DE
MÓRMON
DOCTRINA
E
CONVÊNIO
PÉROLA DE
GRANDE
VALOR

LIVRO
MÓRMON
DOCTRINA
E
CONVÊNIO
PÉROLA DE
GRANDE
VALOR

voltam, de ő megmagyarázta nekem: „Fiam, a mi családkban *hét* közös estét tartunk, ők meg azt mondják, hogy elég nekünk *egy* is. Nincs semmi, amit taníthatnának nekünk.”

Öt évvel később, 17 évesen egy másik városban kaptam munkát, és egyedül laktam. Távollétem idején a misszionáriusok ismét kopogtattak a szüleim ajtaján. A családom ezúttal meghallgatta őket, és megkeresztelkedtek. Amikor a szüleim elmondták nekem, én közöltem velük, hogy „jelenleg nem érdekel a vallás”.

Eltelt újabb öt év, amikor is a munkahelyváltásom idejére visszaköltöztem a szüleimhez. Édesapám volt az egyházközségi misszióvezető, így a misszionáriusok minden délután meglátogatták egy kis időre, hogy beszámoljanak neki, és egyeztessék a terveiket. Egy nap azt kérdezték tőle: „Ki az a fiatalember ott?”

„Az idősebbik fiam” – felelte.

„Egyháztag?”

„Nem.”

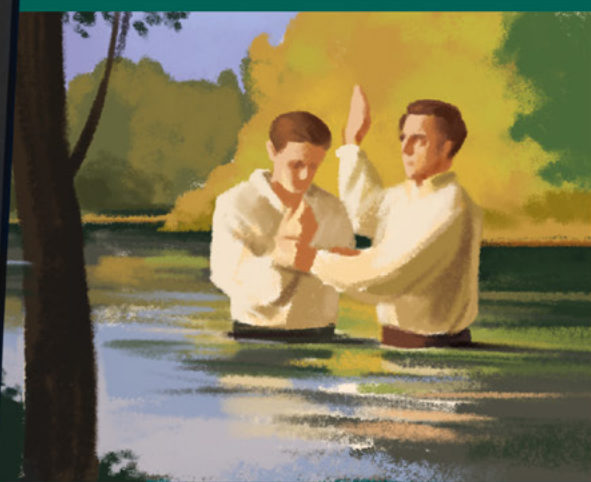
„Akkor beszélünk kellene veled.”

Én viszont csak annyit mondtam erre, hogy „nem, nem érdekel”.

A JOSEPH SMITHRŐL VALÓ TUDÁS

Egy nap aztán az édesapám megengedte, hogy a misszionáriusok a mi otthonunkban tanítsanak egy asszonyt. Délután öt óra tájban érkeztek, és elkezdték tanítani – tudva, hogy én is ott vagyok a szomszéd helyiségben, és éppen szendvicset készítek, mielőtt elindulnék a barátaimhoz. A tanítás egy prófétafiúról – Joseph Smithről – és az első látomásról szólt. Én pedig a szomszéd helyiségből hallgattam.

Amikor végül elindultam otthonról, a Lélek munkálkodni kezdett a szívemben, és felmerült az elmémbe néhány kérdés: „Miért nem teszed meg azt, amit a nővérek tanítottak ennek az asszonynak? Miért nem tanulmányozod Joseph Smith történetét, és kérdezed meg az Urat, hogy Joseph próféta volt-e?” Aztán azt mondtam magamnak:

és Joseph Smith és Oliver Cowdery keresztelkedéséről és Joseph Smith próféta bizonyágáról.

„Boldog vagyok. Jó dolgokat csinállok. Nincs szükségem rá.” A Lélek azonban birokra kelt velem, én pedig úgy döntöttem, hogy aznap este mégsem megyek el a barátaimhoz. Visszafordultam és hazamentem.

„Hol olvashatom el Joseph Smith történetét?” – kérdeztem édesanyámtól. Ő odaadta a szentírásait, megmutatta a Joseph Smith története részt, én pedig olvastam és imádkoztam. Elolvastam az első bekezdést, eltöprengtem rajta, majd megkérdeztem Mennyei Atyát, hogy igaz-e, ami abban áll. Ezt mindegyik bekezdéssel megtettem, amíg az egésznek a végére nem értem. Szívemben izgatottan vártam a választ. Egész éjszaka olvastam és imádkoztam, egészen másnap reggel 9 óra 20 percig.

Az Úr kinyilatkoztatta nekem, hogy Joseph Smith próféta volt. Nagyon szent élményben volt részem. Az imám befejeztével ígéretet tettem arra, hogy felkeresem a misszionáriusokat, és meg fogok keresztelkedni, mivel már rendelkeztem ezzel a biztos tudással.

„Azonnal meg akarok keresztelkedni!” – közöltem a nővérekkel. Elmagyarázták, hogy milyen tanításokban kell még részesülnöm, és milyen vállalásokat kell tennem. Én viszont ezt mondtam: „Nem akarok egyetlen napot sem elveszteni annak a tudásnak a birtokában, melyet az Úr adott nekem arról, hogy Joseph Smith próféta volt.”

A nővérek felhívták a zónavezetőjüket. Ő beleegyezett, hogy gyorsított ütemben tanítsák nekem a leckéket. Kijelölt egy időpontot a keresztelési interjúra, és elmondta, hogy az egyházközségi misszióvezetővel is beszélnie kell. Azt feleltem: „Ne aggódj, majd én beszélek az egyházközségi

misszióvezetővel. Ő az apukám. Évek óta imádkozik azért, hogy megkeresztelkedjek.”

A keresztelóm olyan élmény volt, amelyre örökké emlékezni fogok. Mily édes és csodálatos érzés! Új embernek éreztem magam. Tiszta voltam. Nagyon közel éreztem magam Istenhez, és nagyon boldog voltam.

AZ ÉLŐ PRÓFÉTA KÖVETÉSE

Mivel szilárd bizonyosságom van arról, ami 1820-ban a Szent Ligetben lezajlott, mindig is tevékeny maradtam az evangéliumban és az egyházban. Elkezdtem szolgálni, elhívásokat betölteni, és mindenemet az egyháznak szentelni.

Két héttel a keresztelóm után a cövekelnököm elhívott a cövekemben lévő fiatal egyedülálló felnőttek vezetőjének (igaz, meg kellett kérdeznem tőle, hogy mi az a cövek). Újabb két hét elteltével már az egyedülállók regionális konferenciáját szerveztem. Ez volt az egyház történetének legjobb ilyen konferenciája, mert ott ismertem meg a feleségemet.

Egy évre rá összeházasodtunk. Most már 38 éve vagyunk boldog házaspár. Négy gyermekünk és 10 unokánk van, és minden áldásunk egy általunk meghozott döntésre vezethető vissza. Mielőtt összeházasodtunk volna, feltettem neki a kérdést: „Mindig támogatni fogsz abban, hogy teljesen, 100%-ban engedelmeskedjek az élő prófétáknak?” „Igen” – felelte.

Miután megkeresztelkedtem, az első beszéd, amelyet a prófétától, Spencer W. Kimball elnöktől (1895–1985) hallottam, az önellátásról és a pénzünk bölcs beosztásáról szólt. Azt is mondta, hogy jó oktatást kell biztosítanunk a

Követtem Kimball elnök tanácsát.

Ez segített jó oktatást biztosítanom a gyermekeimnek.

gyermekeinknek.¹ E két elvet azóta is tanítjuk a családukban, és nagy áldásnak bizonyultak. A gyermekeimnek ma jó a helyzete – nem azért, mert én olyan okos vagyok; hanem mert egyszerűen azt választottam, hogy követem a prófétákat.

Szeretem szolgálni az Urat és az embertársaimat, mert ezt tanultam a prófétáktól.

SAJÁT BIZONYSÁGOT SZEREZNI

Kövessétek a prófétákat! Figyeljete oda a szavaikra, és gyakoroljátok, amit tanítanak, és akkor boldogok lesztek. Az egyházzal és az evangéliummal kapcsolatos hitem és tudásom abból a bizonyosságomból fakadt, hogy Joseph Smith próféta volt.

Szeretem Mennyei Atyát és Jézus Krisztust. Arra vágyom, hogy örökre Velük legyek. Ezért fontos a prófétákra hallgatni – ők ismerik az Isten színe elé visszavezető utat.

Úgy vélem, minden fiatalnak igaz szándékkal, nyitott szívvel és nyitott elmével el kellene olvasnia Joseph Smith történetét, majd megkérdezni Mennyei Atyát. És biztos vagyok benne, hogy az Úr meg fogja adni a választ, ahogy nekem is megadta. Ha elolvassátok azt a változatot, amely a szentírásainkban van, erős bizonyosságot fogtok nyerni. Aztán elolvashatjátok a többi változatot is.²

Joseph Smith látta a világosságot, látta az Atyaistent és Jézus Krisztust, Ők pedig beszéltek hozzá. Ez olyan szent tudás, mely Istentől jön a Lelken keresztül.

Miután megkaptátok szívetekben ezt a megerősítést, tűzzétek ki célul az élő próféták szavainak megismerését.

Tanulmányozzátok a szavaikat a szentírásokban, az általános konferencián, *A fiatalság erősségéért* füzetben, az egyházi folyóiratokban és az LDS.org oldalon. Hallgassátok meg tanácsaikat az ifjúsági hitoktatáson, a vasárnapi iskolai órákon, valamint a kvórum- és osztálygyűléseken. A próféták által megadott fontossági sorrendet követve tűzzétek ki célokat. Aztán pedig cselekedjete!

Közelebb fogjátok érezni magatokat az Úrhoz. Érezni fogjátok, ahogy megnő az iskolai és egyéb dolgok felfogására való képességetek. És ne feledjétek, hogy soha nem vagytok egyedül! Támogató, segíteni kész emberekkel vagytok körülveve, beleértve a püspökötöket vagy gyülekezeti elnököket. És veletek lesz az Úr és az Ő Lelke is. ■

JEGYZETEK

1. Lásd Spencer W. Kimball, "Welfare Services: The Gospel in Action," *Ensign*, Nov. 1977, 76–79.
2. Lásd Evangéliumi témák: Beszámoló az első látomásról. <https://www.lds.org/topics/first-vision-accounts?lang=hun>.

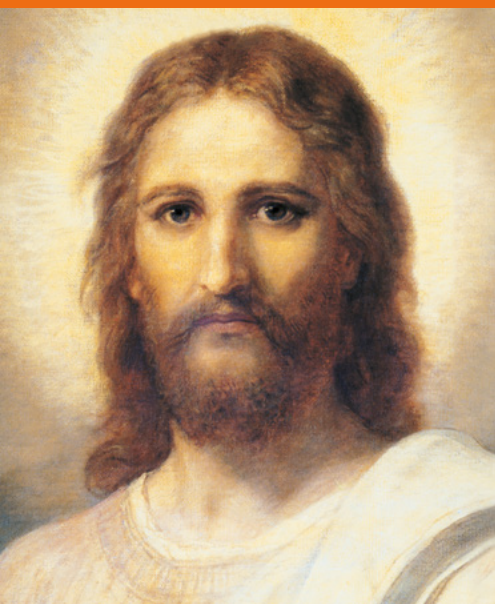
A próféták követése megáldotta a családomat.

AZ ÖNMAGAMNAK VALÓ MEGBOCSÁTÁS **KULCSA**

Eltelt öt hónap, és még mindig nem voltam képes megbocsátani magamnak. Amióta elszúrtam, és olyat tettem, amit nagyon szégyelltem, úgy éreztem, folyamatosan zuhanok lejjebb és lejjebb. A szégyenérzet pedig egyre csak fokozódott bennem minden olyan alkalommal, amikor bármi más helytelennek vélt dolgot tettem. Nem voltam képes békességet érezni.

Megbocsátásért imádkoztam, és még úgy is éreztem, hogy Isten megbocsátott nekem, de én egyszerűen nem tudtam megbocsátani magamnak. Hogy is tehettem volna, ha egyszer bűnt követtem el? Egyre csak ostromoztam magamat, újra és újra, ami megakadályozta, hogy továbblépjek.

Szükségtelen volt továbbra is büntetnem magamat, mert Jézus Krisztus már engesztelést hozott a bűneimért.

FÉNYKÉP A GETTY IMAGES JÓVOLTÁBÓL; KRISZTUS KÉPMÁSA: KÉSZÍTETTE: HEINRICH HORWANN

Akkor is így éreztem, amikor elmentem egy nyári ifjúsági konferenciára, ahol a tanulmányaink közül sok foglalkozott a Szabadító engesztelésével. Egyik nap ezt a szentírásrészt találtam Énós könyvében: „Énós, bűneid megbocsáttattak neked, és áldott leszel.

És én, Énós tudtam, hogy Isten nem hazudhat; bűnöm tehát el lett törölve” (Énós 1:5–6).

Ez erőteljes hatással volt rám. Rájöttem, hogy hozzám hasonlóan Énós is valami helytelent cselekedett, és megbocsátásra volt szüksége. Még azt is leírja, hogy az a küszködés, amely a megbocsátásra való törekvését jellemezte, olyan volt, mint egy „tusakodás” Isten előtt (lásd Énós 1:2). Végül azonban – miután egész nap és még éjszaka is imádkozott – Énós békességet érzett. Amikor pedig megkérdezte, hogy „Uram, hogyan történik ez?”, az Úr válasza ez volt: „Hited miatt Krisztusban” (Énós 1:7, 8).

Ez az! Énósnak volt hite Jézus Krisztusban. Ha Énós képes volt hagyni, hogy a Szabadító eltörölje a bűntudatát, akkor én miért ne tudnám megengedni Neki, hogy az én életembe is elhozza ugyanezt a békességet? Onnantól kezdve minden alkalommal, amikor úgy éreztem, hogy nem tudok megbocsátani magamnak, Jézus Krisztus szeretetére és megbocsátására gondoltam. Imádkoztam azért a képességért, hogy el tudjam engedni a rossz érzéseimet, és hogy már ne szégyenkezzek annyira. Időbe telt, de

számos imát követően már nem éreztem magam folyton olyan szörnyen. Végre békességet éreztem.

Ez az élmény sokat tanított nekem Krisztus kegyelméről. Miután bünt követtem el, Isten szerint való szomorúságot éreztem, imádkoztam, bűnbánatot tartottam, és éreztem a megerősítést, hogy Isten megbocsátott nekem. Én mégis tovább büntettem magamat. Végül rájöttem, hogy nem kell folyamatosan szenvedést okoznom magamnak azért, amiért elkövettem azt a bűnt, mert Jézus Krisztus már megfizetett érte az engesztelésén keresztül. Biztos, hogy az Ő számára ez nehéz és gyötrelmes volt, mégis hajlandó volt szenvedni, hogy nekem ne kelljen.

Azóta megtanultam Jézus Krisztusra támaszkodni, és hagyni, hogy az Ő békessége betöltse az életemet, amikor megerősítem a kapcsolatomat Vele és Mennyei Atyámmal. Igyekszem mindennap imádkozni és olvasni a szentírásokat, különösképpen a Mormon könyvét. Keresem a felemelő tevékenységeket és a helyénvaló médiát.

Továbbra is követelek el hibákat, de tudom, hogy ha bűnbánatot tartok, és a tőlem telhető legjobbat teszem, Jézus Krisztus meg fog áldani engem a kegyelmével. Amikor Őrá és Mennyei Atyára támaszkodok, tényleg vége szakad a bűntudatnak és a szégyenérzetnek. Most már ismerem azt a békességet, mely a Jézus Krisztusba vetett hitből fakad, és ettől erősebb lettem. ■

A szerző az Egyesült Államokban, Utah-ban él.

„Engesztelő áldozata révén

JÉZUS KRISZTUSNAK

HATALMÁBAN ÁLL ÉS FELHATALMAZÁSA

az egész emberiség

MEGVÁLTÁSÁRA.”

Dale G. Renlund elder:

a Tizenkét Apostol Kvórumából

A papság, valamint a Szabadító engesztelő hatalma.

2017. októberi általános konferencia.

TÉRJÜNK A TÁRGYRA!

Honnan tudhatom, hogy teljes bűnbánatot tartottam-e?

D Todd Christofferson elder a Tizenkét Apostol Kvórumából azt tanította, hogy „a bűnbánat a változásra való törekvést jelenti”, és hogy „a valódi változás talán többszöri próbálkozást kíván”. Azt is mondta, hogy „ahhoz, hogy az Úrhoz fordulásunk teljes legyen, nem kevesebbet kell magában foglalnia, mint az Őneki való engedelmesség szövetségét”, melyet a keresztemelési szövetség és az úrvacsora is tartalmaz (A bűnbánat isteni ajándéka. *Liahóna*, 2011. nov. 39.). A teljes bűnbánat azt is jelenti, hogy jóvátesszük a másoknak okozott kárt. Az Úr továbbá azt mondta, hogy az az ember, aki teljesen megbánta a bűneit, „beismeri és elhagyja azokat” (T&Sz 58:43). Minden bűnt be kell ismerned Mennyei Atyának, a súlyos bűnöket pedig a püspöködnél is. (Ha kétségeid vannak, beszélj a püspökkel. Azért van ott, hogy segítsen.)

Miután mindezeket megtetted, onnan tudhatod, hogy teljes-e a bűnbánatod, ha látod és érzed a bűnbánat hatásait – a változást a vágyaidban, az érzéseidben, a szemléletmódodban, a kapcsolataidban és a viselkedésedben. Ami pedig a legfontosabb, hogy a teljes bűnbánat a Szentlélek társaságát fogja eredményezni. ■

A párválasztás komoly döntés lesz, és idegesen gondolkodok rá. Honnan fogom tudni, hogy helyes a választásom?

Az a döntés, hogy ki legyen a házastársad, kihatással lehet a boldogságodra ebben az életben és az örökkévalóságokban is. Mégsem kell, hogy olyan szorongást okozzon, amely akár bénítóan is hathat rád. Békességet és örömet érezhetsz a döntéssel kapcsolatban, ha betartod a parancsolatokat, és követed a jó tanácsokat. Íme néhány dolog, amit az egyházi vezetők gyakran tanítanak erről a kérdésről:

Számos lehetséges „helyes” választás létezik azt illetően, hogy ki legyen a házastársad. Ismerkedj meg sok emberrel. Olyanokkal randevúzz, akiknek magasak a normáik. Élj érdemesen. F fiatal felnőttként olyanokkal randevúzz, akikkel a templomba is beléphetesz. A lehetséges házastárs olyan ember, akit eléggé megismertél ahhoz, hogy tudhasd, hogy együtt szövetségeket köthettek Mennyei Atyával. Kérj tanácsot a szüleidtől. Tanulmányozd az elmédben, majd pedig kérdezd meg Istent, hogy helyes-e (lásd T&Sz 9:8). Sokféle módon érkezhetsz megerősítésre, de ezt a megerősítést a másik félnek is meg kell kapnia. Miután elköteleztétek magatokat egymás iránt, dolgozzatok azon, hogy egymás „lelki társaivá” váljatok. ■

A MI HELYÜNK

„ÖRÜLÖK, HOGY MEGHÍVTÁL!”

A mikor első alkalommal randevúztam Nate-tel, meglepve hallottam, hogy ő nem utolsó napi szent. Nagyon udvarias volt, de amikor hazaértem, mégsem voltam biztos abban, hogy akarok-e második randit.

Egy héttel később Nate azzal hívott fel, hogy szeretnék-e elmenni vele szilveszterezni. „Bocsi, Nate – mondtam. – Az vasárnapra esik, és a családommal az Első Elnökség közvetítését fogjuk nézni.” Éreztem a készítés szikráját, ezért hozzátettem: „De nyugodtan átjöhetsz,

és megnézheted velünk, ha szeretnéd.” Megdöbbsentem, amikor igent mondott.

Nagyon erősen éreztem a Lelket, amikor a próféta arra biztatott bennünket, hogy tegyünk olyan újévi fogadalmakat, amelyek lehetővé teszik, hogy közelebb kerüljünk Krisztushoz. Nate is meghallgatta az elejétől a végéig. Miután hazament, nyugodt és békés érzés töltött el. Másnap reggel felhívott.

„Meg akartam köszönni, hogy áthívtál tegnap este – mondta. –

Minden haverom buliba ment, de én nem akartam menni, mert tudtam, hogy egy kicsit elfajulnak majd a dolgok. Örülök, hogy meghívtál! Nagyszerűen érzem magam.”

Éreztem, hogy a Szentlélek azt mondja, hogy helyesen cselekedtem. Azzal, hogy barátságos voltam, segítettem Nate-nek megérezni az igaz életből fakadó áldásokat. Tudom, hogy Isten mindannyiunkkal törődik, és hogy mindig képessé tesz bennünket arra, hogy a helyeset válasszuk. ■

Rachel H., USA, Texas

ELTÉVEDVE TIJUANÁBAN

Néhány éve a családommal elutóztunk a mexikói Tijuánába, hogy meglátogassunk néhány ottani egyháztagot, és kirakjunk pár dolgot a misszióházban. Amikor azonban átléptük a kaliforniai-mexikói határt, eltévedtünk. Egyikünknel sem volt mobil, így aztán nem is tudtunk senkit felhívni, aki segíthetett volna.

Végül aztán a húgom azt javasolta, hogy húzódjunk félre, és mondjunk egy imát. Mind behunytuk a szemünket és lehajtottuk a fejünket, miközben ő imádkozott. Amikor befejezte, kinyitottam a szememet, és az első, amit megláttam, egy taxi volt, azon pedig egy matrica – a Kaliforniai San Diego templom körvonalával! „A templom!” – kiáltottam fel.

Az egyik húgom gyorsan kipattant a kocsiból, és odaszaladt a dugóban várakozó taxihoz. Váltottak pár szót, majd visszajött, és azt mondta, hogy kövessük a taxit. Követtük is, miközben keresztülverekedte magát a dugón, majd végig a tijuana utcákon, amíg meg nem értünk a misszióházhoz.

Ez az élmény megerősítette a bizonyosságomat arról, hogy Mennyei Atya él és figyel ránk. A családdal közösen elmondott hithű ima a legjobb érzés, és Isten valóban hallja az imáinkat. ■

Corbin D., USA, Kalifornia

TÉNYLEG KÉSZEN VAN A CSALÁDTÖRTÉNETEM?

Tényleg nagyon szerettem volna segíteni a családtörténetem kutatásában, de édesapámnak már hét nemzedéknyi őse szerepelt a családfáján, és az összes templomi szertartás is el volt végezve. Már tizenegy éve nem talált új adatot a családjáról. Füstbe ment a vágyam és a reményem. Bosszúsan ezt mondtam magamban: „A teljes családtörténetem készen van. Hol fogok neveket találni, akiket elvihetek a templomba?”

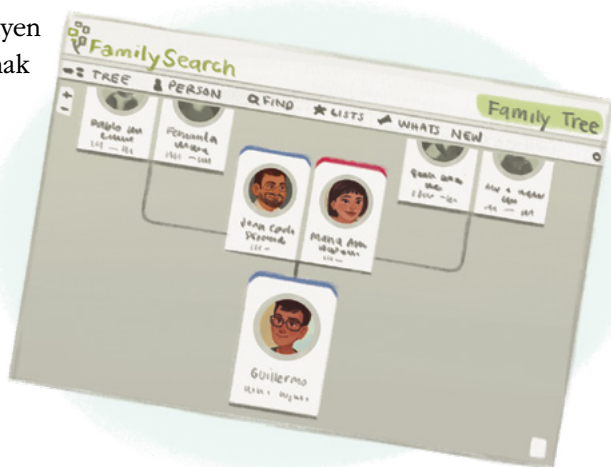
Úgy döntöttem, hogy megnézem édesapám összes adatát a FamilySearch családfáján, és egy hang azt súgta nekem, hogy még sok a tennivaló. Elkezdtem az internetet bújni adatokért. Sok embert találtam, akiknek a családneve megegyezett az enyémmel, de nem találtam kapcsolódási pontot velük.

Amikor már semmi reményem nem maradt, úgy döntöttem, hogy édesanyámmal böjtölni fogok azért, hogy sikerrel járjunk a családtörténeti kutatásunkban. A következő vasárnap, miközben indulni készültünk az istentiszteletre, megint a szokásos módon keresgéltem az interneten, és rátaláltam egy oldalra, ahol számomra addig ismeretlen adatok voltak. Ez csoda volt!

Az új adatok segítségével, csupán 14 évesen, összesen 400 saját nevet vittem a templomba. Nagyon boldog voltam! A legjobb az volt, hogy megoszthattam ezeket a neveket a többi fiatallal, és láthattam, mennyire boldogok, amiért ilyen sok kártyát tarthatnak a kezükben.

Bizonyosságomat teszem erről a nagyszerű és csodálatos munkáról. Amikor a családtörténettel foglalatkoskodunk, a Lélek segít nekünk abban, hogy sikerrel járjunk, és megérinti a szívünket. ■

Guillermo T., Chile

SEGÍTSÉGRE készen!

1

Három nyelven

Apukám Hongkongból jött, anyukám Kínából, Kuanghsziból. Három nyelven beszélnek: kantoniul, mandarinul és angolul. A gyülekezetemben kantoniul és mandarinul beszélünk az úrvacsorai gyűlésen, és egy angol nyelvű gyülekezettel közösen tartjuk az Elemít.

Én úgy próbálom elérni, hogy fényljen a világosságom, hogy készen állok segíteni. Ha valamit meg kell csinálni, én készen állok!

**Sziasztok!
Aaron
vagyok,
a kanadai Brit
Columbiából.**

Segítség a himnuszoskönyvekkel

Minden vasárnap segíték a misszionáriusoknak kiosztani a programot. Ügyelek rá, hogy mindenki kapjon belőle. Ha valakinél nincs himnuszoskönyv, viszek neki egyet, hogy ő is énekelhessen.

2

Jövöbeli misszionárius

Izgatottan várom, hogy egy nap majd misszióba menjek. Az elemis tanítóm azt mondta, hogy már most elkezdhetünk takarékoskodni. Így hát elkezdtem pénzt gyűjteni a missziós perselyemben.

3

4

Nagyapával mondott ima

Tudom, hogy az ima nagyon fontos. Amikor a szüleimnek el kellett utazniuk, és nagyapa jött, hogy vigyázzon rám és a húgomra, odafigyeltem arra, hogy mindig elmondjuk az imáinkat.

TE HOGYAN TUDNÁL FÉNYLENI?

- Segíts kirakni vagy elrakni a székeket az Elemiben.
- Keress valakit istentiszteleten, akinek barátira van szüksége.
- Szedd fel a szemetet.
- Figyelj oda, hogy mindenkinél legyen himnuszskönyv.
- Segíts, hogy a családnak jusson eszébe imádkozni.

5

Megcsinálni, amit kell

Néha tevékenységeket tartanak az egyházban, és én mindig ott maradok elrakni a székeket és az asztalokat. Amikor az elemis úrvacsorai gyűlésünk van, mindig szívesen mondom a saját részemet.

KÜLDJ NEKÜNK EGY CSILLAGOT!

Te hogyan éred el, hogy fényljen a világosságod, amint azt Jézus kérte tőlünk? Küldj nekünk ímélnélben egy fényképet a csillagokról a történeteddel, a fényképpel és a szüleid beleegyezésével a liahona@ldschurch.org címre.

Írni vagy nem írni?

Írta: Justina Lichner

Igaz történet alapján

„És szabadon választhatnak” (vö. 2 Nefi 2:27).

Justina egészen kihúzta magát a széknél. Az új ceruzáit kivetette a pad tetejére. Ez volt a tanév első napja. Már találkozott az osztálytársaival, és készített egy jópofa rajzot is.

Ekkor Werner tanító néni így szólt: „Ideje gyakorolni az írást!” Kiosztotta a lapokat az osztálynak. „Harminc percetek van rá. Aztán kimegyünk szünetre.”

Justina nyelt egyet. „Jaj, ne! Máris írni fogunk?” – gondolta.

Az előző évben Justinának nagyon nehezen ment az olvasás és az írás. Úgy tűnt, hogy az összes barátja szereti. Nekik nem esett annyira nehezükre. Mi van, ha ez az év megint olyan lesz, mint a tavalyi volt?

Justina kézbe vette az egyik ceruzáját. Ránézett a lapra. Összeszorult a gyomra. Az osztálytársai már mind nekiálltak az írásnak. Csak ő nem.

Beszélni szeretett volna a tanító nénivel. Vajon mérges lesz, amiért Justinának nem megy? De ha mérges is lesz, talán még az is jobb, mint írni.

Justina odament a tanári asztalhoz. „Tanító néni! Ez most nehezebb, mint amit tavaly csináltam. Nem hiszem, hogy meg tudom csinálni.”

A tanító néni nem tűnt mérgesnek. Rámosolygott Justinára. „Csak csináld meg, amit tudsz. Talán még téged is meglep, hogy mire vagy képes! Nem mindig választhatod azt, amiben jó vagy. De azt mindig megválaszthatod, hogy mennyire komolyan igyekszel.”

Justina visszaült a padjába. Azon gondolkodott, amit a tanító néni mondott. „Választhatom azt, hogy megpróbálok.” Ez hasonló volt ahhoz, amit az Elemiben tanult. Az ottani osztályában olvastak egy szentírást, amelyikben az állt, hogy „szabadon választhatunk”. Ez azt jelenti, hogy saját döntéseket hozhatunk. Mennyei Atya bízik bennünk, hogy jó döntéseket fogunk hozni. Azt ígéri, hogy segíteni fog nekünk, amikor hibázunk.

Lehet, hogy ez a tanév mégis más lesz? Talán *választhatja* azt, hogy másmilyenné fogja tenni! Justina kézbe vette az egyik ceruzáját. Ránézett a lapra. Már nem

szorult össze a gyomra. „Rendben. Megcsinálom!” – gondolta magában.

Kicsöngettek. Justina még nem készült el. De már majdnem a felét megcsinálta! Jelentkezett. „Maradhatok, hogy befejezzem? Már majdnem kész vagyok!”

A tanító néni mosolygott és bólintott.

Justina végre beadta a lapját. A keze fáj egy kicsit. Még az agya is fáj! De mosolygott. Még soha nem gyakorolta ilyen keményen az írást.

Másnap az osztályban az olvasást gyakorolták. A tanító néni mindenkit arra kért, hogy olvasson 20 percig. Justina most is megpróbálta. Kinyitotta a könyvét, és elkezdte kiolvasni a szavakat.

Justina attól fogva mindennap hozott saját döntéseket. Azt választotta, hogy olvas. Azt választotta, hogy ír. Talán az olvasás és az írás nem is olyan rossz!

Még azt a döntést is meghozta, hogy elmegy a könyvtárba. Kikölcsönzött néhány könyvet. Az előző évben biztosan nem tett volna ilyet. Hamarosan már állandóan olvasott. Ami kifejezetten jó szórakozás volt! Minél többet olvasott, annál jobban ment az írás is.

Amikor Justina idősebb lett, örült, hogy azt választotta, hogy komolyan fogja gyakorolni az olvasást és az írást, mert később ezek már a kedvenc tevékenységei közé tartoztak. ■

A szerző Németországban, Rajna-vidék-Pfalzban él.

FELNŐVE

Sziaztok! Justina vagyok. Miután megszerettem az írást, egyre csak írtam. Írtam a gimnáziumban. Majd egyetemre mentem, hogy még többet tanuljak az írásról. Most pedig író vagyok! Különböző történeteket írok, mint amilyen ez is, amelyik a gyerekkori nehézségeimről szól. Írtam már folyóiratokba, weboldalakra és újságokba is.

Örökké

Írta: Jordan Wright

Igaz történet alapján, magyar átdolgozás

„Hogy családommal mindig együtt lehessek, az Úr megmondta, hogy mit tegyek” (Gyermekek énekeskönyve, 98.).

Szabi alig fért a bőrébe a hátsó ülésen, miközben egy szolondos dalocskát énekelt. „Légyszi, nyugodjál le, Szabi! – mondta Apa. – A vezetésre kell figyelnem.”

„Nem tudok lenyugodni! – mondta Szabi. – Ez annyira jóóó!”

Apa mosolygott. „Örülök, hogy ennyire izgatott vagy, hogy megismerheted az új öcsikédet.”

Amikor odaértek a kórházba, Szabi már rohant is Anya szobájába. Tudta, hogy merre találja, mert Anya már öt napja ott volt. Bent kellett maradnia, mert a kis Káleb beteg volt, és egy kicsit Anya is beteg volt. Szabi már legalább egymilliószor kérte, hogy megnézhesse Kálebet, de Anya mindig azt mondta: „Még nem.” Azt mondta, hogy az orvosok fogják eldönteni, hogy a baba mikor lesz elég erős ahhoz, hogy meglátogathassák.

Ma pedig végre telefonált az orvos! Elérkezett a nagy nap!

Amikor Szabi bement Anya kórházi szobájába, Káleb ott volt Anya karjában. Szabi odaszaladt, hogy lássa az új

öcsikéjét. Káleb aprócska volt. Jóval kisebbnek tűnt, mint Szabi újszülött unokatestvérei. És valahogy az orra és a füle is furá volt. Úgy nézett ki, mint egy kis manó!

„Szia, drágám! – mondta Anya. – Gyere, moss kezet, és utána a karodba veheted a babát.”

Szabi kezet mosott egy különleges szappannal, majd felmászott a kórházi ágyra Anya mellé. Anya odahajolt, és a karjaiba helyezte a babát. Apa segített Szabinak, hogy a megfelelő helyeken fogja.

Szabi lepillantott Kálebre. „Szia, Káleb! – mondta. – A bátyád vagyok, Szabi. Az én szobámban fogsz aludni, megmutatom az összes játékot, és játszhatunk majd a parkban is!”

Káleb baba egyenesen Szabira nézett. Szabi úgy érezte, hogy Káleb minden idők legjobb kisbabája.

Amikor Szabi karja elfáradt, Apa vette át a babát. Anya magához húzta Szabi egyik kezét, és a szemébe nézett.

„Szabi – kezdte –, emlékszel, amikor az Elemiben a szabadítás tervéről tanultál?”

Szabi bólintott. Az jó nap volt. Brigi néni pálcikára ragasztott holdat és csillagot és nagy földgolyót

testvérek

hozott. Szabi foghatta a napot.

„Emlékszel, hogy a születésünk előtt, mielőtt a földre jöttünk, a mennyben éltünk, és miután meghalunk, a mennybe megyünk vissza?”

Szabi ismét bólintott.

„Káleb baba nagyon beteg. Az orvos szerint nem fog sokáig élni. Hamarosan meg fog halni, és visszamegy a mennybe.”

Szabi Anyára pillantott, majd a babára Apa karjában. Aztán összeráncolta a homlokát. A torka elszorult. „De hát én szeretem! Azt akarom, hogy itt maradjon, és közös szobánk legyen, és játsszon velem! Ő nem akar maradni?”

Anya átölelte Szabit. „Hát persze, hogy szeretne velünk lenni. Mi vagyunk a családja. De újra találkozni fog velünk.”

„Tényleg?”

Anya bólintott. „Apával a templomban házasodtunk össze. Azt az ígéretet kaptuk, hogy a családunk öröké együtt lehet. Te és Káleb mindig a mi gyerekeink lesztek.”

„Ez azt jelenti, hogy Káleb baba mindig is a testvéred lesz – magyarázta Apa. – És újra találkozol majd vele a mennyben.”

Szabi szomorú volt. Valahogy dühösnek is érezte magát. De amikor arra gondolt, hogy találkozni fog majd Kálebbel a mennyben, akkor egy nagyon kicsit elmosolyodott. Kinyújtotta a kezét, és megsimogatta a baba puha haját. „Testvérek leszünk a mennyben? Ez csodálatos!”

Anya megpusztilta Szabit. „Ez *tényleg* csodálatos.” ■
A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Iowában él.

NINCS IGAZÁN VÉGE

„[Mennei Atya] tervében nincsenek igazi végek, csupán örökkévaló kezdetek!”

Dieter F. Uchtdorf elnök, második tanácsos az Első Elnökségben: Hálásnak lenni minden körülményben. *Liahóna*, 2014. máj. 77.

„Jézus Krisztus, az egész emberiség Szabadítója és Megváltója, nem halott. Ő él. Isten feltámadt Fia él. Ez az én bizonyságom.”

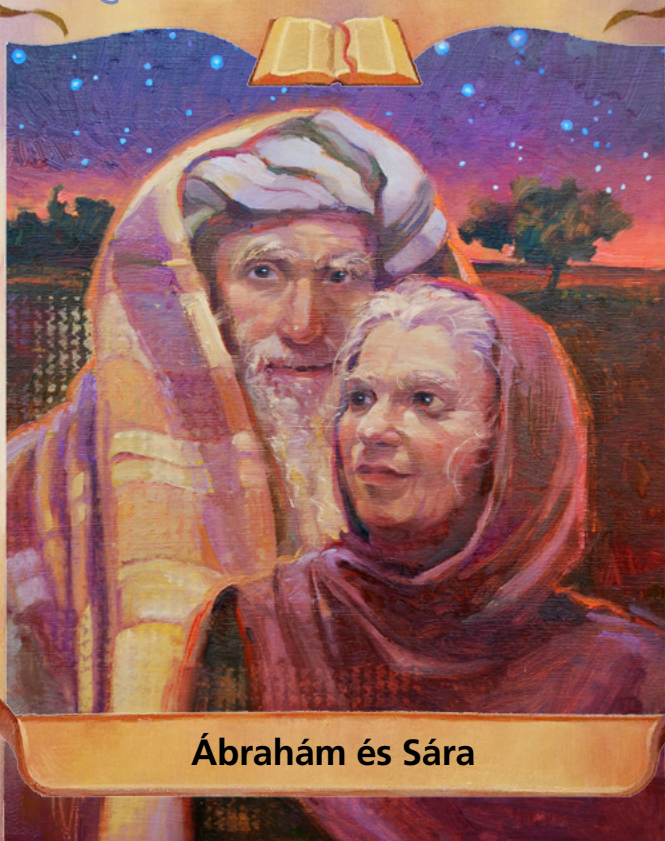
M. Russell Ballard elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

Vö. A kiengesztelés és egyetlen lélek értéke. Liahóna, 2004. máj. 86.

Az ábrahámi szövetség

Miután elolvastál egy-egy szentírásrészszakaszt, színezd ki a rajzon a sorszámához tartozó mezőket!

1. Ábrahám 1:1–2
2. Ábrahám 2:3–6
3. Ábrahám 2:8–12
4. 1 Mózes 13:14–18
5. 1 Mózes 17:3–8
6. 1 Mózes 17:15–19
7. 1 Mózes 18:10–14
8. 1 Mózes 21:1–3

Ábrahám és Sára

Isten szövetséget kötött Ábrahámmal és Sárával, vagyis ígéretet tett nekik, hogy gyerekeik lesznek, és Isten meg fogja áldani őket. Ábrahámnak és Sárának sokáig nem született gyereke, de mégis engedelmesek maradtak. Amikor Ábrahám és Sára majdnem 100 éves volt, fiuk született! Mennyei Atya megáld minket, amikor engedelmesek vagyunk, és ezek az áldások akkor érkeznek, amikor az Mennyei Atya szerint a legjobb.

- Tanuld meg kívülről az Ábrahám 2:9-et.
- Találj ki valamit, amiben ma engedelmes lehetsz. Utána írd le, hogy mit csináltál, és az milyen érzés volt.
- Nézd meg az Ószövetség rövidfilmek 8. fejezetét a scripturestories.lds.org oldalon.
- Azzal lehetek engedelmes, ha...

Gecsemáné

(Egyszerűsített változat)

Átérzéssel ♩ = 44-48

Szöveg és zene: Melanie Hoffman

Dm C Am B^b C B^b

Ne - ház lép - tek- kel, szí- ve ter - hé- vel Ment Jé - zus a hegy- re fel.

Detailed description: This system contains the first two staves of music. The top staff is in treble clef with a key signature of one flat (Bb) and a 6/8 time signature. It features a melody with notes G4, A4, Bb4, C5, Bb4, A4, G4, F4, E4, D4, C4. Chords Dm, C, Am, Bb, C, and Bb are indicated above the staff. Fingerings 3, 1, 2, and 1 are shown. The bottom staff is in bass clef with notes G2, F2, E2, D2, C2, B1, A1, G1, F1, E1, D1, C1. Fingerings 1 and 5 are shown.

Dm C Am B^b C Dm

Sze - re- te - te ve - zet - te, O- da, ho - vá csak Ő me - het.

Detailed description: This system contains the second two staves of music. The top staff continues the melody with notes C4, Bb4, A4, G4, F4, E4, D4, C4, Bb4, A4, G4, F4, E4, D4, C4. Chords Dm, C, Am, Bb, C, and Dm are indicated. Fingerings 1 and 5 are shown. The bottom staff continues the bass line with notes G2, F2, E2, D2, C2, B1, A1, G1, F1, E1, D1, C1. Fingerings 1 and 5 are shown.

C F C F B^b F C

Jel - kép e Kert: Jé - zus sze- ret! — Ön- kéntment hát o - da,

Detailed description: This system contains the third two staves of music. The top staff continues the melody with notes G4, A4, Bb4, C5, Bb4, A4, G4, F4, E4, D4, C4, Bb4, A4, G4, F4, E4, D4, C4. Chords C, F, C, F, Bb, F, and C are indicated. Fingerings 1, 1, 1, 1, 1, 1, and 4 are shown. The bottom staff continues the bass line with notes G2, F2, E2, D2, C2, B1, A1, G1, F1, E1, D1, C1. Fingerings 5, 1, 3, 1, and 4 are shown.

B^b C Dm (C) (Dm) C

Ge - cse- má - né - ba. Min- den fáj - dal- mun - kat

Detailed description: This system contains the fourth two staves of music. The top staff continues the melody with notes G4, A4, Bb4, C5, Bb4, A4, G4, F4, E4, D4, C4, Bb4, A4, G4, F4, E4, D4, C4. Chords Bb, C, Dm, (C), (Dm), and C are indicated. Fingerings 4, 2, 3, and 3 are shown. The bottom staff continues the bass line with notes G2, F2, E2, D2, C2, B1, A1, G1, F1, E1, D1, C1. Fingerings 1 and 1 are shown.

Am B^b C B^b

s bú - ne- in - ket Ő át - é - rez- te s át - vet - te. Ve - le

Detailed description: This system contains the fifth two staves of music. The top staff continues the melody with notes G4, A4, Bb4, C5, Bb4, A4, G4, F4, E4, D4, C4, Bb4, A4, G4, F4, E4, D4, C4. Chords Am, Bb, C, and Bb are indicated. Fingering 3 is shown. The bottom staff continues the bass line with notes G2, F2, E2, D2, C2, B1, A1, G1, F1, E1, D1, C1. Fingering 5 is shown.

Copyright © 2018 by Melanie Hoffman. All rights reserved.

Erről a dalról készíthető másolat esetenkénti, nem kereskedelmi egyházi és otthoni használatra.

Ezt a megjegyzést minden másolaton fel kell tüntetni!

Dm C Am B $\flat$ C Dm

sen - ki nem volt, ki vir - rasz-tott, De mit í-gért, meg - tet - te.

C F Dm C F B $\flat$ F C

Jel - kép e Kert: Jé - zus sze-ret! — Ön-kéntment hát o - da,

B $\flat$ C Dm C F C

Ge - cse-má - né - ba. — Ó, ily ne - ház nem volt sem-mi más, Mi

B $\flat$ C F C B $\flat$ C F C

meg - ha-lad - ná nagy fáj-dal-mát! Nem nyert más sen - ki sem ily nagy csa-tát,

B $\flat$ F C B $\flat$ F C Dm C F

Sen - ki más, csak Jé-zus! — Le - győ-zött min-dent Jé-zus! — Jel - kép e Kert:
Jel - kép e Kert:

B $\flat$ C F B $\flat$ F C B $\flat$ C Dm

Jé - zus sze - ret! — A-ján - dé - kát át - ad - ta Ge - cse-má - né - ban.
Jé - zus sze - ret! — A-ján - dé - ka hoz-zám szól Ge - cse-má - né - ból.

Noé

Írta: Kim Webb Reid

Hosszú idővel ezelőtt a földön élő emberek rossz döntéseket hoztak. Isten elküldött egy bátor prófétát, akit Noénak hívtak. Ő megmondta az embereknek, hogy tartsanak bűnbánatot, és szeressék Istent. Vajon hallgattak rá? Nem! Továbbra is rossz dolgokat tettek.

Isten elmondta Noénak, hogy el fogja törölni a földön lévő rossz dolgokat. Azt is megmondta neki, hogy építsen egy bárkát, vagyis egy nagy hajót. Noé a bárkára gyűjtötte a családját és az állatokat. Aztán eleredt az eső.

40 napon és 40 éjszakán át esett.
Az egész földet víz borította!
Noé és a családja és az állatok
biztonságban voltak a bárkán.

Végül elállt az eső. Az árvíz
levonult. Noé szivárványt
látott az égen. Isten megígérte,
hogy többször nem fogja
elárasztani az egész földet.

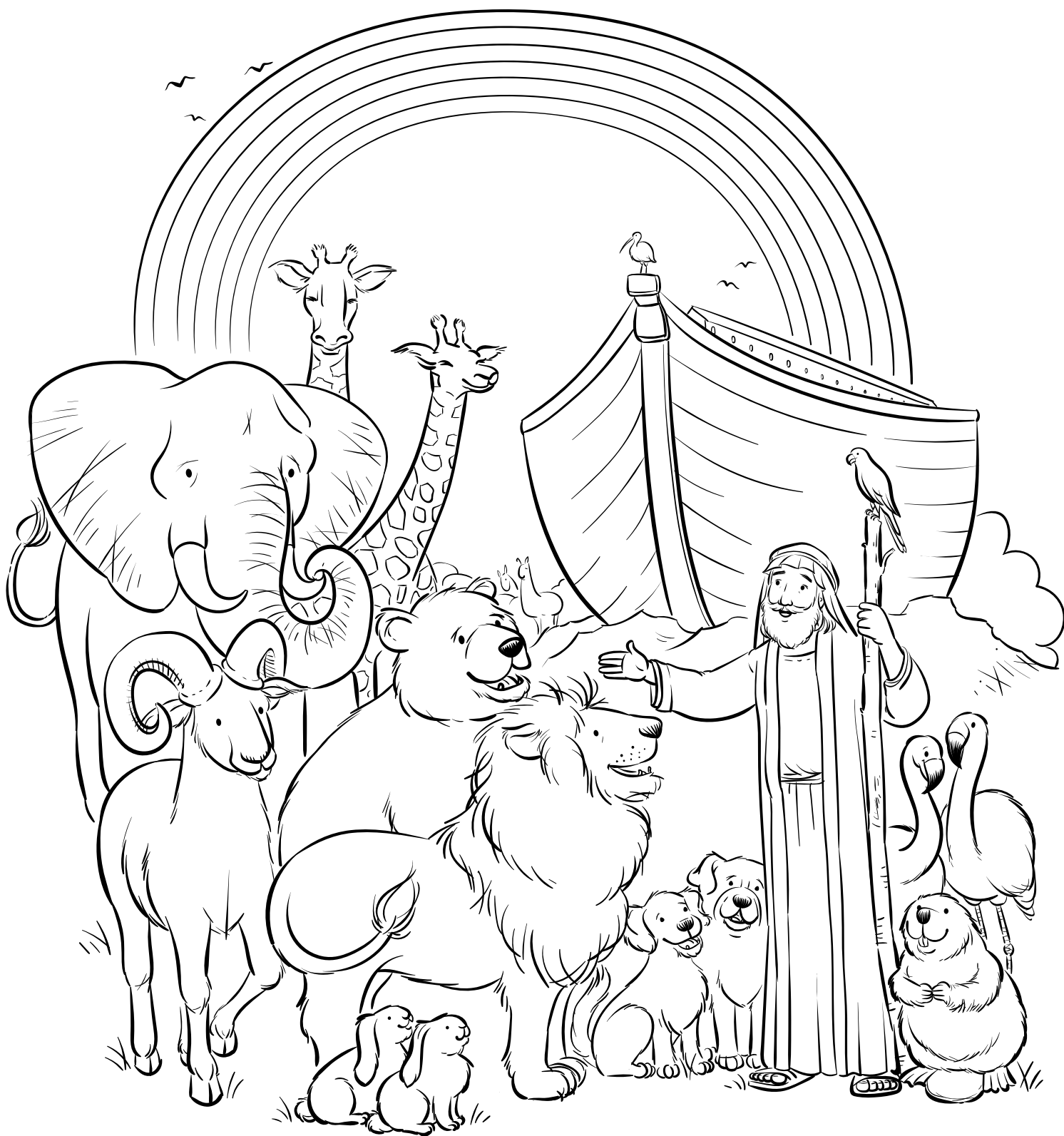

Én is lehetek olyan, mint Noé, és hallgathatok Mennyei Atyára.
Tudom, hogy Isten megtartja az ígéreteit. Áldásokat kapok,
amikor engedelmeskedem a parancsolatainak. ■

Mennyei Atya megtartja az ígéreteit

ILLUSZTRÁCIÓ: APRYL STOTT

Írta:
Robert D. Hales elder
(1932–2017)

a Tizenkét Apostol
Kvórumából

Ő KÖNNYŰVÉ TESZI TERHEINKET

A Szabadító megváltó hatalma átalakíthatná az emberi létet, ha engednénk.

Nagyon szeretem a szentírásokat. Szeretek Jézus Krisztus halandó életéről olvasni. Oly sok dolog van az életében, mely felemelhet, megihletet és megerősíthet minket a szükség idején. Számomra az egyik legszen-
tebb fejezet a szentírásokban János 17. fejezete. Az egész fejezet egy közbenjáró ima, melyet Jézus Krisztus mond az Atyjához szólva. Tulajdonképpen azt mondja: „Bárcsak a világ is úgy ismerne téged, ahogy én ismerlek!” Elmondja Atyjának, hogy mindent megtett, amire meg lett kérve.

Időnként elfelejtjük, milyen figyelemre méltóan engedelmes volt a Szabadító. Minden, amit tett, minden, amit mondott, az Atyja iránti engedelmességből eredt. Hogy megkereste a szegényeket és törődött velük; hogy elhívta a tanítványait; hogy Palesztina

földjén és az amerikai földrészen is tanított – mindezeket azért tette, mert az Atyja megparancsolta Neki, hogy tegye meg. Nem voltak egyéni tervei. Azt mondta: „semmit sem cselekszem magamtól, hanem a mint az Atya tanított engem” (János 8:28). Mily tökéletes példája az engedelmességnek!

Az életben hozott döntéseinkhez ismernünk kell a Szabadítót. Egyszerű felhívása, miszerint „jer... kövess engem” (Máté 19:21), átalakíthatná az emberi létet, ha engednénk. Neki hatalmában áll könnyűvé tenni a terheinket, ha Hozzá fordulunk.

Az Úr Jézus Krisztus egyik apostolaként lehetőségem van rá, hogy a Szabadító szent tanújaként tegyek

bizonyosságot. Az a leghőbb vágyam, hogy bizonyosságom áthassa azok szívét, akik hallják.

Tudom, hogy Jézus Krisztus él. Tudom, hogy ezekben a napokban és időkben is Ő irányítja és vezeti az egyházát a prófétájának adott kinyilatkoztatás által. Ha lesz hitünk a Szabadítónkban, akkor Ő átsegít bennünket a megpróbáltatásainkon és a gyötrelmeinken, és akkor képesek leszünk mindvégig kitartani és a halandó próbaidőnk után visszatérni a színe elé. Ő él, és ismer és szeret mindegyikünket. Ő mindenekfelett meg akar áldani bennünket, ha Őhozzá térünk. ■

Vö. Krisztus különleges tanúi. Liahóna, 2001. ápr. 12–13. Ha szereted eredetiben megnézni, ahogy Hales elder elmondja a Jézus Krisztus az engedelmesség tökéletes példája című üzenetét, látogass el a prophets.lds.org oldalra, és válaszd a Special Witnesses of Christ menüpontot.

Jorge Cooco Santángelo 16

**GECEMÁNÉ, JÉZUS AZ ÉN VILÁGOSSÁGOM.
KÉSZÍTETTE: JORGE COOCO SANTANGELO**

Jézus „ismét elméne másodszor is, és könnyőрге, mondván: Atyám! ha el nem múlhatik tőlem e pohár, hogy ki ne igyam, legyen meg a te akaratod” (Máté 26:42).

Szintén ebben a számban

FIATAL FELNŐTTEKNEK

Tengerparttól tengerpartig:

A Dél-Amerikán keresztül vezető fáradtságos utunk során – hogy egymáshoz pecsételhessünk a templomban – újabb és újabb csodákban volt részünk.

Utazásunk a templomba

44

FIATALOKNAK

50

JÉZUS A KRISZTUS:

UTOLSÓ NAPI PRÓFÉTÁK BIZONYSÁGA

Többet tudhatsz meg Krisztusról (lásd T&Sz 19:23), ha elolvasod az egyház elnökeinek e bizonyosságait. Ők különleges tanúi Krisztusnak és az Ő isteni szerepének, melyet Mennyei Atya boldogságtervében tölt be.

GYERMEKEKNEK

SEGÍTSÉGRE készen!

Hogyan segíthetsz a gyermekeidnek abban, hogy megtalálják a körülöttük lévők szolgálatának apró, mégis jelentőségteljes módjait?

66

HUNGARIAN

AZ UTOLSÓ NAPOK
SZENTJEINEK
JÉZUS KRISZTUS
EGYHÁZA